

Ein-Stein

A Tolnai Lajos Kéttannyelvű Gimnázium Diáklapja

1998. június, VIII. évf. 14. szám

A Tolnai Lajos Kéttannyelvű Gimnázium Diáklapja
1998. június, VIII. évf. 14. szám

Impresszum

Senior Főszerkek: Tóth Hajni (12.b), Palásti Gyuri (haccé)
Főszerkek: Pogrányi Annamária (11.b), Lénárt Gábor (10.a)
Grafikai felelősök: Prémusz Viki, Szokodi Dzsó (11.b)

Az elmaradhatatlan Főkatínéni
FEKETÉNÉ BÍRÓ KATALIN

Firkászaink:

Farkas Böbe, Leskó Laci, Tóth Poller (12.a), Horváth Brigi,
Halász Roland (haccé), Balassa Gabi, Neumann Krisztike, Badics Bea,
Karszt Zsuzsi (11.b), Francz Zoli, Fonyó Pista, Olasz Feri, Patkós Zoli
(11.a), Giber Bori, Szabó Nikol (10.b), Tóth Martin (9.b), Bezzegi Alíz,
Bankós Zsuzsi (9.a), Kálóczi Nóra, Kovács Judit (8.a) Szabó Balázs (7.a)

Óskövület: Torma Csövi Béla, Zakariás Laci

Köszönet: A Bábolnai Nyomdának és Valkó Ferencnek
Kemler Vali néninek (még mindig finom a virsli!)

Hum tanár Úrnak és Hum Tanárnőnek a mindennemű segítségért!
Schmidt Ibolya Tanárnőnek
Gerald Hühner Tanár Úrnak

Továbbá minden kedves támogatóknak!
Külön köszönetet szeretnénk mondani
Garai Tanár Úrnak a segítségéért.

SZPONSZOROK:

Herman-Josef Günzel
Kemler Alpin Bau
P.A.R.T
AGRAM
Elektro Element Kft.
Delta

Bevezető cikk

Most befordulunk a szülőcsatornába... még... egy kicsit... na... gyertünk... végre... Oáááá... Oáááá... Oááá.

Megjöttem! – Nevem: Ein-Stein – Súlyom: 10 dkg – Nagyságom: A5 – Szüleim: TLG, Főkatinéni, Team Most már minden bizonnyal nektek is van belőlem egy, tehát lássuk csak kiféle, miféle vagyok:

Mint mindig, most is egy kemény munkával eltöltött újságos hétvége gyümölcsként jöttem a világra. No és persze az azt megelőző néhány hónap újságírói tevékenysége folytán. Én mint Ein-Stein most elértem a tizennegyedik számot és ezért büszke is vagyok magamra. Most már igazi felnőttpalánta vagyok ennek kapcsán meg is kell komolyodnom. És erre tesz tanúbizonyoságot az a néhány "tudományos" hangvételei cikk is ami belém került. (Disznó, Nyuszika... stb.) Azáltal, hogy időszámom, egyre inkább igyekszem kialakítani a zenei ízlésemet is, hogy ezáltal megtalálhassam egyéniségemet, és helyemet a társaságomban, természetesen kedvenceimet nektek is megint bemutatom, amelyek hál' Istennek még mindig rockorientáltak. (Istenek kalapácsa, Antikrisztus, AC/DC, Káros... stb) Műveltségemet bizonyítja, hogy mostanában sokat foglalkozom versekkel és műelemzésekkel. (Gyűlöllek, Fontos a biztonság) Szívesen ismerkedem iskolánk tanáraival, diákjaival, meg osztrák színészekkel, meg zenészekkel... Persze engem is érdekelnek a fiú lány kapcsolatok, úgy mint minden hasonló korú társamat. És sajnos nagyon pletyis vagyok és mindent kifecsegek, úgyhogy előttem sem marad titok ki kivel kavart az elmúlt félévben, ha érdekel lapozd fel a szemfülest. Szabadidőmben sokat filozofálok ennek eredményeként láthattok néhány irományt oldalaimon. Sajnos fiatalabb koromban voltam annyira szeleburdi, hogy egy csomó hibát követtem el alkotásaimban pl. rögtön az elmúlt számban: Sajna nem tudtam különbséget tenni poén és sértés között, de mivel most már felnyíltak a szemeim, szeretnék bocsánatot kérni Benis Erika tanárnőtől. Továbbá Szabó Dalma és Virág Virág elnézését szeretném kérni amiért amiért tévedésből más nevét írtam a cikke alá. A jövőben igyekszem odafigyelni az efféle túlkapasaimra.

Ha már a jövőnél tartunk, már ilyen fiatalon is foglalkoztat a magam, illetve a világ jövője. Ezért amit tudok nektek is elmondok róla, a technikájáról, a konfliktusairól... stb. (A világ telefondróton keresztül, Internet egy kicsit másképp, Szóráp... stb.) De a jelenem is fontos, az érzelmeim, érzéseim és mivel minden tinédzser szívesen kiönti a lelkét én is ezt fogom tenni. Betekintést nyerhettek fényképalbumomba is ahol a félév alatt készült fotóim található néhány. Ezek teljesen a fantáziám szüleményei, ha valaki véletlenül magára ismer valamelyiken az kizárólag a szerencsétlen véletlennek köszönhető! Emiatti reklamációt nem fogadunk el. Továbbá a német cikkek hiánya miatt se panaszkodjatok, hisz 14 évesen már nem lehet mindenre ugyanúgy odafigyelni, ezáltal egy kicsit kevés lett, de majd legközelebb jobban igyekszem. Bár a múltkor valakik azt rebesgették, hogy minek ez a sok német cikk, de remélem ők a kisebbség és mindenkinek hiányoznak majd. A humor természetesen semmi sincs az újságban, hisz mindenki elvárja ilyen korban, hogy komoly felnőttként viselkedjek, ezért az egér és a kulcs... Kicsi Karcsi... nem is kerülhettek be az újságba.

Mostanra már a nevelőszüleim is megváltoztak és a jó, szeretetteljes Tóth Hajnít és Palásti Gyurit Annamari, és Gábor váltották fel. Hát, ha utol akarják érni Hajnítakat, nagyon kell majd igyekezniük. Nekik szeretném megköszönni, hogy ennyi ideig ilyen odaadóan foglalkoztak velem. Hát ennyi lenne a rövid bemutatkozásom most pedig:

Jó szórakozást kívánok! – Viel Spaß beim Lesen!

Pogrányi Annamari & Lénárt Gábor

„Elég szemét kis kölyök voltam...”

Riport a Tolnai-díjassal

Neve: PALÁSTI GÁBOR GYÖRGY

Születési ideje: 1980. január 28.

Csillagjegye: vízöntő (tipikus)

Haja színe: szőkésbarna

Szeme színe: kék

Kedvenc étel: rántott karfiol, hortobágyi húsos palacsinta (de csak az anyuél)

Kedvenc ital: Fanta citrom, Capuccino

Kedvenc szín: kék

Kedvenc ország: Skandináv országok

Kedvenc együttes: nagyon sok van

Kedvenc állat: kutya

Kedvenc színészek: Demi Moore, Christopher Lambert

Kedvenc film: Leon, a profi

Kedvenc sportoló: Boris Becker

Fontos női tulajdonságok: egészséges szenvedély, igényesség, szép, kerek popsi

Fontos baráti tulajdonságok: Megértés, humor, kölcsönös nyíltság

Jó tulajdonságai: alkalmazkodó-képesség, diplomatikusság

Rossz tulajdonságai: néha meggon-dolatlanság, néha túl nagy megfontoltság, feledékenység

Ein-Stein: Milyen kisfiú voltál?

Gyuri: Nagyon sokat veszekedtem a húgommal, dacos voltam és nagy volt a mellényem. Kicsit túlcserdult az az önbizalom. Elég szemét kis

kölyök voltam, a haverokkal dobáltuk az autók szélvédőjét. Volt fogócska, játék, baromkodás, sárban turkálás... ez hál' Istennek nem maradt ki. Jó gyermekkorom volt.

E.S.: Ha lehetne egy kívánságod, akkor mi lenne az?

Gyuri: Talán, hogy hadd tanuljam azt, amit szeretnék. Ez azt hiszem, hogy a Külkeren lehetséges lenne. Nem azt szeretném, hogy ott legyen a diploma a kezemben, hanem hogy azt csinálhassam, ami közelebb áll hozzám.

E.S.: Ha elmennél egy jósnőhöz, mi lenne az első, amit megkérdeznél tőle?

Gyuri: Arra nem lennék kíváncsi, milyen állásom lesz, vagy lesz-e pénzem. Igazából az érdekelne, hogy halok meg. Hogy szeretni fognak-e az emberek. Olyan öregember szeretnék lenni, hogy pl. szép házam legyen a hegyek között, egy terepjárom, 25 éves feleségem, pipám, hintaszékem stb... Talán még azt is megkérdezném, hogy befejezem-e azt, amit be kell fejeznem. Szerintem a legfontosabb ilyen dolog az lesz, hogy gyerekeimet és unokáimat a céljaik elérésében minden erőmmel segítsen.

E.S.: Ez elég idillinek tűnik. Vannak még ilyen álmaid?

Gyuri: Valahogy mindig arra törekedtem, hogy úgy nézzen ki magam körül minden, ahogy azt én elképzelem, vagy esetleg reklámokból látom. Ezért talán olyan vágyaim

alakultak ki, hogy szépen éljek. Álmaim? Mindenképpen szeretnék eljutni valami klassz helyre. Igazából nem ismerem a lehetőségeket. De elsősorban azt szeretném, hogy ne legyen olyan dolog, amivel rohannom kell. Hogy nyugis legyen, hogy én tudjam alakítani, hogy mit, mikor, mennyit és hogyan.

a Kovacsik Gábor, szóval a Nagyok. Ha Ők jobb kézzel vezették a labdát, akkor én is. Buzgott bennem az, hogy ott volt a csapat, és jó volt csinálni. Ebben legnagyobb része Farkas Tanár Úrnak volt és van. Újságírás? Érdekes volt. Valójában úgy kerültem az Ein-Steinhez, hogy elment az Ivánka, és megkérdeztem az Illés

E.S.: Mi a legemlékezetesebb dolog, ami mindig eszedbe fog jutni Gyönkről?

Gyuri: A Tolnai-díj. Abból sem az, hogy én kaptam meg. Az a legemlékezetesebb, hogy az osztálytársaim és a barátaim felálltak és úgy tapsoltak. Az egész ünnepség alatt akkor indult meg a gombóc a torkomban. Nem is mertem odanézni, nem mertem senkinek a szemébe nézni. Ez azért érdekes, mert tudom, hogy én nem azért kaptam a díjat, mert a hat évet végiggürcöltem, hanem azért, mert azt csináltam, amit szerettem csinálni. Ez egy ajándék volt.

Gábort, hogy segíthetek-e valamit. Csak a számítógépekkel foglalkoztam. Ott is volt egy csapat, ami nagyon vonzott. Hogy tudtam, hogy én is benne vagyok és szerepem van. Úgy fogtam fel az elején, hogy majd írok valami bulisat. Úgy éreztem, erre van szükség. Csak kipróbáltam. Cikkileg nem voltam nagyon termékeny, inkább megpróbáltam összefogni a dolgokat, ahogy a Gábortól és a Pétertől láttam.

E.S.: Ha már itt tartunk, kicsit arról, hogy mi mindent csinálasz?

Gyuri: Itt az ún. szabadidős kollégiumi tevékenységekre gondolsz, ugye? Nem akarok sorrendet felállítani, ezért inkább úgy kezdem, ahogy sorban csináltam őket. Először a tánc érintett meg minket. Az igazság az, hogy eleinte elsősorban azért volt jó, mert szerettem a párommal táncolni (aki nem más, mint Harsányi Krisztina - a Szerk.), persze akkor még csak kizárólag táncpartnerek voltunk. Utána tényleg kialakult egy klassz csapat. A következő a kézilabda volt. Én úgy nőttem fel, hogy előttem volt a Decsi Péter, a Varga Peti,

E.S.: Mi az, ami szerinted hiányzik Gyönkről?

Gyuri: Ez egy olyan dolog, ami szerintem mindenki számára nyilvánvaló. Gyönknek az adottságai (kis falu, kevés diák, kevés szórakozóhely) ellentétben egy városi kollégiummal mást-mást adhatnak. Ha azt mondom, hogy hiányzik egy nagy mozi, két kocsmá és három diszkó, akkor azzal azt mondom, hogy hiányzik az a több ezer ember. De nekem nem ez hiányzik. Valójában viszont olyan ember vagyok, aki szeret elvegyülni a tömegben úgy, hogy nem ismer senki. Ezért szeretem a várost. Mehetek a saját fejem után. Ezt itt Gyönkön nem csinálhatom meg.

E.S.: Milyennek látod Gyönköt a XXI. században?

Gyuri: Tudok a nagy átalakításokról, amiket terveznek. A fejlődés, amit már mi is tapasztalunk, folytatódik. Egy kicsit személytelenebb lesz annak ellenére, hogy kis közösség. Nem vagyok egy szociálpszichológus, de úgy érzem, hogy ilyen irányba halad a dolog. Lehet, hogy meg fog változni. Talán már a búcsúzkodás miatt vagyok egy kicsit melankolikus.

E.S.: Térjünk vissza az emberekrel
Mi a fontos neked bennük?

Gyuri: Azt hiszem, a stílus. Ha egy emberrel ismerkedsz, először egy kicsit másképp viselkedik veled, mint amilyen valójában. Az a lényeg, hogy érzem, hogy tényleg magát adja. Én hiszek abban, hogy minden ember alapvetően jó. Az a kérdés, hogy ezt mennyire mutatja meg neked. Valaki megalázzónak érzi, hogy kiadja magát. Én azokat az embereket szeretem, akik önmagukat mutatják. Ezt talán úgy lehet megkönnyíteni, hogy én is saját magamat adom. Így érdemes kezdeni.

E.S.: Jó emberismerőnek tartod magad?

Gyuri: Ezt így nem mondanám. Szoktam figyelni az emberek mozdulatait, testtartását, gesztusait, a testbeszédet. Ezekből nagyon sokat ki lehet deríteni, de félrevezető is lehet. Azt hiszem, hogy ezekre a dolgokra és a beszéd stílusára többet adok, és ezért néha félreismerek embereket.

E.S.: Voltak már ebből problémáid?

Gyuri: Inkább a félreértésekből. Nem szeretem, ha félreértenek. Ezért általában minden emberrel megpróbálok tisztázni a dolgokat. Csak

nem mindegy, hogy a másik kimagyarázásnak vagy megmagyarázásnak tekinti.

E.S.: Hogy állsz a káros szenvedélyekkel?

Gyuri: Hogy szokták mondani? Az alkohol kis mértékben gyógyszer, nagy mértékben orvosság? Mind-egy... Persze, hogy nincs! Mondom, hogy nincs!

Tóth Hajni

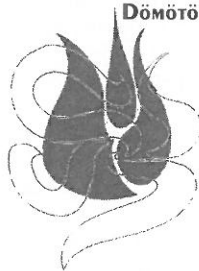
12.b

Gyűlöllek!

Gyűlöllek, MERT elHAQYtál
Gyűlöllek, MERT NEM VÁRTÁL
Gyűlöllek, MERT elMENTÉL
Gyűlöllek, MERT NEM SZERETTÉL
Gyűlöllek, MERT oly SZÉP VAQY
Gyűlöllek, MERT emléK VAQY
Gyűlöllek, MERT NAQY A VÁQY
Gyűlöllek, MERT MÁSRÁ VÁRSZ
Gyűlöllek, MERT MEQCSÓKOLSZ
Gyűlöllek, MERT HAZUQAN bÓKOLSZ
Gyűlöllek, MERT QYÜLÖLSZ
Gyűlöllek, MERT MEQÖLSZ
ÉS QYÜLÖLLEK, MERT MINDIQ CSÁK KERESLEK
ÉS QYÜLÖLLEK, QYÜLÖLLEK, QYÜLÖLLEK
MERT MÉQ MINDIQ SZERETLEK!

DÖMÖTÖR Orsolya

10. b

Emlékül

A hajnali napsugár áttöri ablakom,
Fénye simogatóan szül mosolyt arcomon.
Egy újabb szép nap, mely felvirradt ránk itt Gyönkön.
A sok között e kicsiny pont biztos a Földön.

S ha kérdezed, hogy ez mit is jelentett nekünk,
Hiszen csak pár nap van még, hogy együtt lehetünk.
A válasz? Mindent. A napot, az újat, a családot,
A parkot, Tocsit, Kemlert s nagyon sok barátot.

A nevetést, a sírást és végtelen sok álmot,
Ez jelentette nekünk az egész világot.
A házat, hol fejünket álomra hajtottuk,
S a másikat, hol a valót s embert tanultuk.

Játszottunk, táncoltunk, a hibákból okultunk,
Sportoltunk, buliztunk, s néha kicsit tanultunk.
Újságot is írtunk, és csináltunk színházat,
Zenéltünk, szavaltunk, és buktunk is egy párat.

Voltak viták, haragok és megcsalt barátok,
Szerelmek, bánat, könnyek, jó és rossz tanárok.
Lopott éjszakákon érzett különös vágyak,
Emberek, s értelkesnek érzett ócska tárgyak.

Játszottunk a tűzzel, és kis híján megégtünk,
Akartunk, harcoltunk, csalódtunk és reméltünk.
Koptattuk az iskola "kényelmes" padjait,
Számoltuk az év még hátralévő napjait.

De gyertyánk mindjárt leég, most vége a dalnak,
S lassan búcsút inthetünk minden egyes falnak.
Voltak közöttünk lusták, zsenik, dacos gyerekek,
Jó tanulók, kedvencek, szürke kis egerek.

De bármennyien és bármilyenek is legyünk,
Gyönk történelmében már mi is benne leszünk.
Hogy mi mindent is kaptunk, s érte mennyit tettünk,
S hogy itt gyermekekből végre felnőttek lettünk.

Tóth Hajni
12.b

A világ, telefondróton keresztül

Ha minden igaz, hamarosan itt, Gyöngön is elérhető lesz az Internet. Bár tény, amilyen feltételek mellett lehet majd használni, az több, mint borzalmas.

Ha most elkezdeném mesélni az Internet működését, akkor egyrészt baromi hosszú, másrészt szörnyű unalmas is lenne ez a cikk, ez pedig nemkívánatos. Nézzük inkább azt, mi is várja az embert a virtuális világban.

Ha azt mondjuk, hogy a világháló lehetőségei szinte korlátlanok, nem is tévedünk olyan nagyot. A hálózat segítségével ma már filmeket nézhetesz, meghallgathatsz egy hangfelvételt, élő rádióadásra hangolhatod a gépet, fényképeket, különböző kiállításokat tekinthetsz meg, interaktív játékokban vehetsz részt, és mindemellett természetesen minden információhoz hozzájuthatsz, ami érdekel. Ezenkívül olvashatod kedvenc együttesed számainak dalszövegét, behallgathatsz dalaikba, kritikát olvashatsz albumaikról, és megrendelheted legújabb CD-jüket. Persze más emberekkel való kommunikációra is lehetőség van. Amerikában ma már sok ember megsértődik, ha nincs élő videó kapcsolatod vele. Persze ez hazánkban még korántsem olyan elterjedt, úgyhogy nekünk marad az IRC (Internet Relay Chat). Ez amolyan "begépelem az üzenetet és az megjelenik a haverom monitorán" stílusú beszélgetés. Ilyen módon egyszerre akár huszonöt-harmincan is vitakozhatnak, barátkozhatnak, tanulhatnak és (sajnos igen sok esetben) szidhatják egymást. Ehhez hasonló hely található például a "WWW.DROTHALO.COM/buli" címen. Szóval az interneten pezseg az élet. Erre mondják divatos szóval, hogy olyan multimédiás.

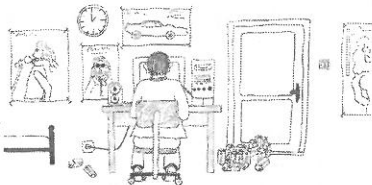
Egy példa a sok közül. Nemrég ismertem meg az angol Bradford egyetem obszervatóriumának robot távcsövét (WWW.TELESCOPE.ORG). Ez egy robotvezérelésű távcső, amivel az interneten keresztül bárki kedvére nézegetheti az égboltot, mindezt teljesen ingyen, csak előre kell időpontot lefoglalni rá. A mai Internet sok szempontból hasonlít a XIX. századi vadnyugatra. Óriási felderítetlen terület, kultúrákban és törvényekben eltérő, nehezen megközelíthető. Néhány nagyobb vállalat saját tulajdonának tekinti (ugye kedves Microsoft?), a "bennszülöttek" pedig önállóak és függetlenek. Megfelelő hely új ötletek, álmok megvalósításához, és megfelelő hely a "banditák" számára, de szerencsére ők még kevesen vannak. Azért elgondolkodtató. Tavaly ötször annyi elektronikus levelet (E-mailt) küldött a föld lakossága, mint amennyit hagyományosan, papíron. Ez 2.7 trillió (!) E-mailt jelentett csak 1997-ben. Ugyanezen év végére már közel 65 millió ember használta a világhálót, és ez a szám 1998 végére várhatóan eléri a közel félmilliárdot.

Szóval kedves elektorkalanderok, drótra fel!

Leskó László 12. b

(LESKO/MAIL.MATAV.HU)

Internet egy kicsit másképp

Avagy: Gyere Géza a NET-re, legalább két hétre...!rta: Prof. Wincseszter Aladár (WWW.COM-PUT.BUZ)Halló, itt az internet Móka-Mikije e-mailleik hozzátok, tehát installálásra felkészünl!

Vigyázz! Kész! Enter! És már száguldunk is az infósztráda legmélyebb bugyraiba. Első állomásunk az Internet-híradó webszájtja. Legfrissebb híreink:Megdől a neten való tartózkodás világrekordja. A rekorder Magyar származású. Ugyanis ifj. Keyboard Elemér egészen pontosan 6 nap 21 óra és 6 percig bírta a hálón. Eközben 1,636 x 10(8 zacskó ropi és 268 liter kóla fogyott el.

REKLÁM – Itt az új Online-kóla tízszeres koffeintartalommal a hosszú netes éjszakák kedvéért. Kérésre infúziós kiszerezéssel, hogy ne kelljen olyan elavult beviteli eljárásokkal foglalkozni, mint a nyelés.

REKLÁM VÉGE – Az ifjú rekordert a Kerepesi temetőben látogathatjuk meg.

Mááááás: Bill Géc a Májkoszoft guruja korunkat megelőzve Feltalálta a VINDÓZ 2025-öt. Előzetes pletykák szerint az új verzőn olyan extrákkal is fog rendelkezni, miszerint több mint 3,65 másodpercig bírni fogja hibaüzenet kiírása nélkül.

A hírek után száguldunk is tovább BOO megaherces sebességgel. Következő állomásunk az internet csajozda (WWW.KIBERCSIKENZ.SPRICC). Tehát egyik kéz az egérre, a másik meg... Itt mindenki kedvére állíthatja össze kedvenc kiberbarátnőjét (a minimum mellbőség 10!!) A lányok kérésre olyan erotikus dolgokat suttoghatnak a füledbe 120 Wattos Dolbiszurredos hangszóródon keresztül, hogy "Gyere édes, formátlálj újra a merevlemezedet!" vagy "Még.....még három impulzusig bírd ki bébil!"

Urísten ennyi key után repülhetünk is tovább. Érdemes még benézni a... ..Ki maga...hogy Johnson ezredes a kémelhárítástól...milyen katonai adatbázis...milyen rakétatervek...de én azt sem tudom mi az a számítógép...hagyja a gépetem.....neee egyetlenem.....

ERROR! ERROR! UNKNOWN VIRUS ENTERING SYSTEM! ALL DATA WILL BE LOST! WARNING! WARNING! SYSTEM SHUTDOWN! !/!+!+!?:_?_+%+!"/+B))))))))))))))))))))))

Colos

(WWW.NINCISISINTERNETCÍMEMCSAKJÓLÁTYEREKMINDENKIT.COM)

Egy igazi internetes üzenet Leskó Lacin keresztül az Ein-Stein-nek

From: "Mike Betow" <mbetow/net.com>

To: lesko<mail.matav.hu>

Subject: EINSTEIN

Date sent: Sun, 15 feb 1998 22:37:37 -0800

Hello Leskó,

A neten olvastam az újságot, tök jó, jó munka volt, mint általában. Állati ász volt végre újból a

régi Ein-Steinünket olvasni. Csupa jó cikk, régi hangulat, Gyónek. Amerika után igazán fura, viszszavisz a tegnaphoz.

Az egyetlen probléma az volt velem, hogy nem tudtam lehívni a volt osztályomról a képet az évkönyvből. Légszki ha tudtok legközelebb rakjatok rá több cikket, mert ezeket már 600-szor elolvastam, és tudom hogy az Ein-Steinben rengeteg jó cikk van. Szóval még egyszer tök jó volt az újság, csak így tovább, és üdv Spokane-ből.

Lakos Eszter

a 11.a volt tanulója

A pénz szerepe Moliere művében és napjainkban (I.)

A fősvény című komédiában nagy szerepet játszott a pénz. Ezt mindenki megállapíthatta, aki olvasta a művet. A vagyon köré íródott az egész történet. Moliere az embereket akarta megnevetetni azzal, hogy bemutatta, milyen csúnya emberi tulajdonság a zsugoriság. Napjainkban, ha az ember elgondolkodik a pénz jelentőségén, nem hiszem, hogy kedve támad nevetni. Először meglepődik, majd megretten. "A pénz nem boldogít." - mondják, de rögtön hozzátészik legtöbben, hogy: "de jó, ha van." Önmagában a gazdagság természetesen nem okoz örömet, de lehet-e szegényen igazán boldognak lenni? Jól érzi magát az a szülő, aki nem tud megvenni a nyafogó gyermekének egy csokit a boltban, mert őrült drága? Szerintem nem. Bármilyen összetartó egy család, az anyagi gondokból előbb-utóbb konfliktusok adódnak. Ez oda vezet, hogy az emberek, akik szeretik egymást, és szívesen felnevelnének egy csöppséget, nem vállalnak gyereket. Nem azért, mert esetleg nincs türelmük hozzá, hanem mert nem tudják megteremteni az ehhez szükséges anyagi hátteret. Nem mondhatjuk, hogy nincs igazuk. Nekem sem lenne kedvem úgy nevelni egy gyermeket, hogy csak nagy nehézségek árán tudom megvenni az olyan alapvető dolgokat, mint ruha, cipő vagy akár tanszerek. A társadalom pedig ott áll a probléma előtt, hogy vajon miért csökken a népesség.

A pénz fontos szerepét igazolja az is, hogy szinte az összes bűncselekményt a pénz valamely formájáért követik el. Egy olyan valami, ami miatt embereket ölnek, nem lehet jelentéktelen. A pénzt is, mint azokat a fogalmakat, hogy gazdagság, vagyon, az emberek hozták létre, és most egymást irtják miatta. Szerintem ez visszataszító. Annak, aki még mindig úgy gondolja, nem fontos a pénz, azt ajánlom, nézze végig a nagyobb városok aluljáróit. Az ott éhező, kolduló emberek biztos nem osztják majd a véleményét. Nekik semmijük sincs, tehát egy fillérjük sem. Nem élnek családban, nincs gyermekük. Minden abból fakad, hogy nincs állásuk. Pedig a legtöbbjük dolgozna. Na de ki ad egy hajléktalannak munkát? Maximum alkalmilag foglalkoztatják őket, aminek segítségével két hétig rendesen esznek és kész.

Ha valaki tényleg sokáig gondolkodik a pénz hatalmáról, mert szerintem van hatalma, előbb-utóbb mérges lesz. Így érez, mert nem tud semmit tenni ezek ellen a dolgok ellen. Ennek az lehet az oka, hogy mi, akik tényleg komolyan foglalkoznának ezzel a jelenséggel, és szívesen segítenénk, a "Nagy Világ" szempontjából jelentéktelen porszemek vagyunk. Azok pedig, akiknek az lenne a dolga, hogy mindent megtegyenek ezen a téren, csak ülnek a luxusvillájuk kertjében, a medence mellett, és kaviárt eszegetnek.

Giber Borbála 10.b

(Készült irodalomórára, házi dolgozatként)

A pénz szerepe Moliere művében és napjainkban (II.)

“A pénz nem boldogít” - mondja a közmondás, Harpagont ennek ellenére csak ez az egy szó tette boldoggá, ez volt számára a mindenség! Napjainkban is sokaknak a pénz a legfontosabb, na persze nem olyan buták az emberek, hogy elássák a kertbe, hanem magukra költik, vagy még előbb, ennek a pénznek a segítségével még többet szereznek. Ha ezt a szót hallom, hogy pénz, eszembe jutnak azok az újságcikkek, TV-riportok, amik arról szólnak, hogy egyesek hogyan gazdagodtak meg: hazudtak, loptak és csaltak. Nem érdekelte őket, hogy saját maguk körül szétzúznak mindet, az sem, hogy kitől lopnak, kinek hazudnak. Egyetlen egy dolog lebegett a szemük előtt, a hatalom, a gazdagság érzése, hogy ők most már valakik, ott vannak a “nagyok” között, és ha lehet, még feljebb törekednek. De azt, hogy ezt a hatalmat, ezt a gazdagságot mi árán szerezték meg, már nem tudják mérlegelni. Elvakította őket a pénz, nem törődtek a törvényekkel, másokkal, csak azzal, hogy még több legyen. Bizonyos tőkével ez már gyerekjáték. Ilyenkor már nem tartanak igényt a régi barátokra, hisz ők már egy felsőbb rétegbe kerültek! Arra viszont nem gondolnak, hogy valaha, nem is olyan régen még együtt buliztak, dolgoztak, beszélgettek, és most is ugyanolyan emberek, mint voltak. Vagy csak mi hisszük ezt? Hát igen... Már nem azok, akik régen! Tévedtünk, megváltoztak. Lenézik a náluk szegényebb barátaikat, noha ők is közéjük tartoztak. Már nem képesek igazi emberi érzelmekre. Csak egy kis gépezet zakatol agyukban szüntelen, ami állandóan azt hajtogatja: - “Pénz, még több pénz”. Ha kell, ezért még ölnék is. Hogy mi folyik manapság az országban? Magam sem értem. Robbantgatás, fosztogatás, rablás és gyilkolás. Hogy miért? A pengéért, a pénz által megszerzett hataloméért! Ezek az emberek - már hogyha lehet őket embereknek nevezni - semmitől sem ijednek meg. A maffiák állandó harca egymással, szórakozóhelyek felrobbantása, ahol ezek hálnak meg. Őket nem érdekli. A világban naponta százak hálnak meg autóbalesetben. Nem elég, ezt még mi, emberek fokozzuk úgy, hogy ártatlanokat, öregeket, szegény nőket és férfiakat ölünk meg pusztá kézzel, pár száz forintért. Ezer forint az emberi élet? Hát ez nem semmi! Megdöbbszem, amikor azt láttam a TV-ben, hogy egy nyolcvan éves embert holtan találtak a kútban. Az elkövetők egyetlen zsák krumplit vittek el, de előtte még agyonverték, agyonrugdosták az öreg bácsit, aki még védekezni sem tudott, majd beledobták a kútba. Mikor elkapták a tetteseket, csak annyit mondtak: “Nem így terveztük”. A beszámoló közben két gondolat pörgött a fejemben: 1. Úristen, hol élek én? 2. Falhoz kell állítani őket. Ezek a dolgok csak apró töredékei a mai világnak. Azt mondom biztos vannak kivételek. Befejezésül Soros György szavait idézem: - “Ha már az első pár milliót összezsáoltad, utána könnyű tisztességesnek lenni.”

Szabó Nikolett 10.b.

(A cikk irodalomórára készült)

Aranyköpések 1.

Feketéné irodalomórán: Mi az a Tóra?
Fiúk: Lemegyünk a tóra.

Feketéné irodalomórán: Miért fohászkodik
Sappho Aphroditéhoz?
Winter: Valami nőügy.

Feketéné irodalomórán: A paradicsomban
meg csak élvezkedtek.
Kern Laci: Amikor ezt általánosban tanul-
tuk, beteg voltam.
Feketéné: Azóta is beteg vagy.
Feketéné: Na jó én most kimegyek innem.

Feketéné: Bori, most már likvidálalak.

Feketéné és Fritz János párbeszéde iro-
dalomórán:

Tanárnő: Mi a Rómeó és Júlia?

Fritz: Dráma

Tanárnő: Azon belül?

Fritz: Tragédia

Tanárnő: Milyen tragédia?

Fritz: Nagyon nagy tragédia.

Feketéné nyelvtanórán: Kern Laci, te mit
csinálsz?

Laci: Hogy -hogy mit? Hát traktort vezetek.

Feketéné nyelvtanórán: Attila! Ugyebár nem
játszol a pad alatt?

Feketéné: Jellemezd a minőségjelzőt!
Paplényi: pl. Jó film.

Feketéné: Először magyarázd meg!

Paplényi: Pl. szép könyv.

Feketéné: A fiúk beszélnek, A lányok beszél-
nek, a Zsuzsi beszél.

Aki nem tud haladni az anyaggal, az menjen
ki kapálni!

Lukácsiné: Miért mozgolódsz Winter
Gábor? Mi bajod van?
Winter: Semmi.

Lukácsiné: Rajtad van a kabát. Meleged van,
az a bajod?

Winter: Nem.

Lukácsiné: Akkor ez születési.

Lukácsiné: Az esőerdőben mennyi csapadék
esik, hogy még téged, Pánczél is ellepne.
Gondolkodik.

Lukácsiné: Vagy nem.

Manhált Andrea a 9.a-ban: - Olyan kis
dögök vagytok!

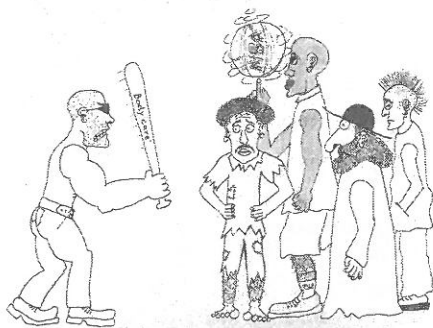

„A halálba nem szól bele a származás!”

Ezzel az idézettel szeretném kezdeni a cikkem, ami a szélső jobboldalról szól majd. A skinheadekről, akik azt hiszik, hogy ők a felsőbbrendűek, a mások (szőke, kék szemű áriák). Ez nem mindig igaz, ők is tévedhetnek, pl. nem minden kisebbségbe tartozó rossz, hanem csak azok, akik nem kapják meg a lehetőséget az élettől, ahhoz hogy mások legyenek. A ma fiatalsága, itt Magyarországon nagyon sokrétű, vannak, akiket ezek a dolgok nem nagyon érdekelnek és vannak olyanok is, akik ha török, ha szakad, akkor is kiállnak az érveik mellett a másságot illetően. Nagy többségben vannak a rasszisták, erre egy példa: ha településemen rockestet rendeznek, akkor negyven emberből kilenc biztos skinhead. Ott láthatok fekete inges, bakancsos és persze fehér cipőfűzős emberkéket, akik a koncertek szünetében csoportosan dalokat énekelnek és náci jelszavakat kiabálnak. Ez persze csak néha zavaró, de ha elfajulnak a dolgok akkor üveg-töréshez, fejtöréshez vezethetnek. A másik többség a punkok és a rapperek tábora, akik ugyanúgy lehetnek fajgyűlölők, de általában a fasizmus ellen lépnek fel.

Szerintem valaki akkor lesz skin, ha csak olyan közösségben tud mozogni, ahol nagy a gyűlölet, vagy ha csak utálja a mást, mert rosszat tettek vele, vagy mert olyanok a politikai nézetei.

Magyarországon elég rossz a helyzet a másságot illetően, mert hazánk sok kisebbséget számlálhat. Azok az emberek, akik valamilyen kisebbségbe tartoznak, csak néha tudnak kiszakadni

a nyomorból, ahol élnek. Ezért agresszívek lesznek, és megpróbálnak erőszakosan cselekedni. Ha ez nem tetszik a többségnek, bandába verődnek és fellépnek ellenük. Itt a többség alatt a skineket kell érteni, akik határozottan a leszámolással foglalkoznak, erről csak annyit, meg kell hallgatni egy Valhalla kazettát, ami a büszke harcról és harcosairól szól. Ha már itt tartok, Magyarországon a skinhead együttesek száma nagyon magas pl. Németországhoz vagy Angliához képest. Kinyitottam egyik nap a Headbanger című újságot, és rá kellett döbennem,

hogy országunkban több mint negyven nyilvántartott jobboldali együttes van. Míg a külföldi bandák között csak egy volt!

Most következzen az igazság és egy ember véleménye, akit mélyen tiszteltek:

A 60-as évek közepére tehető, de inkább a végére az első skinheadek megjelenése. Ők még nem nagyon foglalkoztak politikával, hanem csak a "futball hooligánjai" voltak. Ma ez már más. Itt sokkal inkább a politika a meghatározó. De ez is változó. A skinheadeknek is van két különálló csoportjuk. Az egyikbe a Red Skinseket lehet sorolni, akik a marxista bolsevik, kommunista nézeteket vallják - ők a vörösök. A másikba a White Power - fehér erő - Skinheadeket sorolhatjuk, ők azok, akik a nemzeti szocialista Magyarországon belül a hungarista eszmét követik.

Ez utóbbi csoportosuláson belül is kisebb-nagyobb nézeteltérések vannak, ugyanis a nacionalista skinheadek nagy része nem ért egyet a náci elvekkkel, és ez régen gyakran nagy verekedés is előidézhető.

A White Power Skinnek katonai öltözkűkkel tűnnek ki a többiek közül. Igen büszkék más, egykori hősök teteteire, és szeretnének olyanok lenni, mint elődeik.

A kopasz fej is egy szimbólum, úgy mint Rockernek a hosszú haj, de ki hogy gondolja. Van aki az egészséges fejre hivatkozik.

Köztudottan a skinnek bakiban járnak, amelybe elveiknek megfelelő fűzőt hordanak. Ez általában fehér és fekete

szokott lenni. Nem elképzelhetetlen néhány skinheadnél a piros fűző sem. Ugyanis a fehér fűzővel együtt a neonáci elvekkkel rendelkező emberek viselték még a 60-70-es évektől. Egyébként a fekete is megszokott, főleg a nemzeti szocialistáknál.

A vélemény:

„Ma a skinheadek olyan megaláztatásban vannak, hogy egyáltalán nem tudják elmondani véleményüket, gondolataikat. Az emberek szemében másodrendű lénynek számítanak, vagy nem is léteznek számukra. Azt hiszem, ha pár dolog kiderülne ebben az életben, ha hagynák őket is néha szóhoz jutni, nemcsak elhallgattatni őket, akkor az emberek is máshogy nézhetnének a büszkeséggel teli harcosokra.“

Az előzőkhez csak annyi a hozzáfűzni valóm, hogy nem szabad a skinheadeket elítélni, nem szabad különböző előítéletekkel lenni irántuk, mert ők is csak érző emberek, mint mi. Igaz, érzéseiket nehéz a felszínre hozni!

Most következzen pár jó tanács minden embernek a Földön, azért hogy jó legyen a világ:

Nagyon nem jó ez így emberek! Mi lesz, ha egyszer elszabadul a pokol és az összes skinhead összefog és elkezdik a mérsárlást? Vajon visszatérnek a harmincas évek, ahol Hitler és emberei halomszámra irtották a zsidókat? Ez megtörténhet, ha nem vigyázunk, ha úrrá lesz rajtunk is a gyűlölet. Ennek nem szabad bekövetkeznie! Fogadjuk el embertársainkat, ne keressük egymás hibáit, és akkor minden jóra fordul majd.

Keksz
11. a

AC/DC

(A boogie rossz fiúi)

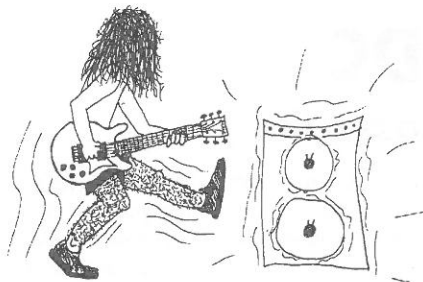
Mint ahogy azt már a címből is sejt-
hetitek, ismét egy zenei cikk kezdő sorait
olvassátok az Ein - Steinben a rockzene
jegyében (már aki olvassa). Szóval: Nem
csalás, nem ámtítás, a következő percek-
ben tényleg az AC/DC-ről lesz szó, és ha
nem sajnáljátok az időt, behatóbban
megismerhetitek ezt a frankó ausztrál
bandát.

Akkor talán bele is vágok a rizsa
helyett: az együttes 1973-ban tűnt fel
Angliában, amikor még a punk csoportok
közé sorolták őket. Zenéjük valahol a boo-
gie és a Heavy Metal között mozog (ha
valaki esetleg nem tudná). A bandát
egyébként a gitáros Young testvérek,
Malcolm és Angus hozták össze
Sydneyben, de a végleges felállást már
Melbourne-ben alakították ki. A további
tagok: a legendás mikrofonista: Bon
Scott, Phil Rudd dobos, aztán ott van
még Cliff Williams basszgitáros is. A név
egyébként egyenáram/váltóáramot jelent.
Bon nővérének agyából pattant ki az ötlet
porszívózás közben. Nevük egyébként a
felvételek, koncertek hangulatában kel-
tett feszültségváltásokra utal többek
között, és nem pedig arra, hogy bármelyik
tag is ne adj isten biszexuális lenne. Mint
a legtöbb együttes, az AC/DC is totál
letről kezdte. Ők is keményen meg-
küzdöttek a sikerért. Angus így emlékszik
vissza az egyik koncertjükre, amelyet
félelmetes közönség előtt nyomtak le,
valahol egy ausztrál kocsmában: "Mint
egy csomó gyilkos! Az első sorban csupa
motoros, s az arcuk mintha azt mondta

volna: Ide nekünk azt a kiserácot! Egyszer
csak éreztem, hogy belémrúgnak, és ját-
szani kezdtem." Na igen. Kemény zene,
keménykötésű rajongók. Ausztráliában a
banda mindössze két lemezt készített
1974-1975 között. Ezek voltak a 'TNT' és
a 'High Voltage'. Ezek után az Atlantic
lemezkiadó cég a két korong legjobb dalait
összeválogatta, majd kiadott egy lemezt
szintén 'High Voltage' címmel, amely az
AC/DC-t az egész világon ismertté tette.
A lemez igazi boogie - roham volt. Bon -
aki beismerte, hogy WC falakra szokott
firkálgatni - hol szellemes, hol mocskos
szövegeivel fűszerezte Angus és Malcolm
egyszerű, fülbemászó, ritmusos riffjeit. A

bulikat egyébként Angus és Bon közösen adták el. Angus boszorkányos kézügyessége, iskolai egyenruhája és Chuck Berry-féle kacszázása, Bon reszelős hangja, valamint elképesztő színpadi akciói mögött a többiek egyértelműen csak a háttérrel szolgálták.

Sikerük csúcspontjai 1977-1979 között: 'High Voltage' (77), 'If you want blood, get it' (78), 'Highway to Hell' (79).

Az 'If you want blood, get it', melyet fogadott szülővárosukban, Glasgowban rögzítettek egyetlen éjszaka alatt, tisztelgés az angol városnak, amely annak idején befogadta őket. A lemez egyébként a rocktörténelem egyik legnagyobb élő felvétele. Az album borítója sem hétköznapi: Angus látható rajta, amint éppen hasba szúrja magát gitárjával, szájából vér csöpög, s az inge sem az eredeti fehér színben pompázik, hanem vérvörösben, egy foltban, és naná, hogy nem a paradicsomléből. Nos, nem vitás, a kép ellenérzést szült, de a következő borító, a 'Highway to Hell' még ezen is túltett: Angus szarvakat és farkat viselt (rossz az, aki rosszra gondol !!!), s ennek hatására a vallási fanatikusok heves ellentámadásba lendültek. Mindegy. Túlélték. Ezen az albumon található egyébként a zenekar egyik talán legkéte-

sebb száma, a Nightprowler, s ami inkább hülye, mint gonosz. A banda elképedve látta, hogy az újságok a dalt egy USA-beli gyilkosságsorozattal hozták összefüggésbe, de ennek persze fele sem igaz. A 'Highway to Hell' egyetlen gyenge pontja ez a nóta. A címadó dal pedig tulajdonképpen Bon Scott egy hattyúdala, bár az átlagpolgár számára inkább zendülésnek tűnt. Még ebben az évben végrehajtottak egy - két cserét - basszgitáros, dobos -, de mivel meghatározó szerepe egyiknek sem volt, legalábbis zenei szempontból, így nem taglalom. Az 1980-as év alaposan keresztbe tett a zenekarnak. Az egész úgy történt, hogy 1980. február 20-án Bon végigjárta a londoni kocsmákat egy fellépés előtt. Aztán mit ad Isten, úgy gondolta, miért ne próbálhatná ki az itallapon található lötytyöket. Na, erre aztán rá is fázott, mert kegyetlenül beállítódott. Úgy be volt nyomva, mint a rajzszög. Egy haverja vitte haza. Azaz csak vitte volna, ehelyett azonban kinn hagyta Bont a ház előtt a kocsjában. Bon kicsavarodott nyakkal aludt, és hányás közben megfulladt. Szép halál, bár a példa nem követendő. Egy jó fél évre rá meglátogatta őt az örökkévalóság kocsmájában John Bonham, a Led Zeppelin dobosa, akit szintén az alkohol nyírt ki. Az AC/DC megmaradt tagjai már majdnem a feloszlás mellett döntöttek, amikor rátaláltak Brian 'Beano' Johnsonra, a Geordie ex-énekesére, akit még maga Bon is látott egy koncerten, s így mesélte el élményét: "Láttam egy bandát, akinek az énekesje teljesen örült. Koncert közben vagy egy tucatszor teljes erőből a földhöz vágta magát. Az a fickó tiszta lökött! "Brian egy interjú során a következőket mondta az esetről: "Azon az estén vakbélgyulladásom volt, a buli után a mentők

vittek el " A srácok Bon halála után nem sokat vacakoltak, mivel a tragédiát követően kb. négy hónappal elkészítették az új lemezt, a 'Back in Black'-et, mely tulajdonképpen tisztelgés volt Bon előtt. A lemez egyébként igazi klasszikusnak számít, a banda nem mindennapi remekművet adott ki a kezéből, megtalálva a hangot az új énekessel is. A 'Back in Black' nemcsak hogy a legjobb mind a 15 album között, de ez hozta a legnagyobb üzleti sikert is. Érdekes módon reszelős hangja és lapos tökfödője ugyanolyan AC/DC védjeggyé vált, mint Bon csupasz hordómellkasa és tetoválásai. Az 1981-es 'For those about to rock' és az ezt követő világ körüli turné végképp meggyőzte a rajongókat, hogy a világ legkeményebb boogie - zenekarának kvalitásai mit sem változtak. A következőkben egy csendes időszak következett, amit az 1987-es 'Heartsheeker' című kislemez tört meg, mellyel felkerültek a Brit Top 20-as listára. 1990-ben újabb robbanás rázta meg a világot: a zenekar kiadja a 'The Razor's Edge' LP-t, mellyel egyszerre kerültek fel az USA és a Brit Top 10-re.

Ezen a lemezen olyan neoklasszikusok találhatók, mint például a "Thunders Truck", a "Moneytalks" vagy éppen az "Are you ready?". 1992-ben nem történt jelentős esemény a banda történetében, ha leszámítjuk, hogy kiadnak egy élő lemezt, valamint felkéri őket 'Az utolsó akcióhős' című Schwarzenegger-film főzenéjének megírására. Ekkor születik meg a Big Gun című világsiker. 1994-ben jön ki a 'Ballbreaker', melyen kissé érződik Angusék kreatívításának csökkenése, bár ezt csak igazi rajongók vehetik észre. 1997-ben kijön a 'Bonfire Box'. Az 5 CD-t tartalmazó doboz az együttes korai éveiből való, többnyire kiadatlan felvé-

telekből készült válogatás, amely Bon Scott személyiségének bemutatását helyezi előtérbe. S ott van még természetesen a 'Back in Black' is, amely mondhatni kiegészíti a Bon emlékének szánt cuccot.

Végző:

Óké, hogy Bon Scott és Brian Johnson hangja, előadásmódja között van egy kis különbség, de azért egyikőjük sem rossz, nem igaz?! A lényeg: aki Brian Johsonnal szerette meg az együttest, annak hiába is magyaráznám, hogy Bon Scott az isten, bár ... fene tudja.

Dzso

HA ÉN GAZDAG LENNÉK ...

ÓH, kedves Bálint öcsém,
LENNÉK ÉN MÁR GAZDAG!
JÁTÉKOKAT, SZÉP KÖNYVEKET KAPNÁL,
TESTVÉREDRE NEM PANASZKODHATNÁL!

ÓH, kedves édesapám,
LENNÉK ÉN MÁR GAZDAG!
FÉNYES AUTÓKON JÁRNÁL,
SOFŐR ÜLNE A VOLÁNNÁL.

ÓH, kedves édesanyám,
LENNÉK ÉN MÁR GAZDAG!
SZÉP RUHÁKAT, VIRÁGOKAT
GARMADÁVAL KAPNÁL,
HÁT ÉN NEKTEK EZT AJÁNDÉKOZNÁM!

Borka József Richárd

7.A

ÜVEGGOLYÓ TALÁLKOZIK

- Mi leszel, ha nagy leszel?

- Üveggolyó.

Hoppá! Kicsit meglepte a válasz. Számított is valami hasonlóra, és tudta, hogy meg fog lepődni, legalábbis remélte, így aztán nem lepte meg, hogy meglepődött. Persze arca nem árulta el, vonásai nyugodtak maradtak, egy kicsit elmosolyodott, úgy gondolta, megengedheti magának, oly sok idő után ezt a mosolyt megérdemli. Belül viszont lepkék keltek életre, és verdestek vesztütil, majd szét nem feszítve ember-színű bőrére. Arcán a mosoly.

A gyerek is nyugodt maradt, látta és csodálta érte, hiszen minden bizonyos először találkozik valakivel a "fajtájából", és az első találkozás jelenti (hiszen emlékszik még a saját gyermekkorából) a bizonyosságot, hogy mások is vannak rajta kívül, nincs egyedül ebben az idegen világban.

Mindenesetre kíváncsian néztek egymásra egy ideig. A fiú pislogott kettőt, mintegy kérdő hangsúllyal, és ebből megértette, hogy igazolnia kell magát, be kell bizonyítania, hogy az, aki. "Úgy látszik, az új generációban kifejlődött a bizalmatlanság, óvatosság, mert kevesen vannak" - gondolta. És ahelyett, hogy eltűnődött volna rajta, mit is mondjon vagy tegyen, hagyta, hogy kiáramoljanak belőle a szavak a száján keresztül:

- Az vagyok, akinek gondolsz, kicsi Üveggolyó.

Távrolról akár teljesen normálisnak is tűnhetek volna, két ember, egy férfi és egy kislány a padon, a véletlen egymás mellé ültette őket, és persze kialakult köztük az ilyenkor szokásos üres "beszélgetés", elhangzanak teljesen hülye és

felesleges kérdések (mint ahogy el is hangzott közülük egy), amire hasonlóan semmitmondó válaszokat várna - joggal - az ember. A szemlélő csak rájuk néz és máris tudja az egész társalgást, milyen szép az idő, igen uram, hogy süt a nap, igen, azt mondják most majd meleg lesz egy ideig, igen uram, esetleg eszébe juthat, hogy a férfi valami perverz állat, cukros bácsi (mert az azért rögtön látszik rajtuk, hogy nem rokonok, hogy most találkoztak először), épp készül becserkészni a gyereket, de aztán elveti az ötletet, jobban szemügyre véve az urat, hiszen nem úgy néz ki, mint egy beteg, egy aberrált (mert az ilyen

típusú járókelő nagyon okos, tud mindenféle idegen szakkifejezést, és pontosan tudja, hogy a perverz alakok nagykabátban járnak, csorog a nyáluk, és különben is látni rajtuk, hogy cseppet sem normálisak, nem úgy, mint ez itt).

Azon gondolkodott, vajon ő ült-e le előbb, vagy a gyerek már ott volt, amikor leült, de aztán arra jutott, hogy nem érdekes. Boldog volt, igaz egyébként is, de most különösképpen, mint amikor régi ismerősekkel találkozik az ember ejtőernyős ugrás közben. Egyfolytában mosolygott már, és nem csupán az öröme leplezése végett. Őszintén mosolygott.

A fiú ránézett, szemében természetes vidámság és rettenetes életerő. Az egyik zoknijára horizontálisan volt csíkos, a másikon pedig egy maci húzott meg a bokájától.

- Te is kakukktójas vagy - mondta egyikük, és a másik bölintott rá.

Zakariás László
vlt TLG-s

Egy (balszerencsés) napom tíz év múlva

2008. május 10-ét írunk. A mai napom ismét nagyon fárasztó volt. Most már ideje lenne kipihenni magam. Igaz, nagyon szeretem a munkám, de fárasztó is. Reggel mindig ötkor kelni, egész nap buszon ülni vagy gyalogni! Az is igaz, hogy mindig új és új embereket ismerek meg, és ez nagy élmény! Egy idegenvezető mindig emberek között forgolódik.

Szóval, mint mindig, ma is hajnali ötkor csörgött az óra. Alig tudtam kikászálódni az ágyból, mivel éjjel kettőkor feküdtem le. Szóval felkeltem. Elvégeztem a reggeli rutintevékenységeket: kávéfőzés, mosakodás, fogmosás. A lábam olyan dagadt volt, hogy nem tudtam belebújni az új cipőmbé. Ez volt az első ok a mérgeledésre. Végre sikerült elkészülni, ráadásul a BMW-m is elindult elsőre. Éppen időben érkeztem a legújabb csoporttal megbeszélte találkozóhelyre. Felültünk a buszra. Ekkor kiderült, hogy egy öreg néni nem bírja a buszozást. Szerencsére felkészültem ilyen esetekre is, volt nálam elég zacskó. Gyorsan megálltunk, én elszaladtam a legközelebbi gyógyszertárba és vettem egy levél Dedalont. Ez már nagymamáink korában is mindig bevált. A gyógyszer hatására a néni ismét élvezhette a város szépségeit. De ezzel még nem értek véget a szerencsétlenségek. A csoportomnak mindig rendelék ebédet a város legszebb éttermében. Élvezem ezeket az étkezéseket, mert tényleg élvezet ebben a gyönyörű környezetben lenni. Most ez valahogy nem sikerült, ugyanis az ifjú pincér elmerült egy nőnemű csoporttag égszínké szemeinek gyönyörködésében. Így az egész tál gombaleves az ölemben landolt. Az illatából ítélve finom lehetett. A sírás kerülgetett, na meg persze a legyek. A finom illat idecsalogatta őket. Szerencsére volt nálam annyi pénzt, hogy új szoknyát és blúzt, na meg persze harisnyát vegyek. De a visszajáróból fagyit sem vehettem volna. A délután gond nélkül telt el, de éreztem, hogy viharfelhők közelednek. Ez szó szerint bekövetkezett, ugyanis éppen taxit akartam fogni, amikor eleredt az eső. Az én kedves, aranyos, szép kocsim ismét nem indult. Úgy kb. a tizedik taxi meg is állt. Bementam a címemet, a sofőr úgy négyezer-öttször eltévedt, már nem számoltam. Az ilyen miért lett taxisofőr?! Persze egy vagyont kellett neki fizetnem, pénz pedig nem volt nálam, hála a pincérnek. Gyorsan felszaladtam a lakásomra, a taxióra szerint körülbelül csigatempóban. Még jó, hogy úgy ezerrel többet vittem le a kocsihoz. Szóval hazaértem. Lezuhanyoztam, megvacsoráztam és leültem filmet nézni. Egyszer csak azt vettem észre, hogy csöpög valami. Fölnéztem. A plafonról csöpögött a víz. Gondoltam magamban: az igaz, hogy esik az eső, de hát a második emelet csak nem ázhat be! Mire a gyönyörű baritonból rájöttem, hogy a felső szomszédom zuhanyozik, és a kedvenc dalát harsogja: "Kislány a zongoránál, fehérebb az orgonánál...". Hát kénytelen voltam először is egy vödört keríteni, amibe belecsoöpöghet a víz, utána pedig szépen feltöröltem a pocsolját. Fél óra múlva úgy gondolta a lakótársam, hogy már eleget tisztálkodott, és nagy megkönnyebbülésre elzárta a csapot. Ennek örömeire megittam egy nagy pohár teát egy még nagyobb pohár rummal.

Most itt ülök az íróasztalomnál, és szép lassan befejezem a naplórászt. Már elmúlt éjfél, ideje lenne lefeküdnöm, hogy elég energiám legyen a holnapi napra. Jó éjszakát!

Straub Judit 6.c

A cikk társadalomismeret órára készült.

Riport Sárosdy tanárnővel

Már több, mint egy éve dolgozik közöttünk a lánykollégium nevelőjeként Sárosdy Jánosné, Erzsi néni. Az Ein-Stein minél többet próbált megtudni róla. Íme:

Ein-Stein: Mióta él Gyönkön?

S.J.-né: 1986-ban költöztünk Gyönkre, 12 éve.

E.S.: Hol született?

S.J.-né: Keszthelyen. Ott végeztem az általánost, a középiskolát és az Agrártudományi Egyetem növényvédő-üzemtechnológiai szakát. Tanulmányaim befejezése után egyik csoporttársamhoz mentem férjhez, s így kerültem Tolna megyébe.

E.S.: Ez diákkori szerelem volt?

S.J.-né: Igen.

E.S.: Milyen volt a gyermekkor?

S.J.-né: Sok időt töltöttem falun a nagyszüleimnél és a nagynénémnél. A természetet iránt érzett szeretetem is innen ered.

E.S.: Emlékszik valami érdekes sztorira?

S.J.-né: Van egy nővérem, és mi ikrek vagyunk. Régen cserélni is szoktunk. Például egyszer levettem a cipőmet a pad alatt az iskolában, és nem tudtam kimenni felelni. Ő felelt helyettem, és ötöst kapott. Annyira hasonlítottunk egymásra, hogy a középiskolai osztályfőnökünk a banketten vallotta be, hogy soha nem tudott bennünket megkülönböztetni egymástól.

E.S.: Felfedezett már valamilyen különbséget az akkori és a mostani diákok között?

S.J.-né: Sokkal fegyelmezettebbek voltak. Ezt csak az iskoláról tudom elmondani, mert én nem voltam kollégista. Amikor még iskolában is tanítottam, észrevettem, hogy a kollégiumban a diákok sokkal jobban viselkednek. Az időpontokat is jobban betartják. Ez nem vonatkozik mindenkire, de a nagy többségnél igaz.

E.S.: Vannak gyerekei?

S.J.-né: Igen, két lányom van. A kisebbik 17 éves középiskolás. A nagyobbik 23 éves egyetemista Keszthelyen.

E.S.: Az otthoni nevelési módszereit alkalmazza a kollégiumban is?

S.J.-né: Ez inkább fordítva igaz. A kollégiumi szigoromat viszem haza. Ezt a kisebbik lányom sokszor meg is említi: - Anyu, nem a kollégiumban vagy. Ne legyél olyan szigorú!

Néha vele is a kollégiumi szabályokat akarom betartani.

E.S.: Mivel tanári, nevelői pályát választott, biztos szereti a gyerekeket.

S.J.-né: Igen. Ez lehet, hogy furcsán hangzik, de én mindig is pedagógusnak készültem. Már az általános iskolai élményeim is nagyon pozitívak voltak. Óra közben le sem vettem a szemem a tanárnőről, annyira megbabonázott. Ez az érzés a középiskolában is megmaradt. Tanulni is szerettem: főleg kémiát és biológiát. Ezért is végeztem el ezeket a szakokat.

E.S.: Mit csinál a szabadidejében?

S.J.-né: Olvasni szeretek: szépirodalmat, ver-

seket, ismeretterjesztő könyveket. Szívesen nézek tévét, de nem a sorozatokat, valamint szívesen kirándulok a természetben, amire mostanában már nincs időm.

A színház szeretete még a középiskolából maradt meg bennem, mert akkor béreltettem jártam.

E.S.: Milyen zenét szeretsz?

S.J.-né: A komoly- és könnyűzenét egyaránt. Például Beatles, 70-es évek zenéje, romantikus stílus. A romantika amúgy is jellemző tulajdonságom, mert Kos vagyok.

E.S.: Hisz a horoszkópban?

S.J.-né: Igen, de erre nem teszem fel az életemet. Néha elolvasom, de annyira nem hiszek benne.

E.S.: Mit szeretsz enni?

S.J.-né: A magyaros ételeket szeretem, főleg a csirkét és az édességeket.

E.S.: Szeretsz állatokat?

S.J.-né: Igen, elsősorban a kutyákat. A rágcsálókat visszataszítósnak találom, pl. az egereket. A férjem disznókat tart, de velük csak ő foglalkozik.

E.S.: A férjének mi a foglalkozása?

S.J.-né: Gazdajegyző a faluban, és nagyon jól megértjük egymást.

E.S.: Mikor volt először igazán szerelmes?

S.J.-né: Igazán az egyetemi évek alatt a férjembe, mert a szőkék nagyon tetszetek. De a belső értékek is sokat számítottak. Abban az időben tartósabbak voltak a párkapcsolatok, mint mostanában.

E.S.: Hogy áll a káros szenvedélyekkel?

S.J.-né: Társaságban néha dohányzom, alkoholt csak alkalmakkor iszom, de mértékkel. Drogokat élőben még soha nem láttam.

E.S.: Divat?

S.J.-né: Szeretem és próbálom is követni. Az elegáns, alkalmi ruhákat szeretem, a farmer nem az én stílusom.

E.S.: Mik a terveid a jövőben?

S.J.-né: Elvégeztem a Tanárképző Főiskolát, de

ezt ki szeretném egészíteni egy egyetemi végzettséggel. Ha sikerül, akkor szeptemberben kezdem a tanulmányaimat.

E.S.: Sok szerencsét, Tanárnő! Van valamilyen álma?

S.J.-né: Nem érzem magam csalódott embernek. Úgy gondolom, hogy amit akartam, azt elértem az életben. Bár más földrészekre szívesen elmennék egy világkörüli út keretében.

E.S.: Végül azt szeretnénk megkérdezni, hogy szeret-e itt élni és dolgozni Gyönkön?

S.J.-né: Igen, bár ez a hely kicsit elzárt nekem. A táj viszont nagyon szép. A munkahelyemet is nagyon szeretem, de a nevelőit jobban, mint a tanárit. Mindegyiknek megvan a varázsa, mégis a kollégium olyan, mintha haza mennék. Csak egy kicsit több a gyerek. Én nyugodtam elmondhatom, hogy nekem sikerült: az álmok valóra váltak.

E.S.: Köszönjük szépen a beszélgetést. További sok sikert kívánunk a tanulmányaihoz és a munkájához!

Kovács Judit és Kálóczi Nóra

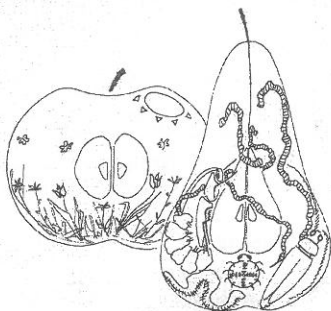
2.a

Romló gyümölcs

Egy szokásos kedd, egy szokásos németóra és egy szokatlan téma: az erőszak. Ez a gondolat azóta nem hagy nyugodni. Hiszen a magam alig 18 évével is volt már alkalmam átélni egy-két kellemetlen helyzetet, és azt hiszem, hogy sajnos nem vagyok egyedül.

A bűnözés, a bűntények, az erőszak és a gyilkosságok nap mint nap velünk vannak, mondhatni, a csapból is ez folyik. Hiszen ha az ember jobban odafigyel, akkor nem nehéz észrevenni, hogy nem csak az X-akták és a Vészhelyzet mutat be természetfölötti és hétköznapi eseteket, áldozatokat, és nem csak Colombo üldözi a "rossz fiúkat". A Tények közli a tényeket: ez nem csak film, hanem a valóság is. Igaz, Tom and Jerry jól elszórakoznak egymással, de bármilyen furcsa, már a klasszikussá vált Walt Disney mesékben is megjelenik egy-két erőszakra utaló clem. Talán érthető, hogy ezek után már meg sem lepődtem, amikor az én öt éves unokaöcsém mesélni kezdte nekem, hogy melyik filmben, kit és hogyan nyírtak ki. Hát igen!

Nem kell mélyen vájkálnunk a történelemben, hiszen legendává vált a XIX. század réme: Hasfelmetsző Jack azóta számtalan követőre talált. S ugyancsak nem egyedüli a XX. század, Amerikát - az egész világot - megrázó Kennedy-merénylet sem. De nem kell még ennyire messze sem mennünk. Jó pár hónapon keresztül visszhangozta az újság, a rádió és a TV a 13 éves leányanya megerőszakolását és egy körmen-di kislány meggyilkolását. És ugyanakkor a Föld másik oldalán két tizenéves kislány "lemészárolja" fél osztályát és tanárait. Hát

nem borzalmas? És ezek mind-mind csak apró részletei egy monumentális egésznek, az erőszaknak. Látjuk, halljuk, olvassuk nap mint nap, és észre sem vesszük, hogy mennyire befolyásol minket. Átvitt és konkrét értelemben áldozatai legnagyobb számban a gyerekek. Hiszen ha még meg is menekülnek a valódi támadásoktól, életüket az akciófilmek, a krimik és a bűntények között élik. Ők azok, akik még nem látják a különbséget a filmvilág és a valóság között. Számukra minden csak játék, hiszen majd jön a Superman és megment. De ha Ő épp nem ér rá, akkor majd a Batman vesz védőszárnyai alá. S ha az egyik szuperhős sem érkezik meg, abból lesz a katasztrófa. Senki nem tud tenni ellene.

Olyan világban élünk, ahol ha nem válsz pszichopata gyilkossá vagy eszelős örüllté, akkor esetleg ezek áldozata lehetsz. Ha még ezt is megúszod, azt mondják, mázlid van. Nincsenek csodaszerek és orvosi módszerek, amelyek megmenthetnék ezt az egyre romló "gyümölcsöt".

STOP THE WORLD,
I WANT TO GET OFF!

Tóth Hajni 12.b

ELVÁRÁSOK

IGAZAD VAN.

Olykor azt várom tőled,
 hogy kiolvassod a szememből
 a vágyaimat, hogy
 a legtitkosabb gondolataimat
 egyszerűen csak kitaláld.

Ha aztán mégsem teszed,
 megnémul a szám,
 becsukódik szívem és neheztelek rád te szegény.

És csak gyűlnek bennem

a csalódások, a titkos,
 beteljesületlen elvárások,
 a dac, a harag, és az "ahogy te velem,
 én is úgy veled" - gondolatok.

Nem csoda, hogy nem csupán
 a szívem zárul be hanem fülem, szemem,
 mind becsukom.

Kényszerítenélek, hogy kedves légy hozzám -
 még hozzá úgy, ahogy én kívánom!
 Ó, Uram Isten, változtasd meg!

Ekkor eszmélek-

de buta is vagyok-
 hiszen nem egy papagájt akarok,
 hanem téged magadat!

Hadd fejezd ki a szeretetedet a magad módján,
 hadd tapasztaljam meg sok kis és nagy dologban -
 lesben fogok állni,
 látni, hallani, érezni akarom azt - ahogyan te nyújtod.

Tedd

mondj

neddel

szó

szó

szó

szó

szó

szó

szó

szó

szó

szó

szó

szó

szó

szó

szó

szó

Már döntöttem is:

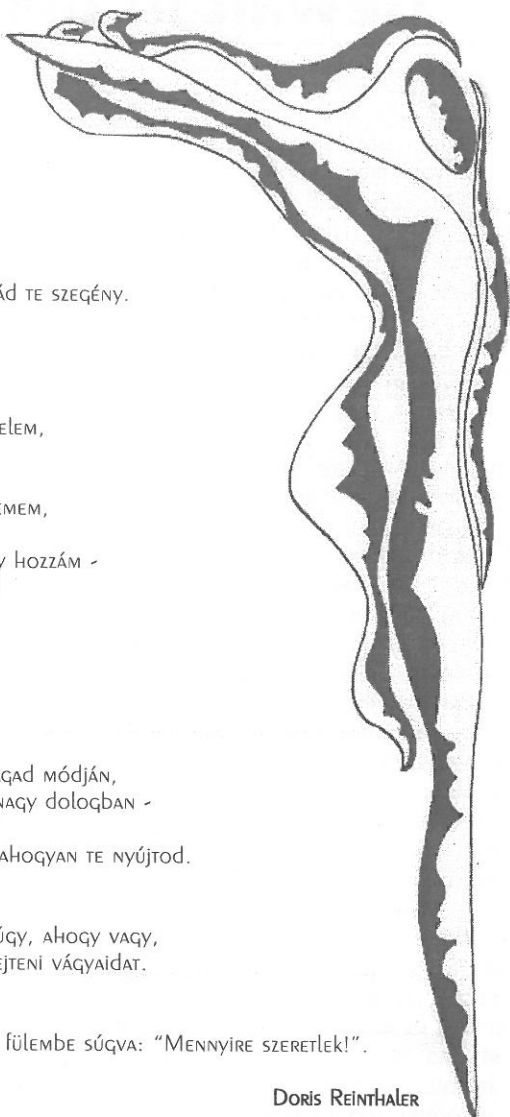
El akarok fogadni, úgy, ahogy vagy,
 sőt, szeretném megfejteni vágyaidat.

Micsoda ötlet!

Hazaérkezel és - hátulról átölelsz, fülembé súgva: "Mennyire szeretlek!".
 Te gondolatolvasó...

DORIS REINTHALER

(Megjelent az ETHOS c. evangéliumi folyóiratban.)

d csak
 sznek,
 uk nap
 y men-
 onkrét
 nban a
 nekül-
 ket az
 között
 különb-
 között.
 n majd
 Ő épp
 n vesz
 perhős
 sztrófa.

n válsz
 örültté,
 ta még
 id van.
 szerek,
 > romló

jni 12.b

Gewalt in der Schule

Viele denken: Gewalt in der Schule? Nee, gibt's nicht, was sollte da schon passieren? Kann ich mir nicht vorstellen. Aber was im Kind vorgeht, daß weiß keiner. Nur das Kind selbst. Hier das einfachste Beispiel: Der Vater wird in eine andere Stadt versetzt. Die Familie muß natürlich mit. Andere Stadt, andere Gefühle und... andere Schule. Das Kind wird ja nicht gefragt, was es will, ob es weg will, seine Freunde und die alte Schule verlassen möchte. Am Tag darauf: der erste Schultag in der fremden Schule. Das Kind geht rein, wird angesehen, als Neuer, Kleiner, Nichtsnutz. Man hänselt es, wenn es nicht „reif genug“ für diese tolle Schule ist, oder wenn es nicht so toll aussieht, Pickeln hat, eine Brille trägt usw. Nur die Lehrer versuchen, nett zu sein und so zu tun, als wäre alles in Ordnung. Sie lächeln und begrüßen freundlich den Neuling. („Natürlich“ mit voller Hingabe, ist ja auch ihre Arbeit zu lächeln und die Kinder zu lehren und lieb zu haben). In der Stunde muß das neue Kind alles über sich erzählen, schön, brav lächeln, damit es ja keinen schlechten Eindruck macht. Die Mitschüler verspotten es, lachen es aus und da frage ich mich: Ist das nicht auch eine Form der Gewalt, wenn man ausgelacht, verspottet und als einen Haufen Mist dargestellt wird? Und nur, weil man neu in der Schule ist. Hinzu kommt

noch, daß es Anfangs keine Freunde hat, allein ist und da können ja die Großen mit dem kleinen Schwachen machen, was sie wollen: Sein Geld wegnehmen, es beklauen, es als einen Blöden darstellen... Und was ist, wenn es petzt, widerstand leistet, oder es zurückzahlt? Dann kommt eine ganze Mannschaft und verhaut es. (Wieder kommt Gewalt zum Vorschein). Und wem kann der Neue das alles erzählen? Keinem! Denn, wenn jemand mal das Kind beschützt, (Eltern oder Lehrer) dann wird es wieder vermöbelt. Leider sind in unserer Zeit schon auch schlimmere Arten der Gewalt vorhanden. Fast jeden Tag hört man im Fernsehen, daß ein Mädchen in der Schule vergewaltigt wurde. Vielleicht sagen sie jetzt: Ach, Quatsch! Aber wenn sie aufmerksam die Klatschzeitungen,- und Sendungen lesen und sich ansehen, dann kann man hören, daß immer mehr Vergewaltigungen junge Mädchen in der Schule vorkommen. Meistens sind es pädopile Lehrer oder Hausmeister, die ihre Opfer schon seit langer Zeit ausgesucht haben. Aber es ist keine Seltenheit, daß die Schüler selbst die Täter sind (oder der Gärtner? Hehe) Es fängt immer ganz harmlos an. Der Lehrer schlägt dem Mädchen vor, ihn Nachhilfe in irgendeinem Fach zu geben. Die Schülerin ist echt begeistert, freut sich riesig, daß sie ein bißchen

dazulernt. Sie lernt dazu, aber nicht im Fach, in dem sie schlecht abschneidet. Der Lehrer fäßt zuerst ihre Hände an, streichelt sie...und wenn sie merkt, was los ist, was er will dann ist schon alles zu spät. Das Mädchen kann es dann später nicht beweisen, denn wem glaubt man eher: dem Lehrer oder der Schülerin? Logisch, natürlich dem Lehrer. Na ja, wir wollen dieses Thema nicht noch mehr detaillieren. Natürlich ist die Gewalt nicht nur auf die Schüler bezogen, sondern Gewalt gegen die Lehrer gibt's auch. Es gibt viele ausgeflippte Schüler, die sich von zu Hause eine Knarre besorgen, wütend werden, oder in Panik geraten und plötzlich wie wilde Tiere um sich schießen. Sie erkennen erst später den Fehler, den sie gemacht haben. Neulich habe ich im Fernsehen ge-

sehen, daß 2 wütende Jungs 2 Lehrer getötet, 3 verletzt und etliche Schüler verletzt haben. Die Mutter von dem einen Buben hat nur geantwortet: "Ich wußte doch nicht, daß mein Sohn weiß, daß ich eine Pistole besitze." Sehr gut, ich bin begeistert. Blöde Eltern, tote und verletzte Lehrer. Drohbriefe, nächtlicher Telefonterror gegen die Lehrer sind auch keine Seltenheit. Sie sehen also: in der Schule ist keiner sicher. Weder die Lehrer, noch die Schüler. Jeden könnte das erwischen: Sie, dich und auch leider mich! Wenn sie es jetzt so lesen, das ganze in einem Artikel aufgehäuft, sieht das nicht gerade rosig aus. Aber Kopf hoch, noch ist nicht aller Tage Abend!

Tóth Martin

9.b.

Káros az egészségre?!

Sziasztok! Amit itt olvashattok, az egy újabb zenei cikk egy fiatal, tehetséges bandáról, a Junkiesről, akik bárkit képesek lehangolni a rockos punk vagy inkább punkos rock muzsikájukkal. De lehet, hogy mégiscsak rockos punk. A zene energikus, gyors és könnyen érthető. Különlegesen hat bennük Majom énekhangja ami, olykor himalájai magasságokba emelkedik. A cikk érdekessége az, hogy ezúttal egy interviút is tartalmaz, tehát ezáltal a banda most magát mutatja be. A tagok:

Kezdjük talán a ritmusszekciónál, ahol villámkezü Somogyi "Jódlí" József püföli a bőrt, és a négy vastag húr mestere, Riki Church biztosítja a Junkies zenéjének ütemét. A riffeket és szólókat a hat vékony húrról Barbaró "Barbár" Attila csalsa elő. Az énekhangokért pedig az aranytorkú, pacsirtahangú, Szekeres "Majom" András a felelős. Diszkográfiájuk két lemezből áll, úgy is, mint:

Káros az egészségre 1995

Nihil 1997

És most hulljon le a lepel és halljuk őket.

A kérdésekre válaszoltak:

Riki Church és Szekeres András.

Ein-Stein: Első kérdésem az lenne, hogy mikor, hol, kik alakították a Junkiest?

Majom: Szóval pont ez az a kérdés, amitől... Mindig tartunk attól, hogy nem fogják megkérdezni, mert, mindig ezeket szokták megkérdezni az újságírók, és már egy kicsikét unjuk, de ha érdekel, elmesélem. Mit tudom én, a zenekar körülbelül négy éve alakult más tagokkal, és most már más tagok vannak. Ennyi az állapot.

Riki: És mi is mások vagyunk.

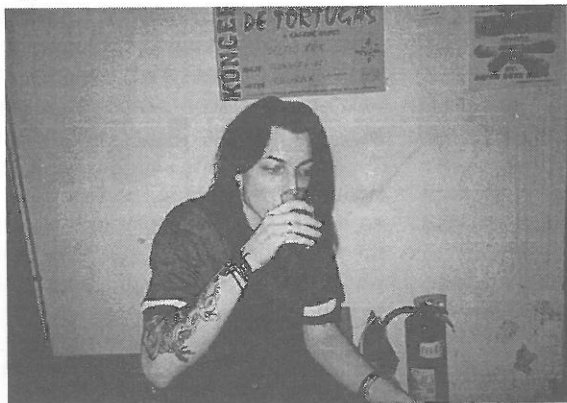
Ein-Stein: Honnan származik a Junkies név?

Majom: Junkies? Ezt még a régi énekünk találta ki ezelőtt nagyon sok évvel. Nem is voltam még a zenekarban. Fú, nem tudom.

Riki: Átmegek ide, mer' itt jobb.

Majom:... Aztán azóta megmaradt. Nem tudok választ adni, hogy miért ez a nevünk.

Ein-Stein: Minek köszönhető ez az újságok-

ban látott Marilyn Mansonos külső?

Majom: Jaa, hát a Riki

Riki: Az Oasisnek

Majom: Ja, az Oasisnek. Ez csak úgy alakult, a saját szórakoztatásunk miatt csináljuk. Lehet, hogy hátráltat minket az előre jutásban, de minket nem érdekel Mi ezt vállaljuk és szeretjük, úgyhogy bekaphatják.

Ein-Stein: Nyomtatásban lesz.

Ein-Stein: Nem baj, majd fűtyülünk helyette. Hogyan tanulatok zenélni?

Majom: Hát, mindenki a maga módján, én is. Amikor összekerültünk már mindenki...szóval az adott hangszerén valamilyen módon már tudott játszani. Én tanultam zenét, de pont nem ezt. Én hegedülni tanultam, szóval ennek semmi köze nincs az énekléshez. Igaz, hogy mit t'om én énekkarban játszottam, vagyis énekeltem gimnázium alatt, de végül is mindent ilyen autodidakta módon sajátítottunk el. Jódli is tanult dobolni még nagyon régen, de mindenki maga tanul...

Ein-Stein: Jó! Én inkább átjövök ide. Szerintem itt sokkal jobb helyem lesz. (Rikinel - a szerk.)

Riki: (Olasz Feriről)... Szóval, hogy is mondjam, olyan mosómedve, vagy inkább ilyen kis vakondféle. Csak hülyéskedek, most éppen a homlokáról beszéltünk, hogy tök jól néz ki...

Majom: A zenetanulás az azért szar, mert ha megfigyelted az operaénekeseket, mindegyik majdnem ugyanúgy énekel, nem?! Pont az, hogy megtanulják, ezért az autodidakta zenetanulás szerintem sokkal előnyösebb abból a

szempontból, hogy az embernek megmarad az egyénisége. A dolgokról, arról, hogy miként gondolja a zenét, nem változik a véleménye. Mert ha megtanulsz valamit, ha megmondják, hogy mit hogyan csinálj, elveszik abban az egyéniséged, tehát, hogy te hogy gondold a dolgokat, mert azt mondják, hogy az a jó, és te abba az irányba mész. Például hogyha megfigyelted, évszázadokig ugyanolyan volt majdnem a klasszikus zene. Ugye egy operát nagyon nehezen tudsz megkülönböztetni egy másiktól hangszerezés szempontjából, és tényleg, most a huszadik század vége felé kezdtek el az emberek úgy zenét csinálni, hogy előtte nem kell egy csomó ideig tanulni, hanem tegyük fel, fogsz egy gitárt, megtanulsz magadtól játszani. Pont ezért létezik ennyi féle, ennyi fajta zene, mert így az emberek másképp álltak hozzá a zenéhez.

Ein-Stein: És ezt mennyire befolyásolják a menedzsereitek?

Majom: Hát minket nem befolyásolnak. Mi abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy a kiadónk nem szólt bele. Hallottam már olyanról, hogy a kiadó elküldött valakit gyúrni...

Riki: Akkor most igyunk! Cheers! (vagy mi? - A szerk.)

Majom: Cheers! Ti nem isztok?

Ein-Stein: Mi dolgozunk. Egészségetekre!

Riki: Én is. De komolyan.

Majom: Szóval egy nagy kiadóhoz kerültünk, de minket nem küldtek el semmit csinálni, vagy nem mondták azt, hogy változtassunk meg egy-két szöveget...Egy részlet volt a "Miért legyek

más?”-ban. Van az a sor, hogy “Van aki vasárnap betéve tudja a Bibliát, mégis hétfőn betépvé dugja a kisiát...” Ez eredetileg úgy volt, “Aki vasárnap betéve tudja a Bibliát, az hétfőn...”, és azt mondta a Pásztor Laci, a kiadó főnöke, hogy egy ez egy kicsit durva, meg egy kissé általánosított. De nem azt mondta, hogy ez nagyon durva és hogy nem mehet, csak annyit kért tőlünk, hogy ne általánosítsunk, és így lett “van aki”. És ennyi volt az egész. Nagyon büszkék vagyunk, hogy ilyen kiadónál dolgozhatunk, hogy ezáltal meggarthatjuk a művészi szabadságunkat, és nem szólnak bele abba, amit csinálni szeretnénk.

Ein-Stein: Meddig marad a Jun-kiesnek ez a kiadó?

Majom: A szerződésünket a Nihil lemez sikerétől tették kérdésessé. A további közreműködésünket a kiadóval való együttműködésünket. Tehát konkrétan attól, hogy a lemez hogy fogy. Ez a lemez, nagyon büszkék vagyunk rá, hogy jól fogyott. Magyar viszonylatokban. Ötezer fölött jár. Erre nagyon büszkék vagyunk, és köszönjük a rajongóknak, hogy kitartottak mellettünk, és megvették a lemezünket, mert így a mi jövőnket is egyengették, mivel tovább tudunk dolgozni, mert a kiadó azt mondta, hogy ez elég.

Ein-Stein: Sok az ellentét bandán belül, gyakran veszekedtek.

Majom: Figyelj, előfordul, hiszen egy jó házasságban is előfordulnak ellentétek. Érted, ha egy férfi-nő kapcsolatban mindig békesség van, akkor az azt jelenti, hogy az egyik fél alárendeli magát a másiknak, nem igaz?! Mindig

egyetért, mindig meghunyászkodik a másik előtt, viszont ha négy embernek vannak saját elvei, meg nézetei, amikből nehezen enged, az szerintem előreviszi, előrelelndíti a bandát, még ha veszekedések árán is.

Ein-Stein: Mi az álmotok a Junkieszal kapcsolatban?

Majom: Hát végül is az, hogy mi nagyon örülünk annak, hogy tudjuk csinálni, hogy meg tudunk élni ebből a dologból, tehát semmi mással nem kell foglalkoznunk, mert régebben ki-ki dolgozott, suliba járt, és hiába gondoltuk, hogy ez számunkra a legfontosabb, akkor is csak hobbiból tudtuk csinálni a szabadidőnkben. Viszont mostanában úgy érzem, hogy minden elmúlt, ami régen volt, gátolna minket a zenében. És ez a mi álmunk végül is.

Ein-Stein: Csomószor énekeltek narkóról. Miért inspirál titeket ez a téma?

Majom: Figyelj, mi senkinek nem mondjuk, hogy csináljon bármit is. Most nem akarom a mi viszonyunkat taglalni a dolgokkal kapcsolatban. Szerintem a szövegből úgy nagyjából kiderül, csak az nem, hogy mi az igazság és mi a mese. Ez maradjon titok, emiatt marad egy kicsit misztikus talán a dolog. De... Inkább a következő kérdést!

Ein-Stein: Szabadidőtököt mivel töltitek?

Majom: Különféle dologgal. Nem tudom azt mondani magamról, hogy én ejtőernyőzők vagy kábelt fektetek, de ilyen tök megszokott dolgokat... Riki például Manson videókat néz otthon.

Riki: Meg szeretek rajzolni.

codik a
nbernek
i, amik-
n előre-
még ha

Majom: Igen, iskolába is jár a Riki. Művészi iskolába, valószínűleg nemsokára a Rikiből grafikus lesz.

Ein-Stein: Láttuk a rajzokat a Nihil borítóján.

Riki (fennhangon): Én voltam!

Ein-Stein: És ezeket a rajzokat megálmodod, vagy hogy keletkeznek?

Riki: A rajzok a szövegek rám gyakorolt hatását tükrözik. Maga a borító is az én ötletem.

Ein-Stein: Kedvencek, példaképek?

Majom: A Riki recskázik. Ha-ha! Hát mindenkinek más, és pont ez az érdekes. Lehet, hogy azért ilyen érdekes a végtermék, mert mindenki mást tesz hozzá a zenékhöz. A Riki például Mansonos...

Szóval elmondom, hogy mindenki teljesen más zenét hallgat: Riki Mansonra van rágerjedve, Attila az ilyen régi punkos dolgokra és az újabb húzós zenékre. Jódlinak a KISS fekszik nagyon, én meg ilyen Beates dolgokat hallgatok.

Riki: Mi van? Mi ez a Manson dolog már megint?

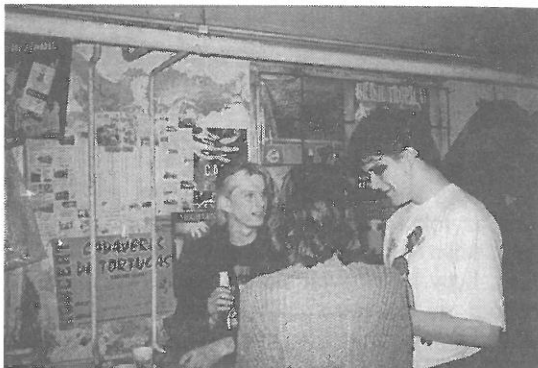
Majom: Hát az, hogy ki mit szeret, ki a példaképe.

Riki: Ezt így nem feltétlenül lehet eldönteni, mert a kedvenc nem egyenlő a példaképpel.

Majom: Ja, én a válaszban pontosítottam a kérdést.

Ein-Stein: Családi állapototok?

Majom: Mit mondjak? Mindenkinek

van állandó barátja, sőt a Jódlinak nem rég született meg aaa...(Oáá, óááá -Riki) az új gyereke.

Ein-Stein: Mikor jön az új Junkies lemez?

Majom: Karácsonykor.

Ein-Stein: És mennyiben tér el majd a régiektől?

Majom: Idővel mi is változunk, tehát aki egy új Nihilre vár, az csalódnia fog. Még nem tudom, hogy milyen lesz, de már körvonalazódnak a dolgok.

Riki: Én annyit mondom az új lemezről, hogy sokkal komolyabb lesz, mert mi is felnövünk, komolyodunk. Amikor megvalósítottuk a Káros-t, büszkék voltunk rá. A Nihil már egy lépcsővel jobb, s a következő lemezen szeretnénk százszorososan túltenni a Nihilen. Abszolút kreatívan fogunk hozzáállni, és mint minden lemezünkön, itt is kísérletezünk.

Majom: De ha majd már nem tudunk újat csinálni, akkor majd abbahagyjuk.

Ein-Stein: Riki, mesélj valamit a W.A.S.P.-ről és magadról!

Riki: Hihetetlennek hangzik, de annak idején közel kerülhettem volna a W.A.S.P.-hoz. Épp egy basszert kerestek, valami fiatal imágószerű arcot, és akkor került elő a fényképem és az életrajzom. Naponta telefonálgattak nekem, hogy jöjjenek. Küldtek repülő jegyet, csak az volt a ciki, hogy épp ekkoriban csináltuk a Nihilt. Én inkább úgy döntöttem, hogy a sráccokkal maradok. Nem tudom, mi sült volna ki ebből. Nekem régebben nagyon tetszett a W.A.S.P.. Az első két lemezük nagyon jó volt, de amit most csinálnak... szerencse, hogy nem velük zenélek.

Ein-Stein: Lesz még angol Junkies szám?

Majom: Minden számunk megvan angolul és lehet, hogy ősszel nyomunk velük egy svájci-német turnét.

Ein-Stein: Lesz angol lemez is, mint a Tankcsapdának?

Majom: Egyelőre nincs tervbe véve, de szerintem erről egy év múlva majd többet tudok.

Ein-Stein: A piercing a szádban nem zavar borotválkozás közben?

Majom: Nem, mert nekem itt még alig nő.

Ein-Stein: Feldolgozásokkal hogy álltok?

Majom: Nem játszunk, csak próbán, poénból.

Ein-Stein: Az András miért majom?

Riki: Mert annak idején ő majmozott le mindenkit, aztán így ráragadt. Meg különben is, őrá illett a legjobban.

Ein-Stein: Ki a Beam?

Majom: A kutyám.

Ein-Stein: És mit köszöntök neki a borítón?

Majom: Hát azt, hogy van. Annyira tők jó fej. Amikor érettségiztem reggel odafeküdt mellém az ágyba és látszott rajta az együttérzés. Aranyos kutya. Tényleg nagyon szeretem.

Riki: Az a kutya egy igazi pszichopata.

Ein-Stein: What kind of kutya?

Riki: Egy tarka spániel, de tényleg egy kicsit pszichopata...

Az interview helyszíne: Simontornya, Ördögárock, időpontja: április 10. Péntek.

Köszönet Dallos Lacinak, hogy rendelkezésünkre bocsátotta a raktárt, a Szokodi családnak a szállásért, és a zenekarnak a riportért. És végül a Junkies üzenete nekünk ide Gyöngre:

Soxerrefettel Gyöngre

a JUNKIES-HE:

Pogrányi Annamária 11b

Olasz Ferenc 11a

Szokodi Joe 11b

Lénárt Gábor 10a

Aranyköpések 2.

- Gyerekek! Ez nem a csúcsa a matek-nak!
Ahogyan a Gergő mondta, ez még csak az előjáték! (M.A.)

- Bálintkám, levetkőztél már teljesen? (M.A.)

- Tanárnő, nincs melege? (F.B.)

- De igen, nekem is melegem van, mindjárt leveszem a pólóm! (M.A.)

- Tanárnő, tudja hogy korog a gyomrom? (F.B.)

- Tudom (M.A.)

- De nem, nem tudja! Ez az Én gyomrom!

Vera, úgy kihajítalak az óráról, hogy koppansz ott kint a betonon! (M.A.)

- Mit vihogtok mindig rajtam? (M.A.)

- Nem is a tanárnőn vihogunk. (F.B.)

- De az előbb rajtam vihogtatok! (M.A.)

- Az előbb igen, de most nem. Hahahaha! (F.B.)

Schmidt I. a 9. a-ban: - Nátatok még mindig április 1-je van, nektek késik a naptáratok!

Valaki: - Nekem nem az szokott késni.

- Hát akkor ablak felől A csoport! Fel lehet írni a CSOPORTSZÁMOT! (S. Ibolya)

- Schmidt I. a 9.a-ban: - Megáll az ész és ácsorog!

II.a. Nyelvtan:

Feketéné: Mondjatok példát a szemléletes diáknyelvre.

Mi: Megszopat!

Feketéné: Megszopat? Én nem látok magam előtt semmilyen képet.

F.Pista: Az elég nagy baj!

Feketéné: Akkor ezt már mind tanultátok?

B.László: Igen, de akkor se tudtam leírni.

Feketéné: Hogy jelöljük a mondat végét élőszóiban?

Karcsi: Ponttal!

Feketéné: Ezek milyen művei?

G. Ferenc: Jó nyers!

Feketéné: Elmegyek hazá!

Karcsi: Elkísérhetem?

Később Karcsi: Meg hát!

Irodalom:

Feketéné: Nem a szerelme, a felesége volt.

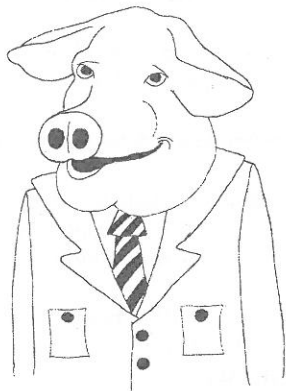

A disznó

A disznó egy négylábú párosujjú patás állat. Könnyen megkülönböztethető a nyúltól, mert nagy, kövér és konnektor alakú orra van. Rendszerint a gerincesek törzsébe, emlősök osztályába, párosujjú patások rendjébe, disznók családjába tartozik.

Hazánkban alapvetően két típusával találkozhatunk, úgy mint vaddisznó és házisertés. Különbőség köztük, hogy a vaddisznót sűrű barna szőr fedi, míg a házisertést levágják.

Temetkezzünk bele a házi sertés rejtelmeibe. A házi sertés igazi ínycucc. Kedvence az osztriga és a fekete kaviár pezsgővel, de ha ez nem áll rendelkezésére, akkor beéri a mindennapos moslékkal is. Lakhelye az ól, aminek berendezése kifinomult ízlésre utal. Hálójukat nem véletlenül hasonlítják eme nemes állat otthonához. A disznó alapjában véve tiszta állat, de mivel nincs lehetősége a mindennapos fürdésre, így ez nehezen észrevehető. A sertésnek jellegzetes hangja van, amit mi egyszerűen rőfögésnek hívunk, de ez a kifejezés nem tükrözi a disznó-kommunikáció valós jelentőségét. A disznó testfelépítése rendkívül egyszerű. Elöl fej, rajta az inputnyílások (száj, orr, fül), középen test, rajta négy láb, benne pedig a disznótorról jól ismert húsipari cikkek, mint például kolbász, hurka, szalonna, gömböc, tepertő usw. A kocában kismalac. Hátralát négy spirálisan három ívben felkunkorodó farok. Alatta output. A disznó testrészeinek sorrendje nagyon fontos. Ki látott már olyan disznót, akinek az orrából lóg a

farka. Most térjünk át a legintimebb témára: a disznók magánéletére és szaporodására. A rőfik magánéleti kifinomultságát tanúsítja a színes szerelmi érdeklődésük. A leggyakoribb a heteroszexuális disznó. Itt minden esély megvan az utánpótlás biztosítására. A disznók megtermékenyítési módja a disznólkodás. Ezt követően születik meg a hét-nyolc kis süldő. Következő forma a biszex. Az utódlás esélye 50%-ra csökken. Ez attól függ, hogy azonos, ill. különböző neműek disznólkodnak egymással. Ritkábban fordulnak elő a lesbikus ill. homoszexuális egyedek. Itt az utódlás esélye elméletileg nulla. (No comment!)

A disznók lelkiállapota rendkívül változó. A szentimentális disznó nagyon ragaszkodik a gazdájához, és szeretné élete összes percét vele tölteni. Élete utolsó részében ez a szimpátia egyre csökken. Ha például egy disznó fél vagy mérges, akkor hangos visító hangot hal-

lat. Egy biztos, minden disznó utálja a disznóvágást. Nagyon kevés sertés éri meg az öregkorát, és hal meg természetes halállal.

A disznó szót gyakran használjuk emberek negatív tulajdonságainak kifejezésére, ami a fent említett állatok közérzetét rendkívül sérti. (Pl.: kövér disznó, disznóság stb.) Ám ennek nem tudnak hangot adni, mert mi, emberek nem tudjuk megérteni a malacok komplikált nyelvi rendszerét.

A disznók szerepe történelmünkben: A sertéseknek mindig sorsdöntő szerepük volt a harcokban (lásd: a trójai fadisznó esete). Híres személyek is felvették a "disznó" nevet, mint például Disznószívű Richárd.

A disznók hasznosítása az ember számára: A sertést már egészen kicsi kora óta fel lehet használni. Első lehetőség, mint újévi malac. A disznó egész élete során a hátsó kivezetőnyílásán keresztül napi gyakorisággal a mezőgazdaság számára nélkülözhetetlen anyagokat bocsát ki. Ezt gyakran el kell távolítani alóla, mert a disznó ezt nemesi származása révén nem hajlandó megtenni. A disznó elfogadhatja továbbá az általunk már nem kívánt ételek maradványait, amivel nem kis terhet emel le a köztisztasági dolgozók válláról. Halála után húsipari termékek készülnek belőle.

A házi sertés a hangja mellett még az egyedi, jellegzetes illatáról ismerhető fel. Ez az illat jogvédelem alatt áll, ezért is nem gyártanak a parfümgyárak disznóillatú tusfürdőt, és egyéb kozmetikai cikkeket. Bár néhány kollégiumi hálónak már sikerült hosszú kutatás során ezt az illatot reprodukálni. Minden elismerésünk az övék.

Hogy a magyar nép mennyire a szívébe zárta a disznót, ezt sok közmondásunk is tükrözi. Most néhány közmondásunk eredeti formáját szeretnénk elővezetni. Ezeket az eredeti közmondásokat az ősi bőrkötéses disznókódexben találtuk.

Hazug embert hamarabb utolérlek, mint a sánta disznót.

Ki korán kel, disznót lel.

Ha nincs disznó, jó a szamar is.

A disznó mindig talpra esik.

Ajándék disznónak ne nézd a fogát.

Nincs otthon a disznó, cincognak az egerek.

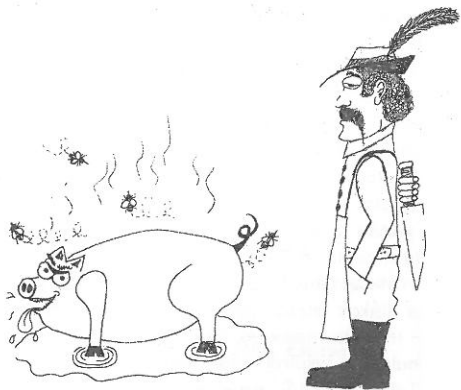
Utolsóként pedig szeretnénk előterjeszteni egy ma is aktuális és az eredeti értelemben fennmaradt disznóközmondást: Éhes disznó makkal álmodik. (Vagy inkább: éhes makkal disznókat álmodsz.) De minek szaporítsuk tovább a szót. A disznó önmagáért beszél.

Minden út a disznóhoz vezet! 0

Lénárt Gábor

Olasz Ferenc

B/1

Milyen legyen a jövő iskolája?

Úgy vélem, hogy ez a kérdés a diákság 99%-nak eszébe jutott már. Ha pedig továbblépnék a következő kérdésre: Legyen-e egyáltalán iskola a jövőben? A válasz sok esetben 'nem' lenne. De helyes ez így? Sok diák örülne, ha nem kellene tanulnia, de tudatlanok persze nem akarnak maradni. Megfordul a fejében, hogy mi lenne, ha a XXV. században élne. Születése után egy mikrochipet ültettek volna az agyába, amin minden tudás rajta lenne, minden szükséges információt megtalálna. De aztán tovább gondolkodik. Akkor minden ember tökéletes lenne, mint egy gép. Az ember maga lenne a gép. Megszűnnének az érzelmei, sablonossá válnának. Nem létezne többé okos és buta ember, csak a mindent tudó élő szövegekből álló valami, ami benépesíti az egész bolygót. Ez a gondolat már nem igazán tetszik neki, így rájön, hogy mégiscsak szükség van az iskolára. Még a jövőben is. Viszont még mindig itt a kérdés: Milyen legyen? Újra mély gondolkodásba esik. A fantáziája elindul egy új úton. Legyen ez az iskola tökéletes. És milyen a diák számára a tökéletes iskola? Irányítsák a tanulók. Megint rossz útra tévedt, de beleéli magát. Ő lenne az igazgató. Heti két nap tanítás és öt nap szünet. Csak a legfontosabb dolgokat kellene megtanulni, mint például írni, olvasni meg számolni. Pár perc meghitt ábrándozás után rájön, hogy ez sem lenne igazán helyes. Az iskolában teljes káosz uralkodna. A tanárok képtelenek lennének órát tartani. Elveszne minden tekintélyük a diákok felett. Így nem tanulnék semmit - mondja magának. Igaz, nem is akar tanulni, de belülről mégis készlettel valami rá. Talán a szülői nevelés vagy csak egyszerűen az életösztöne, a tudásvágya.

Szóval ilyen ne legyen a jövő iskolája. De akkor még mindig ott a nagy kérdés: Milyen? Gondolkozik tovább. A tanárok legyenek kedvesebbek. Ne legyenek olyan szigorúak. Akkor feleljek vagy írjak dolgot, amikor én akarok. Nem, ez sem helyes. Néha szükség van a szigorra. A tanár egyébként mindig kedves, csak jól leplezi eme tulajdonságát. Lassan kezd rájönni, hogy a jövő iskolája majdnem teljesen olyan, mint a jelenkori. De akkor milyen lesz száz év múlva? Ugyanilyen? Nem. Természetesen nem. Sokkal modernebb, technikailag fejlettebb. Tanulni persze akkor is kell, és tanárok is ugyanúgy lesznek. Sőt, még többet kell majd tanulni, mint most, hiszen száz évvel többet fog tudni az emberiség. Még több történelem, még több matematika, még több irodalom és még több mindenből. Ekkor a töprengő diák örül, hogy ő most él, és boldogan fogyasztja el a tízóráját a szünetben, miközben átolvassa a következő óra anyagát. Ez a kérdés egy ideig nem fogja foglalkoztatni. Meg van elégedve a jelenkori iskolájával, de egyszer majd megint előveszi ezt a témát, és akkor talán továbbjut. Akkor majd úgy fogja érezni, hogy a jelenkor iskolája nem túl jó. Megtalálja a helyes választ arra, hogy milyen legyen a jövőben, azonban ma még nem gondol rá. Nos, ez a kérdés szerintem mindenki számára más választ takar.

A tökéletes iskola persze sohasem fog felépülni. Mindig lesz benne egy aprócska hiba. Talán csak egy ferde kép a falon. Én is gondoltam már ezen a kérdésen. Egy álomiskolát lehetetlen lenne felépíteni. Mindenképpen meg kell maradni a reális körülmények között. Az iskolavezetésnek igyekeznie kell egy jó

kapcsolatot kialakítani a szülők, diákok és tanárok között. Az iskolákat jobban kellene támogatni anyagilag a technikai fejlődés érdekében. Több lehetőséget biztosítani külföldi kapcsolatok kialakításához. Talán sok felesleges tananyagot ki lehetne hagyni a tantárgyakból. Sok olyan dolgot tanulnak a diákok, amit később sehol nem tudnak hasznosítani. Sok iskola specializálódik egy-egy tantárgyra. Ezt jó dolognak tartom, mert ha egy tanuló elmegy egy gimnáziumba, akkor ott azt tanulja, amivel később foglalkozni akar. Ez már egy lépés a jövő felé. Fontos szerepet adnék még a modernizálódásnak. A számítógép immár mindennapos használati cikkünk lett. A könyveket lassan felválthatnák a mágneses adathordozók, vagy a sokkal fejlettebb CD-k. Az iskolába a témérdek könyv helyett csak egy laptopot kellene magunkkal vinni. Rá tudnánk kapcsolódni az iskola számítógépes rendszerére, ahonnan megkapnánk a szükséges információkat. A számítógép segítségével összeköttetést tudnánk teremteni más intézményekkel is. Az első lépést már ezen az úton is megtettük. Az interneten rengeteg lehetőség rejlik az információcserével kapcsolatban. Hazánkban is egyre több diák jut hozzá ehhez a lehetőséghez az iskolájában. Egy biztos, a jövőben az oktatás a számítógéppel fog szorosan összefonódni. Minden leegyszerűsödik. Nos, én ilyennek látom a jövő iskoláját, de persze ez sem lesz tökéletes. Akkor is lesznek majd diákok, akik felteszik maguknak a kérdést: Milyen legyen a jövő iskolája?

Olasz Ferenc 11. a

Készült a Soros Alapítvány pályázatára.

A LÉLEK BÖRTÖNE

NYUGTATÓ, MELY MEGÉRINT HŰVÖS KEZÉVEL
 FEKSZEL AZ ÁGYON DE SEMMIT NEM ÉRZEL
 KÜZDELEM SAJÁT MAGAMMAL
 NEHÉZ EZT LEÍRNI SZAVAKKAL
 FÁJDALOM ÉS DÜH A HATÁS UTÁN
 EGYRE CSAK VÁGYSZ UGYANAZ UTÁN.
 FÜGGŐVÉ TESZ EZ AZ ÉRZÉS,
 S NEM SEGÍT RAJTAD SEMMIFÉLE MEGÉRZÉS.
 MAGADBA FORDULSZ EGYRE JOBBAN,
 VÁROD A TŰZ TALÁN MÉG FELLOBBAN.
 RESZKET MINDENED, RÁZ A CÖRCS

ÉRZED A FESZÜLTSEGET, AHOGYAN A VULKÁN
 [BENNED KITÖR.
 A LÁVA AZ EREIDBEN FOLYIK
 SZÉTÉPETVE MINDEN MOZAIK-KÉPET
 AMI EDDIG ÉLTETETT.
 LASSAN ELAPAD AZ ÁRADAT
 TE CSAK ÉRZED LÜKTETŐ AGYADAT.
 DE MÁRIS ÁTJÁR A HALOPERIDOL,
 AKI SZÉP TRILLÁKAT DALOL.
 GYÖNYÖRŰEN MORBID HUMOR
 AZ EGÉSZ KÜLVILÁG MORAJA, AMIBEN CSAK
 [FOROQSZ
 Egy helyben állva vagy kúszva.

HUM ZSUZSANNA

Mi teheti pesszimistává illetve optimistává a mai fiatalokat?

Ha meg akarjuk becsülni, hogy a mai fiatalok között az optimista vagy a pesszimista világnézetűből van-e több, sajnos rá kell jönnünk, hogy az utóbbiból. Hogy miért? A válasz nagyon sok dologból tevődik össze. Talán úgy lehetne legegyszerűbben megfogalmazni, hogy a mindennapi élet kisebb és nagyobb örömeiből jóval kevesebb van, mint a gondokból, problémákból. Néha a pozitív dolgokat, ha vannak, akkor sem vesszük észre. Ez egy nagyon furcsa dolog, mert ahogy öregszik az emberiség, egyre pesszimistábbak az emberek és köztük a fiatalok. De nem kell egyből ilyen nagy szavakat használni, mint emberiség, elég ha csak egyetlen embert veszünk. Egy gyerek élete, ha családi körülményei kiegyensúlyozottak, felhőtlen. Egy kisgyerek egész nap játszik, a szülei nem avatják őt be a mindennapok nehézségeibe. Aztán ahogy növekszik, egyre tapasztaltabb lesz, többet lát a világból. Amire iskolába kerül, már megvannak a saját kis gondjai, amelyekre a felnőttek nevetnek, de neki igenis fontosak. Végül eljutunk a középsiskolába, ahol most én/mi is vagyunk, és melyikünk mondhatja el, hogy sokkal többször boldog, mint rosszkedvű? Megszokott szöveg, hogy sokat kell tanulni, de ez nem csak önsajnálát. Pár éve kevesebbet kellett, és hiába mondják a felnőttek, hogy ez nem igaz, ők is tudják, hogy ez így van. Már én észrevettem, hogy az általánosban olyan dolgokról beszélnek a 6-7 éveseknek, amiket nálunk meg se említettek. Már az egész kicsi gyerekek nyelvet tanulnak, ami nem rossz, mert jobban rájuk ragad, de szinte nincs gyerekkoruk. Olyan, mintha az ember tűrőképességét tesztelnék. Mi értelme van egy 8. órának, ha a diák már reggel 8-tól iskolában van és már a hatodikon alig tud figyelni? Szóval egy fiatal az iskolával kapcsolatban nem optimista.

Ezen kívül ott vannak a szerelmek. Ez egy nagyon bonyolult dolog. Érdekes, hogy több olyan embert ismerek, aki már csalódott e téren, mint olyat, aki még nem. Pedig még csak tizenévesek vagyunk. Az eredmény itt is az lesz, hogy sokan a szívügyekhez is pesszimistán állnak hozzá. Talán itt lehet észrevenni legjobban, milyen nagy jelentősége van pár évtizednek. Mert ugye a nagymamánknak máshogy udvaroltak... Az öregek hangoztatják, hogy "Bezzeg a mi időnkben...!". Valami tényleg van ebben a mondatban. Akkoriban a pároknak nem egy estét jelentett egy kapcsolat, és nem váltogatták olyan gyakran a fiatalok a barátjukat, barátnőjüket. Kevesebbet is csalódtak. Nem azt mondom, hogy jó volt a szigorú és kemény nevelés, de a mai sem az igazi. Talán az arany középut hiányzik. Ezekre a dolgokra kívül ott vannak a családi gondok, az anyagi problémák, az a rengeteg betegség, ami nem gyógyítható és a környezet-szennyezés. Ezekből már mindenkinek elege van, a csapból is ezek folynak, és most én sem akarom azt mondani, hogy csatlakozzunk a Mentsük Meg A Világot szervezethez, de szerintem mindennek a hátterében ezek a dolgok állnak. Közvetve ezek okozzák a pesszimizmust. Pedig jó dolog optimistának lenni, mindenhez úgy hozzáállni, hogy biztos sikerül, és jó hinni magunkban.

Valahogy át kellene billenteni a mérleget a pesszimizmus oldaláról. Ez rajtunk áll, a mai fiatalokon, rajtunk múlik, hogy a mi gyerekeink hogyan fognak élni.

Giber Bori 2.b

(Készült házi dolgozatként irodalom órára Voltaire regényének megbeszélésakor.)

MELEG

A két férfi némán baktatott egymás mellett. Az egyik egy fél halat szorongatott a kezében, nézegette, megszagolta, aztán visszacsúsztatta a zsebébe. Kis idő múlva megint elővette, csodálkozva rámeredt, újra megszagolta, eltette. A másik csak mereven bámult előre, hátha feltűnik végre a város. Rettenetesen meleg volt, eső már egy éve nem esett.

“Tényleg nem kaptál semmit?”

“Se pénzt, se egy darab kenyeret. Még egy rohadt fűgét sem. Semmit.”

“Furcsa, abban a városban én eddig mindig kaptam valamit.”

“Könnýű neked, te legalább leprás nem vagy. De én? Meglátnak és elmege az étvágyuk. Azért ennem nekem is kell. Pénteken már olyan éhes voltam, hogy a templomajtóba ültem koldulni, pedig ilyet még nem tettem.”

Egy kutya jött szembe velük az úton. Sovány volt, mint egy vénaszonyt. Valami dögöt vitt a szájában, rá morgott a két férfira, aztán továbbbűgetett. Azok ketten egy darabig néztek utána, majd újra elindultak.

“Még a templom elöl is elzavartak. Odajött az egyik pap és azt mondta, ne mérgezzen ott tovább a levegőt. Azt sem tudtam, hogy hova menjek.” A másik, aki eddig csak hallgatott, lehajolt és kipiszkált a szandáljából egy kavicsot.

“Megette a fene az egészet” mondta, majd egy darabig megint szóltanul mentek tovább. A várost még sehol sem látták.

“Éhes vagy még?”

“Persze.”

“Hát akkor miért nem eszed meg azt a halat?”

“Nem lehet, azt a Mestertől kaptam.”

“Az meg ki?”

“Egy szakállas, vékony ember. Egy nagy tömeg élén jött a városba, akkor találkoztam vele, amikor elzavartak a templom elöl.”

Megállt, elgondolkodott. Olyan ismerős volt az az ember. Talán annak a csaposnak a fia, akinek egyszer kiverte két fogát elől? Nem, az mégsem lehet, annak vörös haja volt...

“Én is velük mentem. A város mellett egy hegyen megálltunk. A szakállas mondott is valamit. Nagyon sokat beszélt, a többiek meg ujjongtak. Én sem értettem semmit, akkora volt a hangzavar, meg már karikákat láttam az éhségtől. Aztán az a szakállas - azt mondták, ő a Mester - vette a kenyereket, és mindenkinek adott.

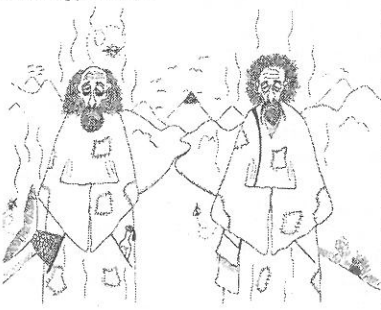
Pedig neki is csak öt volt. De mindenkinek adott. Aztán halat is, a semmiből. Mindenki halálra zabálta magát, de még maradt is. Abból az öt kenyérből és két halból, érted? A saját szememmel láttam. Nem szólsz rá semmit, mi? Nem is tudsz, mi? Az a szakállas tudott varázsolni.

Biztos valami tündér volt, vagy valami ilyesmi. Szólalj már meg! A távolban feltűnt a város. Megérkeztek. A fiatalabb koldus felélegzett.

“Vén hülye - mondta a társának, aki megint azt a fél halat nézegette, sőt még meg is csókolta. Mondtam, nem kéne anynyit innod. De most már menjünk, mert bezárják a kaput.

Neumann Krisztina

11.b

Kemler-riport

Ein-Stein: Mikor jutott eszükbe, hogy sörözöt nyissanak?

Vali néni: Nem nekem jutott eszembe (hogy sörözöt nyissanak), hanem a drága férjemnek, kukoricakapálás közben, mert annak idején nem lehetett sört kapni. Jobban mondva rossz volt az ellátás. Így jutottunk arra a döntésre, kéne egy sörözöt csinálni. Azóta nem engedem kukoricát kapálni.

E.S.: Mikor indult be a söröző?

V.n.: '91-ben elhatároztuk, és '92 májusában meg is nyitottuk. Az épület régebben egy istálló volt. Teljes átalakítást kellett végeznünk, ami egy tél alatt sikerült is. Közben az engedélyeket is megkaptuk, és a söröző berendezését is megvet-tük. Május végén volt az első próba. Az első két tartállyal leosztogattuk a jó nép között. Mivel a falusi emberek nagyon idegenkedtek a sörtől, így szoktattuk őket a gondolathoz. Végül is az első két tartály nagyon hamar elfogyott, és ki is alakult, ki issza meg ezt a sört, és ki nem.

E.S.: Milyen volt az első fogadtatása a sörnek?

V.n.: Mondjuk jó! Állandó törzsvendégeink vannak. Amikor '92-ben megnyitottunk akkor rögtön megjelent a Tolna Megyei Népújságban. Azóta is vannak visszajáró vendégeink.

E.S.: Megérte a sörözöt megnyitni?

V.n.: Az túlzás, hogy megéri, de nincs jobb, ez maradt.

E.S.: A sörfőzést hamar tanulták?

V.n.: A Sörmester kft.-től Pestről járt le tanítani bennünket a sörmester.

E.S.: Hogyan készül a sör?

V.n.: Eddig koncentrátumból csináltunk sört, utána kész sörlet hoztuk. Most pedig úgy néz ki, hogy egész sörgyártó berendezést megvesszük. A közeljövőben lesznek kisebb-nagyobb átalakítá-sok. Ismét meg kell tanulnunk mindent, mit milyen arányban kell kevernünk. Egy sörmesteri iskolát ismét el kell végeznünk. Tehát nem elég, hogy betanítanak minket.

E.S.: A söröző milyen változást hozott a család-i életbe?

V.n.: Ez elég rossz a gyerekek szempontjából. Sajnos nincsen sok családi életünk.

E.S.: Vali néni szereti a sört?

V.n.: Naná! Persze, hogy szeretem.

E.S.: Tanárokhoz és a diákokhoz hogy viszonyulnak?

V.n.: Jól. Ha valami nem tetszik, akkor nevelést folytatok a diákoknak.

E.S.: Tanárok is szoktak járni?

V.n.: Igen, az ő körükben is megvan, kik szok-tak bejárni. Ők mindig jönnek. Tudom, hogy kire lehet számítani. Napra pontosan várom őket.

E.S.: Visszatérve a sörfőzésre, ebben is el lehet érni sörfőzőmesteri címet?

V.n.: Persze, ha valakinek olyan gyakorlata van. Sörfőzőmester például a HBH sörfőző kft. ügyvezető igazgatója.

E.S.: Van-e kedvenc vendége?

V.n.: Igen. A gimisek közül minden évfolyam-ban megvan egy-kettő. Ha nem jön egy nap, akkor kimondottan hiányzik. Jó ha jön, jó hangu-latot csinál. Attól függetlenül, hogy nem iszik sört, visszatérő vendégeink is vannak Német-orzágból. Magyarországon járnak, nem hagyják ki, hogy ne igyanak a sörből. De a cserekapcsolat-ok alapján is jönnek vendégek. Például a nyáron négy idősebb emberke jött be az ajtón. Mi is csak néztünk, hogy kerültek ide. Kiderült, hogy a gyerekek volt itt a nyáron, s azt mondta, hogy okvetlenül jöjjenek be, mert jó sört mérnek.

E.S.: Volt diákokkal tartja-e a kapcsolatot?

V.n.: Igen. Komolyan. Ünnepekre küldenek képeslapot, vagy felhívznak telefonon, ren-dezvényekre visszajönnek.

E.S.: Köztudott, hogy bálók alatt mi nem járhatunk ki. Ha megengednék, akkor Ön milyen határokat szabna?

V.n.: Gimis bulikon kicsik nem járnak ki. Nem tudom miért, de azért ennek örülök. Régebben volt pár rettenetes eset. Kijöttek és iszonyúan lekezelők voltak.

E.S.: Egyetért-e azzal, hogy csak negyedikesek ihatnak egy pohár sört?

V.n.: Talán még a harmadikosok is elmennek. De a kicsikkel én sem értek egyet. Más, amikor a szülők itt van. Attól függetlenül, hogy nem sörözhetnek, attól még kijöhethének, akkor is, ha csak üdítő és tea van. Ez a véleményem, mert akkor ők sem háborognak. Ha tiltja nekik az ember, akkor annál inkább csinálják.

E.S.: Milyen amikor nincsenek itt gimisek?

V.n.: Unalmas a délután. Esténként, főleg szezonban van erős forgalom, akkor nem lehet panaszkodni.

E.S.: Különbséget lehet-e tenni a téli és nyári időszak között?

V.n.: Igen. Például mikor van fizetés. Mondjuk januárban nem érdemes kinyitni, mert karácsonykor illetve szilveszterkor kiköltekezik mindenki.

E.S.: Hogyan ismerkedett meg Imi bácsival?

V.n.: Hú, hát kinéztem magamnak. Itt laktam a szomszédban, de akkor még nem nagyon ismertük egymást. Egyszer jöttem haza Szekszárdról, ő is ott volt a buszon. Épp akkor szerelt le, mert katona volt.

E.S.: Ő volt az első szerelem?

V.n.: Na nem vagyok én beteg.

E.S.: Hogy jutott eszükbe, hogy TV legyen a sörözőben?

V.n.: Igény volt rá. Ha meccs van, a férfiak is itt maradnak és mindenki el van.

E.S.: Jelent-e konkurenciát a többi vendéglátóipari egység?

V.n.: Nem igazán. Aki szereti ezt a sört, úgyis idejön, aki nem, akkor akármit csinálók úgyse jön le.

E.S.: Hogy kerülnek a rövid italok a hűtőbe?

V.n.: Erre is igény volt, azt mondták, hogy a sör mellé még kell valami. Az egyik az Unicum, a másik meg pálinka. Most gondolkodunk valami édesen, de ... A jégkrém is ugyanilyen volt. Ha nyáron jönnek a vendégek, akkor a gyermekmegőrzés szempontjából. A jégkrémmel el van a gyerek akármeckora is, és a szülők is nyugodtabbak, és jobban kikapcsolódnak.

E.S.: Az anyagbeszerzés hogy zajlik?

V.n.: Minden megvan, kitől mit veszünk. Valamiért nekünk kell menni, valamit házhoz szállítanak.

E.S.: Hogy kerültek ide a vendégek korszó?

V.n.: Ezek úgy kezdtek el jönni, hogy poénból hozott két törzsvendégem. Ajándékba kaptam mind a kettőt, egy keramikustól. Aztán elkezdtek dicsekedni. És így sorban jött a többi. Én ezt nagyon jó ötletnek tartom. Megmondom miért: Azóta nem törik annyi korszó. Szóval mindenki vigyáz a sajátjára, nem koccantják össze őket, mint az örült.

E.S.: Régebben mivel foglalkozott, mielőtt nem volt söröző?

V.n.: A vízműnél voltam anyagkiadó. 10 évig dolgoztam ott. Az Imi '87-ig volt itt a sörözővel szemben eladó. Aztán elment egy az egyben alpinista munkákat csinálni.

E.S.: Szívesebben tölti be ezt a munkakörét, mint a vízműnél?

V.n.: Itt nincs, aki megmondja, mit csináljak, ott meg azért csak parancsoltak az embernek. Nem volt olyan veszett rossz ott sem. Végül is jobb itthon lenni. Több szabadságot szeretnék kivenni és hegyet mászni. Azt nagyon szívesen megcsinálnám újra.

E.S.: Miért? Vali néni szokott hegyet mászni? Kérem meséljen a hobbiiról!

V.n.: Igen szoktunk hegyet mászni. Megmász-tuk a Mont Blanc-t. Én az utolsó 400 méterre már nem mentem fel, de 4362 méterig igen. A többieknek muszáj volt tovább menniük, mert féltünk, hogy rossz idő lesz. Engem kikötözték egy sziklához, hogy ne legyen semmi bajom. Nagy élmény volt a sziklaomlás is. Meg volt adva, merre lehetett menni. Amikor jöttünk lefelé, akkor hatalmas hóvihár volt. Ott rettenősen féltem. Felfelé könnyebb volt menni. Amikor lefelé néztem, azt hittem, ott halok meg. A sógorom és az Imi nagyon türelmesek voltak és segítettek lejönni. Menedékházban szálltunk meg. Mint a heringek úgy voltunk. Reggel Imi kikiöltöttük, hogy hozzon a gleccserről vizet. Jön, mondja, nem tudja kinyitni az ajtót. Fél méteres hó esett. Onnan már rossz volt. Nem láttuk a kijelölt útirányt. Bizonyos határ alatt már az eső is esett.

E.S.: A téli sportokkal hogy áll?

V.n.: Szoktunk menni síelni. Felkötöttem a korcsolyát is (Ki az a Korcsolya??? - a Szerk.), majd hanyatt vágтам magam.

E.S.: Kerthelység rögtön volt már a sörözőhöz?

V.n.: Csak az volt. Amikor elkezdtük, úgy volt, hogy elszállítjuk a sört. Aztán ahhoz még több pénz kellett volna. Az emberek pedig azt szeretnék volna, hogy leülhessenek. Először csináltunk egy asztalt. Az asztalhoz csináltunk nádtetőt. Utána kellett még asztal. Mindenféle öreg székeket szedtünk össze, mert egyszerűen nem volt hely, annyi volt az érdeklődő. Végül lett négy asztal. Most már elkészült az új WC. Mondjuk ideje volt már, ugyanis nem volt annak idején előírás, hanem csak az, hogy legyen külön női-férfi. Akkor jó volt még az a tábori is. Idén is készülünk fejleszteni egy kicsit.

E.S.: A családban ki viseli a nadrágot?

V.n.: Annak idején úgy volt, amikor férjhez mentem, hogy a kis dolgokban én döntöttem, a nagyokban pedig az Imi. Amióta megnősült, azóta nem történt nagy dolog.

E.S.: És a söröző?

V.n.: Ez egy családi vállalkozás. Az Imi és a

testvére. A Kemler Alpin Bau két részből áll. A sörfőzéssel az Imi foglakozik, az alpinista munkákkal pedig a sógorom. Én egy sima alkalmazott vagyok.

E.S.: Említette hogy istálló volt ez a helyiség.

V.n.: Igen az volt. Akkor még nem laktam itt. Mi az egyik részt műhelynek használtuk, a másikat disznóolnak használtuk (Krisztián ugye-ugye! - a Szerk.). Az az igazság, hogy ez amikor az Iminek eszébe jutott, akkor mi nem itthon akaruk csinálni. Fenn a központban találtunk egy helyet, ami nekünk is megfelel. De ez önkormányzati tulajdon volt, és elég sok pénzt kértek érte. Úgy határoztunk, akkor legyen itthon. Utólag - ha belegondolok - kicsit rossz döntés volt.

E.S.: Köszönjük a riportot!

Pogrányi Annamária
Szokodi József

11.b

A kinyomott kenőmájás igaz története

Szegény, ártatlan kenőmájás. Pedig milyen szép volt, mikor még a kiskopárdi élelmiszer-gyárban a frissen töltött tubusok között lapulva büszkén - és némi félelemmel - gondolt a nagyvilágra, a rengeteg kalandra, a sok látnivalóra... De most?

Egy száraz kenyérszelet tetejére kenve, egyre barnuló színnel, remegve küzd az életéért. De hogy is kezdődött az egész?

"A 90-es évek vége felé a kutatók egy újfajta kenőmájást fedeztek fel, amit Tök Homájas márkanévvel dobtak piacra. A tök külső burkából és a homár ízebb szerveiből készített pépet egy elhomályosított teremben két napig érni hagyták, miközben különböző szerves adalék- és színezőanyagokat adtak hozzá. Az így módon elkészített táplálékba kisebb-nagyobb arányban liba-, csirke- és elefántmájat dolgoztak bele. A kész, kenhető

ételt a Kiskopárdon előre legyártott, rozsa színű, szabvány méretű tubusokba töltötték, majd a megfelelő reklámhadjárat közepette eljuttatták őket a legnevesebb áruházláncok raktáraiba." - olvashatjuk egy korabeli magazinban.

A mi kenőmájásunk is így került el Kiskopárdról a celldömölki kis ABC-be. Már négy éve fekiadt háborítatlanul a polcon egy konzerv szilvás-kukoricale és egy doboz chilis rágógumi között. Nem mintha nem kedvelte volna a társaságukat, de - mondjuk ki - mindig is ott bujkált benne a tudat: azért ő mégis csak egy felsőbbrendű táplálék, nem holmi konzerv vagy rágó.

Vége egy napon két kicsi kéz nyúlt érte a magasba.

- Anyu nézd! Ezt mutatták tegnap a tévében! Kérlek, vedd meg nekem!

- Na de Felícia, kislányom. Ez nagyon drága. Nem szeretnél inkább ilyen szép barna szilvászkonzervet?

- Nem, nem anyul Nekem csak ez kell, semmi más! Vegyük meg, vegyük meg!

Mit tehet egy anya, ha a kislány kirándulni megy az iskolával?

"Ki tudja" - gondolta - "talán még jól jöhet neki..."

Így hát főhősünk végre elkerült a celledmölki unalomból egy csodálatos, izgalmas erdőbe.

"Végre világot látok!" - örvendezett.

A kislány kivette táskájából a kenőmájast, és büszkén felmutatta a sátorban ülőknek.

- Nézzétek, mit kaptam!

Minden tekintet a kenőmájásra szegeződött, ami ettől szerényen elpirult. Hiába! Gyönyörűen nézett ki! Rikító zöld, bemetszett, menetes kupakján megcsillant a beszivárgó napfény. Rózsaszín, festett alumínium tubusán ezüst színű felirat díszelgett: MÁJKRÉM. A csillogás, a gravírozott betűk, a hajlékonyság és persze az egész összehatás mély benyomást keltett a gyerekekben.

- Add ide! - szólt az egyik pattanásos fiú.

- Nem! Én hadd nézzem!

- Én akarom!

- Nekem is mutassátok!

Mire észbe kapott, már nem volt ott a kislány, csak rengeteg kéz, és mind az ő gyönyörű, rikító kupakját csavargatta, mind az ő csillogó tubusát nyomkodta, hajlítgatta, ütögette. Hangos cuppanás tört fel a gomorrából, és hányni kezdett. Mindent kihányt: tökhéjat, homárt, liba-, csirke- és elefántmájat. Nem bírta abbahagyni, már szinte semmi sem maradt benne. Tudta, hogy haldoklik...

Mikor csillapodott fájdalma, és végre kinyitotta a szemét, körülnézett. 13 szelet kenyér feküdt az asztalon, és mindegyik tetejére egy kis Tök Homáj tapadt.

"Ez biztos csak egy rémálom. Nem lehet, hogy így végezzem. Ha már úgy is meghalok,

legalább tisztességgel haljak!" (Azt ugyanis mindenki tudta, hogy halandó kenőmájás számára az igazi hősiesség a gomorsav általi halál. Aki nem így végzi, annak emlékét csak bűn és homály fedheti!)

- Gyerünk! - mondta - Egyetek már meg! Mi lesz?

Már teljesen kétségbe esett, nem tudta, mitévő legyen.

Másfél óra múlva végre 12 gyerek nyomult be az asztalhoz, majd kapkodva, kipirultan neki-láttak a kenyerek elpusztításához. A földön heverő, megcsúfult, összetekeredett tubus fel-sóhajtott: "Hát mégis csak sikerült."

De nem érezte meg a rá leselkedő gyilkos veszélyt!

Egy hatalmas árnyék jelent meg felette. Felnézett, de már késő volt. (Egy pillanatra azért még látta a talpon levő szöveg-et: Tisza cipő, 36-os)

Azután minden elsötétült...

"Bevégeztetett" - gondolta a fiú, majd elégedetten tovább lépdelt.

A 13. szelet kenyér előtt megállt. Megfogta, megszagolta, beleharapott.

- Pfuuj! - szólt meg végre és eldobta.

...Szegény, ártatlan

kenőmájás. Hát mégsem sikerült teljesen, hősiesen, becsületben meghalnia?

Az az egyetlen szelet...

Miért nem ette meg senki? Miért kellett, hogy így legyen? Szerencsétlen. Ott fekszik a földön. Egyedül. Két hete már...

Se sátor, se asztal, se gyerekek, se rikító kupak. Egyedül kell küzdenie az életben maradásért, hogy valaki végre megegye. Két hét...

Remélem, valaki megsajnálja, és... és azért... valahogy... valahogy csak sikerül neki.....

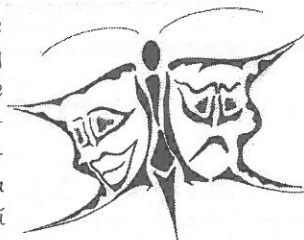
..... meghalnia..... Vagy ti nem így gondoljátok?

Balassa Gabriella
hárombec

Árulkodó érzelmek

Ülök az ablakom előtt, tekintetem távolba mered. A magnóban lassú számok dübörögnek. Kezemben összegyűrt papír zsebkendő. S most megkönnyebbülve, félig csalódottan, félig reménykedve szemlélem tovább a tájat, mely a könnyeimen át is legalább is olyan borongós, mint általában. Elgondolkodtam... De furcsa módon nem az jár a fejemben, ami ehhez a lelki állapothoz kerget, hanem maga az érzés (az esendőség. Ilyen gyengék vagyunk mi, emberek. Hirtelen végigfutnak agyamban sorban a tulajdonságok, amelyek így vagy úgy, de meghatározzák az ember sze mélyiségét. De bármennyien is legyünk a világon, bizonyos dolgokra ugyanúgy reagálunk. Si runk, hogyha valami fáj vagy bánt. Bosszanko dunk, ha épp nem úgy jön össze, ahogy terveztük. Nevetünk, ha önülünk valaminek, és remegünk. Remegünk a hidegtől vagy a láztól, a félelemtől és az izgalomtól. Érzések, melyeket nem tudsz elkerülni. Érzések, melyek nélkül nem lennél ember. Ezek azok a dolgok, amelyek megkülönböztetnek minket, de mégis eggyé tesznek. Már nem gondolok a sírásra. Megnyugodtam. Mi az, ami mégis eljutatja az embert arra a pontra, ahonnan nincs visszaút. Amikor a belső érzés a

külső világban is megjelenik. A könnyek, a nevetés, a düh, a remegés és még számtalan dolog, ami Rólad árulkodik. Persze vannak, akik akkor is erősek tudnak lenni, amikor legszívesebben csecsemő módjára sírnának. S vannak, akik minden nehezebb helyzetben elgyengülnek, és győznek az érzelmek. Tudom, ezek csupa magától értetődő dolgok, amiknek nem is tulajdonítunk különösebb belső tartalmat. Holott ez maga a belső tartalom. Mégpedig az enyém, a Tiéd, Miénk. Ezeket a meg-

magyarázhatatlan dolgokat egy legalább annyira érdekes rejtélynek, a lélekének tulajdonítják. De ezt sem tudja senki megmagyarázni. Talán nem is kell. Már alkonyodik, felhők lepték el az eget. Talán Ő is sírni készül. Nem tudom.

Azt viszont igen, hogy már nem is akarom megtalálni a megfejtést. Nem akarom tudni, hogy miért érzem, amit érzek. De egy dologra rájöttem. Az ember egy hatalmas érzelem-tenger, melyben akár tombolhat hurrikán, vagy lehet szélcsend és napsütés. Vannak zátonyok, lakatlan szigetek és elsüllyedt kőcsok, de az egyetlen hajós az Te magad vagy!

Jóth Hajnalka
12. b

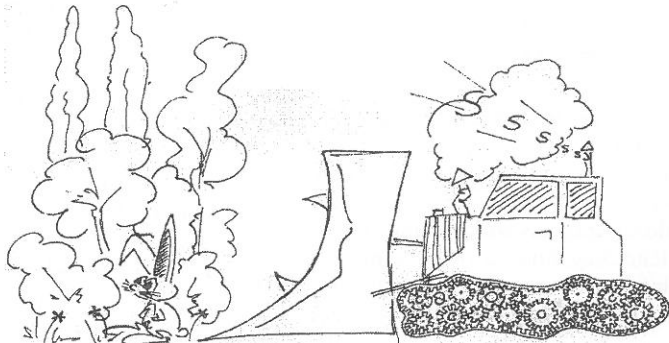
“Nyuszika sétál az erdőben, és dózer”...

Annak ellenére, hogy ez a mű viccként vonult be a köztudatba, igenis komoly jelentése és mondanivalója van, mert az, hogy a szerző nem mint XY művét jelentette be, hanem pl. beíratta egy újságba, nem indokolja, hogy pár (nem irodalmi beállítottságú) ember viccként értelmezze és tegye ismertté. Ha viccként fergeteges lenne, még az sem indokolná, hogy viccként váljon ismertté, főleg mivel a költő komoly jelentéstartalommal ruházta fel. Maga a költő valószínűleg nagyon mély, összetett érzéseket, tényeket fogalmazott meg ebben a néhány szóban, és külön tiszteletet érdemel azért, mert megoldotta hat szóban.

Ez a költemény a társadalmi különbségeket is szemlélteti. A nyuszika, aki bár pozitív jellem, kicsi és gyáva, és többnyire hátrányos tulajdonságokkal rendelkezik, szemlélteti az elnyomott, sorsán változtatni képtelen társadalmi réteget. A nyuszikával kapcsolatban a költőben kissé pesszimista kép alakult ki. Ezt érzékelteti azzal is, hogy a nyúl

kicsinyítőképzős alakját használja. Ezen kívül a nyúl, mint pozitív erdei állat, az állatvilág és az élet jelképe.

Ezzel szemben a dózer, ami napjainkban nagyon divatos szó lett, bár nem a legszebb irodalmi kifejezés, mégis tökéletesen szemlélteti a mű mondanivalóját, és kifejezi, hogy a dózer a zsarnok és az elnyomó. A modern technika csúcsa szembeszáll a hagyományos kis rágcslóval. A dózer robusztus megjelenésével és nem éppen fület gyönyörködtető hangjával tekintélyt kölcsönöz neki. A dózer szó szinte “berobban” a nyugodt környezetbe, és az olvasó figyelmé hirtelen csak erre az egy dologra összpontosul. A szó szépirodalmi eredetét lehet vitatni, azonban a hatása igazán meggyőző. A kemény mássalhangzók kifejezik az egyenetlen területet eligazító gép valódi tulajdonságait és kiemelkedő képességeit. A vessző késlelteti a dózer megérkezésének hatását, ezzel fokozva az olvasóban a feszültséget. A modern

gépek térhódítását kissé drasztikusan írja le. A természet és a modern technika csatáját fejezi ki, aminek színhelye, mint a műből is kiderül, az erdő.

A költő valószínűleg olvasta Whitman "Téli mozdony" című versét és talán tőle kölcsönözte az ötletét, hogy bemutassa a technika és az iparosodás, a városiasodás egyik legfőbb eszközeit, a dózert. Mindezt ötvözve a környezet védelmével, és ezzel szimbolikus tartalmat kölcsönzött neki. Ez tulajdonképpen egy futurista vers.

A gyenge nyuszika és a hatalmas dózer (irodalmi nyelven földmégmunkáló jármű) harcát írja le. Ezzel azt is kifejezi, hogy a hatalom minden ügyet elsimít. Továbbá a nyúlról alkotott gondolata az, hogy sétál, és a nyugalmat, a békét, a jóindulatot jelképezi. A dózer az ártatlanokat sújtja, ezért ez még súlyosabb bűn. A dózer korunkat szimbolizálja, a mai ember nemtörődömségét és "gonoszágát".

Az "az" szócskának is fontos jelentéstartalom tulajdonítható. Ez a szó egy konkrét erdőre utal, amely minden valószínűség szerint a föld esőerdőit képviseli. Nem véletlen a kifejezés: "az esőerdő a Föld tüdeje".

A vers népies ihletésű, ami formájában is megnyilvánul: a címe egyben az első sora is.

A végén a három pont több dolgot is kifejezhet. Először is lehetséges, hogy a nyuszika és a dózer közötti csata kimenetelére gondol, és a nyuszika, esetleg a dózer tragikus sorsára utal. Egy másik lehetőség, hogy az olvasó fantáziájára bízta a mű megoldását, ezzel is a mű modern mondanivalójára hivatkoz-

va. De azon egyszerű megállapítást is levonhatjuk, hogy az író már eldöntötte a történetet: Tehát a nyuszikát beletáposták a földbe, illetve a nyuszika engedett a túlerőnek, és a költő a nyuszika tragikus sorsán gondolkozik el, illetve gondolkoztatja el az olvasót.

A költő elvetve minden konvenciót, hagyományt, teljesen egyéni formát alakított ki. A vers terjedelme szinte ingerli az olvasót, hogy többször elolvassa a költeményt, és megpróbálja értelmezni ezt a modern költői megoldást. A terjedelemtől valószínűleg az emberek pszichológiai állapotára is gondolt, mivel általában az emberek szívesebben olvassák a rövid, de tartalommal teli verseket, mint a véget nem érő költeményeket, amiben ugyan jobb esetben hemzsegek a választékosabbnál választékosabb költői képek és eszközök, de a mondani-valóját nem biztos, hogy egy hétköznapi kis közember is meg tudja fejteni. Mindazonáltal akinek mondjuk jó kedve van, az szívesen olvas egy rövid, csattanóval végződő verset, mint egy hosszút, ami talán még a jókedvét is elveszi. Akinek meg rossz kedve van, az úgysem hosszú verset fog olvasni, hanem egy rövid, kissé talán "poénos" verset, ami jobb kedvre deríti.

De egy biztos, mindent összefoglalva leszögezhetjük, hogy a vers a környezetvédelem, az állatbarátság és az élet védelmének alap gondolatára épül, és mindhárom nagyon fontos dolog napjainkban.

Created by Fonyó Pista
& Patkós Zoli

11. a

Aranyköpések 3.

Feketéné: Én már nem érettségizhetek.

MI: Miért?

Feketéné: Mert, már elmúltam 18!

F.Zoli: Feri akkor te már nem érettségizhetsz!

Feketéné: Mi az a interpunkció

F.Z.: Biztos nemzetközi punk mozgalom.

Történelem:

Karcsi: Majd Én kitapogatom hol lehet a határ!

Genszlerné: Csak nehogy visszatapogassak. Ja, Te még kiskorú vagy!

Aranyköpések 2. félév 8./a.

Fizika óra: 8./a.:

Moroin Gabriella: Találunk érdekes felfedezéseket a könyvtárban .....

Zsofi: Genetika!

Berta Erika fizikaórán:

- Einstein anyja egy zongora ...

Vagy: Einstein nem viszonzta felesége szerelmét, de azért született két gyermekük!

Kémia óra 8./a.:

Marianna: Az AS az az asztácium?

Dávid: Nem, majd pisztácium!

Benis tanárnő kémian:

- Ez nem igaz! Már fél éve használjuk azt a nyomorék periódusos rendszert!

Kémia óra 8.a.:

Benis tanárnő: Aki minden órára tanul, annak könnyen megy a lecke!

Marianna: Ki az az állat! ?

Törióra. 8.a.:

Dávid: A Titus az egy betegség?

Valaki: Hülye! Az a tifusz!

Földrajz óra: 8.a.:

Gergő Most fogadzol, vagy folyik a nyálad?

Dávid: Hülye! Az a rágóm!

Földrajz óra: 8.a.:

Lukácsi tanárnő: Hol van a közel kelet?

Vili: Hát ..... közel!

Német óra 8.a.:

Dávid: Er gingt in Pelzmarket.

Vagy hogyan mondjam, hogy bundakabót!

Német óra 8.a.:

Zsiga tanárnő: Hogy hívják Goofy feleségét?

Nóri: De az egy tehén ?

Judit két perccel később:

- Mi az a kísálat-kereskedés németül?

Zsiga tanárnő: Van rá egy szakszerű kifejezés.

Nóri kapcsol: A tehénre? !

Biológia 8.a.:

Benis tanárnő: Mi kell az utód-nemzés kromoszómájának szempon-tjából?

Gergő: Először is egy nászéjszaka!

Földrajz 8.a.:

Lukácsi tanárő: Próbálkozzatok lerajzolni! Bár tudom, hogy ez meghaladja az értelmi képességeteket.

Földrajz 8.a.:

Edina: Az enyém kisebb betűvel van írva!

Judit: Te színvak vagy?

Földrajz óra 8.a.:

Lukácsi tanárő: A vulkánok tudnak füstölni és ....

Vili: Böfögni!

Tanárő: Azt csak te tudsz!

Dávid: Wäsche. Mit jelent ez ?

Zsiga tanárő: Dávid nem tudod?

Dávid: Ja, tudom! A wäsche kiszűri a pisiből a mérgező anyagokat!

Földrajz óra 8.a.:

Lukácsi tanárő: A hideg erőszakosabb, a meleg inkább hagyja magát!

Biológia 8.a.:

Zsolti: A belső környezet az amit ha kifordítunk, akkor lóg!

Biológia 8.a.:

Benis tanárő: A fenotípus látható.

Pl: bőrszín, hajszín, szemszín...

Zsolti: bélszín !

Német óra 8.a.:

Marci: Tanárő! hogyan mondom, hogy WC - zni ?

Kakken?

Fontos a biztonság?

Nem szoktál félni, hogy valaki olvas a gondolataidban?

Nem szoktad úgy érezni, hogy valaki, akivel zavartan összenéztek, tudja mi jár a fejedben?

Nem szoktad azt várni, hogy egy fiú, akivel némán ülsz egy váróteremben, megszólal és közli, hogy nem feltételezte rólad, hogy ilyenekre gondolsz?

Nem félted a bensődöt?

Egyáltalán van olyan benned, amit ha valaki látna, szégyellnéd?

Eszedbe jutott már valami gonosz, undok, vagy szemtelenül nagyképű?

Azzal nyugtatod magad, hogy biztos nem sejtenek semmit, mert te sem tudod, mások mit gondolnak?

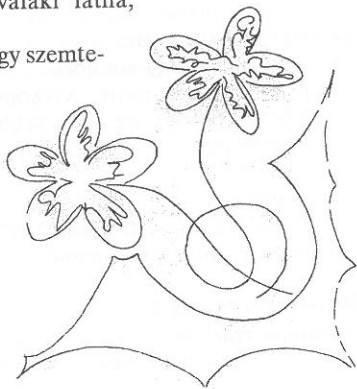
És ha csak Te nem látsz bele másokba?

Megrémülnél, ha megtudnád, hogy nyitott könyv vagy?

Szerintem félj! Sokkal biztonságosabb!

Giber Bori

10. b

Antikrisztus szupersztár

Első pillanatban szeretném leszögezni, hogy ez nem csak egy zenei cikk lesz, mert egy zenész gondolatairól is lesz szó benne. Egy olyan emberéről, aki manapság büszkén állíthatja magáról, hogy ő az USA #1 botrányhőse. Ezt a 28 éves embert a világ minden pontján ismerik. Népszerűsége pedig korosztályosan változó: A tizenévesek ének-halnak érte, harminc fölött utálják, mint egy utolsó gonosztevőt. A leggyűlöttebb emberek listáján valahol Lee Harvey Oswald és Adolf Hitler után helyezkedik el. Akiről szó lesz, az pedig nem más, mint Brian Warner, vagy közismertebb nevén Marilyn Manson, a hasonló nevű zenekar frontembere. Warner köszönetet mondhat a médiáknak, mivel nélkülük aztán senkinek fogalma se lenne a Manson-jelenségről. Persze az újságok elég feketére festik a bandát, pedig szerintem meg lehetne érteni őket, ha valaki ismerné a teljes sztorit. Persze én is csak újságokból tudok róluik, de a sok kutatás során rábukkantam egy reálisnak tűnő történetre.

A kezdetek kezdetén, mint minden ember, a kis Brian Warner is iskolába járt, még hozzá nem is akármilyenbe, egy kőkeményen valóságos iskolába. Ott bizony igencsak elszigetelődött a külvilágtól. Saját bevallásai szerint traumák gyötörték. Álmaiban megjelentek neki azok a lények, akikkel tanárai fenyegették, hogy ha nem viselkedik jól, akkor majd ők kerítik a hatalmukba. És lám mi történt? Igazuk lett. Warner szerelmes lett a félelmeibe, és egyre inkább gyűlölni kezdte a kereszténység egészét. Tanárait az örületbe kergette azzal, hogy Mötley Crue-t és Black Sabbathot hallgatott. Manson tanulmányozta az egyház történetét, és rádöbrent, hogy a keresztény "fejesek" soha mást nem csináltak, minthogy rákényszerítették a tudatlanokat az "egyetlen igaz hitre". A hívőket pedig kegyetlenül, szégyenérzet nélkül zsák-

mányolták ki. Fel vannak háborodva a sátánisták templomgyújtogatásain, de arra nem gondolnak, hogy az ő inkvizítoraik hogyan terjesztették a hitet. Warner úgy döntött, hogy ő majd felnyitja az emberek szemét.

Manson sátánistának nevezi magát. Nem hiába, hisz dr. Anton LaVey, a sátánista egyház feje, a papjának fogadta. Az embereknek és a médiáknak ennyi elég is volt. Esténként vért iszik, embereket áldoz, viaszfigurákba tüket szurkál, visszafelé mondja a Miatyánkot és potenciális tömeggyilkos, mondták róla. Pedig ő leginkább csak a kereszténységgel fordul szembe. Manson széttép egy Bibliát, fordított keresztet tetováltat magára, csak azért hogy ettől minél többen vessenek keresztet és mondják magukban: "Bocsásd meg neki Uram, hisz nem tudja mit csinál!" Csak sajnós az emberek legtöbbje túl vak ahhoz, hogy ezt lássa.

Brian, hogy magára vonhassa a figyelmet, alakított egy zenekart, amit magáról nevezett el. Tagjai: Marilyn Manson, Daisy Berkowitz, Ginger Fish, Madonna Dwayne Gacy, Gidget Gein, Twiggy Ramirez, Sara Lee Lucas. Egy jóérzésű amerikait ezeknek a neveknek már a hallatára is töri a frász, ugyanis a vezetéknevek mind hírhedt tömeggyilkosoktól származnak. Pl.:

Henry Lee Lucas saját bevallása szerint 500(!) prostituálttal végzett életében.

Albert Fish (hat gyermekes családapa) 14-15 kisgyermeket ölt meg. Akkor bukott le, amikor megírta a szülőknek, hogy evett a lányukból, és nagyon finom volt.

John Wayne Gacy 33 kislíút ölt meg. Igazi szadista volt. Véresre verte őket, majd a Bibliából olvasott nekik.

Charles Mansonra nem bizonyítható rá egy gyilkosság sem, de zenekara, a Család feltételezhetően az ő parancsára végzett több mint hat emberrel, köztük Roman Polansky színész feleségével, akinek magzatát késsel eltávolították hasából. Manson afféle "nők bálványa" figura. A hippy korszak nagy egyénisége volt, ma is sokan szeretik, mozgalom indult a kiszabádtítására.

Richard Ramirez: Tizenhat ember gyilkosa, karizmája miatt kultuszfigura és médiasztár.

Ed Gein: Pszichopata, őrült. Első áldozata az anyja, akinek a holtteste fölött maszturbált. Később még két embert végzett ki brutálisan. Kertjében egy sátánista kápolna állt, melyet számos emberi testrész díszített, amit ő maga szerzett. Pl.: mellbimbókból készült öv, emberbőrből mellény, koponyák stb.

Szóval minden feltétel megvolt a botrányhoz. Koncerten a brutális zenéhez hoz-

zájárul a bizarr külső: nácitisz, testi fogyatékos, transzvesztita stb. És akár hiszitek, akár nem, a konceretjei teltházások, 16-30-ig minden korosztály képviselteti magát és persze lehet, hogy néhányan csak a zene miatt vannak oda érte, de azért sokan osztják a mansoni filozófiát az egyház fölöslegességéről. Manson elérte, amit akart, a fiatalok szeretik, imádják, a szülők utálják, olyan nyira, hogy a szenátusban (USA) már külön bizottság

foglalkozik Mr. Warnerrel.

Persze aki nem vak, az látja, hogy ez Mansonnak a legnagyobb üzlet. Amíg az átlag kispolgárok a fogukat szívják, addig Warner milliókat tesz zsebre. És lám, ki gondolná azt, hogy a sátánista eszmék ennyire jól "tejelnek". És aki azt hinné, hogy ez az ember egy lelketlen vadállat, annak elmondanám, hogy barátinője van, aki szereti és nem sátánista, valamint szülei, akik ugyan-csak szeretik, büszkék rá, és ők se sátánisták. Marilyn semmi rosszat nem akar, csak társadalmi eltorzulásokra utal, és inzwischen pénzt keres. Na, bumml Moliere nem ezt csinálta? Ki tudja, lehet, hogy majd 500 év múlva Marilyn

Manson-t is színházban fogják játszani. Az "antikrisztus" tehát ugyanolyan ember, mint te meg én, csak neki más gondolatai vannak, amik bele-bele ütköznek az emberiség ezeréves beton-szilárd ideológiáiba. Szerintem igaza van Mansonnak, és hogyha nem az első pillantra ítékezel, lehet, hogy te is egyetérthetsz. Ne értsük félre, senkit nem kérek arra, hogy szeresse, sem őt, sem a zenéjét, de hallgassátok meg, ne csak őt, de mindenkit, akinek valami mondanivalója van, majd aztán ítékezzetek!

Lénárt Gábor

10. a

Szemfüles

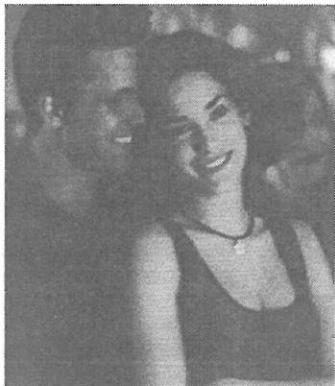
Régi szokásunkhoz híven, ismét egy romos vár a színtér. Hisz az olyan romantikus. Tehát vágjunk is bele!

Ahogy a NagyKÁLÓ(CZ)I várba belépünk, láthatjuk, amint f(B)ENKÖlt verset ír DÁVID, a poeta, l(N)ÓRA fel! Ahogy két lépést teszünk, szembe K(A)uTyAgol egy KOMONDOR a FOl(N)YÓ irányába, hátha sikerül elkapnia egy - két PISzTrAngot. Hiába boldog a kutyus, ha egy BÁNKódó lány ül a hok EDlIn(T), mert VILLÁM NYIlalt a házába. Most lássuk a vár mesterembereit: egy dohÁNYOS SZABÓ lány JÓ nagy ZSEbFélét varr a vár népének ruháira, amibe elfér még a NIKOtintabLETTA is. A MOLNÁR lány nem AD RIzst, csak liszter, de azt is keveset, mert eltereli figyelmét a neki szerelmes dalokat ZENGŐ bárd. A sváb kovácsok (SCHMIDT) negyveN ÓRA hosszat rivalizáltak, és egymást küldték a FRANC(Z)ba. De ez már túl u(A)NCSÍvá vált számukra, így a k(P)ÉT ERős párbajra szOLItották A TÓT(H) MARaT(I)oNj futót, ak(G)I p(B)Erbe fogta a BORIVókat. Épp kapóra jött a kisTORMAsi BÍRÓ, látoGAtóB(I)a jött, és igazságot tett. AVARGA barátnőjének nem ÍR, MERt Chris REA(S)t hallgat. A zenét egy VIKIng zavarta meg, aki egyenesen a várudvarba rontott. "BEZZEG(I)" én megmondtam, hogy A lInZert tegyétek félre, mert a KIS(S)gyermekes megeszik, mivel AzT TIIL(L)rották meg.

A várban a mezőgazdaság is fejlődött: a Portalan ZSá(I)Kokba árpát töltött ESZTER asszony KORpa NÉlkül. Hogy a fáradalmakat kipihenje, horgászni ment a folyóhoz. A KAPást Éteren keresztül is lehetett hallani. Afolyónál egy GYÖnyör(GY)ú lány PALÁST(i)olja HARSÁNY(I) színűruháját. Egy másik GÖNDÖ(CS)r hajú lány RAJ(K)hoz áll, mert versenyt fut, s a cél a MIKLÓSi vár. A verseny díja 1 db. SertésMÁJK(I)rém. A RITTETWALDi várból is érkeztek hírek: FERENCes rend alakult, és LUKÁCS evangélista hirdeti az ígét. Sőt, ott még a FARKASnak is szíve ZAKAtol óRIÁSi BÓrBEtegsége miatt. Két HORVÁTH bánnak már FORR(AY) is az agyvize, mert BRIdzselnek, GIItaron kísérik ZENGŐ hangjukat. A FERENCesek, S vÁNDORútra indulnak.

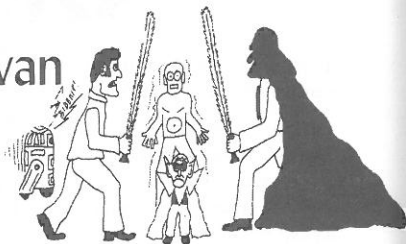
Egy LÉgyNek sem ÁRTó fiú POG(R)ÁNY Imákat dúdol, s haMAR CSInálja az alm(G)ABORt. Eközben egy BADI(C)S TÓT(H) fiú ROLLERezik, és e tudományba barátnőjét is BEAvatja. ANDRAS(CH) EKKor (a hírdetmény után) elkálltotta magát: VIKTÓRIA. PRÉMet hordó USZkárjával tömlöcbe vetették. De 5-KOR a kivégzésNÉL a király kegyelmet adott neki.

One from Two—

Szórólap 2098 -ből

Az igazság ideát van

Szörnyű dolog elképzelni, hogy a Föld csak egy jelentéktelen porszem a végtelen világegyetemben, ahol öröktől fogva káosz uralkodik. Maga a világegyetem megérthetetlen, de legegyszerűbb alapgondolata, hogy a sötétség és a világosság örökké tartó harcot vív egymással, ahol csakis a jó kerekedhet felül. A sötétség erői közül voltak határtalanul hatalmas vezetők, akik megértették, hogy küzdelmük kilátástalan, viszont a gyengék elszántan próbálták legyőzni az újra és újra fellobbanó világosságot. Mi, mint a jó földi helytartói, születésünknél fogva tudjuk, hogy hiába kilátástalan a helyzet, hiába erős a sötét oldal,

a világosság így vagy úgy, de győzedelmeskedni fog. A nemzetségünk dicső ősi múltra tekint vissza. Már az őseink is a világosság szolgálatában állottak a sötétség ellen. Mivel a Föld is a világmindenség egyik jelentéktelen morzsája, így itt is jelen vannak a gonosz képviselői. Az univerzum hatalmasságából következik, hogy a sötétség és a világosság erőinek száma határtalan. Ezen a sárgolyón mi harcolunk a gonosz erők ellen. Ti, földi lények fel sem foghatjátok, mekkora felelősséggel jár világotok egyensúlyának fenntartása! ("Azért szar ez az egész világ, mert ti emberek szarok vagytok!" /Beatrice/) De ne csüggedjete! Mi a ti oldalatokon állunk. Általunk a bolygótokat is áthatja az erő, a mindent kitöltő energia, amely magából az életből fakad. Ha sötétséget éreztek magatokban, gondoljatok arra, hogy bár lehetnek áldozatok, de a jó mindig győzni fog. Mint bárhol az univerzumban, a harc után itt is békesség, nyugalom és világosság fog honolni.

Ne féljete, mi köztetek élünk!

Az igazság ideát van! BÍZZATOK! – (Ajánljuk minden kishitű földön élő organizmusnak!)

Fonyó István, Olasz Ferenc 11. a

AZ ISTENEK KALAPÁCSA

Avagy: Találkozásunk Szent Jónással és Szent Róberttel

Hááát... Szóval az egész úgy kezdődött, hogy a Led Zeppelin feloszlása után a mesterek szólóztatni kezdtek, aztán Plant és Page ismét egymásra találtak néhány közös album erejéig. Naná, a régi Zeppelin már sohasem lesz a régi Zeppelin, és ezt ők is tudják. A megmaradt 3 tag eddig mindössze két alkalommal zenélt együtt, kétszer fél órában, egy perccel sem öregbítve hírnevüket. És hogy nem a pénzért csinálják, az

abból is látszik, hogy 1995-ben 300 millió (!) dollárt (!!!) ajánlottak fel nekik az újból egymásra találásra, persze minधिába, ami elmúlt, az elmúlt.

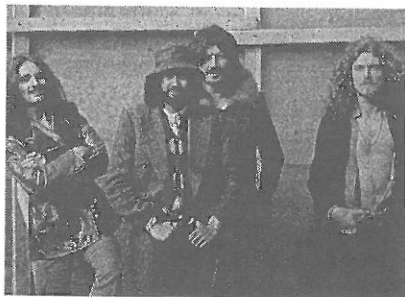
Plant és Page 1998-as világméretű turnéjuk során hozzánk is eljutott és február 23-án berobbant a Budapest Sportsarnokba, hogy a mítoszt felelevenítse.

A gyengébbek kedvéért elmagyarázzuk még egyszer előlről:

Régestrég, amikor az emberek nem ismerték még a mobiltelefont, a tamagotchit, a CD-t, a telefonsexet, az internetet, sőt (!) még az automata kutyaeledel-adagolót sem, akkor az éppen aktuális Istenek nem a Mennyben, vagy az Olimposzon éltek, hanem a nagy, mindenható Léghajón. Úgy mint: Szent Jani-Pál János, Szent Bonzó János, Szent Növény Róbert és Szent Oldal Jónás.

Szent Jani-Pál János volt a pontosság istene, Szent Bonzó János a mámoré és a nektároké, Szent Növény Róbert a szépségé és a zoltároké. Őt földi helytartói, a szírének segítették. Szent Oldal Jónás pedig maga volt az Ördög, aki ideiglenesen tartózkodott a mennyei részlegen, hiszen az ő irodája két emelettel lejjebb volt. Szentté avatásához talán az járulhatott hozzá, hogy mivel ebben az időben nem volt olyan sok dolga, jótékony célokra fordította világító hegedűvonójának hatalmas erejét. Az üzleti ügyeket egy földi helytartójuk intézte, akít az idők során szintén szentté avattak. Ő volt az ötödik Léghajós, Szent Oriás Péter. Rövid, ámde termékeny közös tevékenységeik során belevesték nevüket a történelembé és a Nagykontába (ami úgy szolgált a rockereknek, mint a keresztényeknek a Biblia). Első nap megteremtették a rockzenét. Második nap elválasztották egymástól a jó időket és a rossz időket (Good times bad times). Harmadik nap megteremtették a fekete kutyákat (Black Dog). Negyedik nap megteremtették a reflektorokat, ötödik nap a közönséget, a hatodik napon pedig - hogy a közönség könnyebben elérhesse őket - megalkották életük főművét, egy lépcsőt a Mennybe (Stairway to Heaven). A hetedik napon nagyon másnaposak voltak, ezért aludtak egy jót. Este lett és reggel: a hetedik nap.

Azóta sok minden változott. Szent Bonzó János túlbuzgón teljesítette feladatát, így törzshelyét a Léghajó büféjébe, az örökkévalóság kocsmájába helyezte át, és felhagyott az igazgatással. Az Istenek úgy döntöttek, hogy ez így tovább nem mehet, ezért lemondtak posztjukról és a Szent Léghajó megszűnt.

Sok-sok év után azonban Szent Oldal Jónás és Szent Növény Róbert újra találkoztak, és körbejárták a világot a Szent Léghajó jegyében.

Kicsiny országunkba is eljutottak, ahol szerencsénk volt nekünk is látni a két ex-Istent. 1998 február 23-án a BS-ben egy újabb misét tartottak a régi szép idők emlékére, ahol a sok régi klasszikus zoltár mellett hallhattunk három újat is a kibővített Nagykontából, amely tíz szenténnel gazdagodott a két ex-Isten jóvoltából. A klasszikusok közül hallhattuk a Szívtiprót, egy dalt az "Igaz szerelem"-ről, az Akasztófáról is énekeltek, aztán megrázták magukat és minket egy Rock and Rollal, és a végén pedig egy "Köszönöm"-mel elbúcsúztak. Másfél órás mennyei zene után sajnos véget ért a ceremónia, és a két örökifjú továbbállt a következő állomások felé, mi pedig megkerestük a küzdőtéren szerteszört hajfűrtjeinket, visszacsatoltuk leszakadt karjainkat, kicsavartuk a pólónkat, megpödörtük a bajszunkat, igazítottunk egyet a kalapunkon, és egy leírhatatlan csodálatos élménnyel gazdagodva elhagytuk a színteret.

Hát ennyi lenne dióhéjban a koncert története, amely az évszázad zenetörténetének megaeseményei közé tartozik. Gondoljunk csak bele! Nálunk járt a fél Led Zeppelin... Ez azért nem semmi!

Csövi (volt TLG-s)
és **Joe** (11.bé)

AZ EGÉR ÉS A KULCS SZOMORÚ ESETE

NEM EMBER TÖRTÉNETE, AMIT MOST ELBESZÉLEK NEKTEK,
NEM IS A POLITIKA VAGY AZ AGGASZTÓ HÍREK.
BÁR TUDNIVALÓ, HOGY EZ MINDEN PÉNZT MEGÉR,
TÖRTÉNETEM TÁRGYA MÉGIS CSAK EGY KISEGÉR.

BÁTORSÁG, BOSSZÚ, HŰSÉG ÉS TRAGÉDIA
EZEN ELEMÉKNEK KELL MOST ÖSSZEFORNIA.
MERT A SZERENCSETLÉN EGÉR SZOMORÚ ESETE
NEM MÁS, MINT E NÉGY ELEM KEMÉNY ÖTVÖZETE.

SZÓVAL ÉLT EGY KISEGÉR. SZERELMES VOLT EGY KULCSBA,
MÉGIS MENNIE KELLETT AZ EGÉRHÁBORÚBA.
"EGY SZERELMES EGÉRREL NEM LEHET IGY BÁNNI!"
GONDOLTA, S EGY ÉJJEL MEGPRÓBÁLT DEZERTÁLNI.

LEBUKOTT, ELKAPTÁK, TÖMLÖCBE VETETTÉK.
KULCSÁT, SZERELMÉT, MINDENÉT ELVETTÉK.
ÁM AZ EGÉR BÁTOR VOLT, EGY NAPON MEGSZÖKÖTT,
DE ADDIGRA KULCSA MÁR KÉTSZER IS ELTÖRÖTT.

"TI HITVÁNY GONOSZOK, BOSSZÚT FORRALOK!
ESKÜSZÖM, HOGY HOLNAPRA MINDENT ELPUSTÍTOK!"
S AHOGY ELGONDOLTA, ASZERINT CSELEKEDETT,
SORRA ENNI KEZDTE AZ ÉLELMISZERKÉSZLETEKET.

MIKOR VÉGZETT, MENEKÜLT A PADLÁSRA,
S RÁBORULT EGYETLEN, KETTÉTÖRT KULCSÁRA...

"BOSSZÚT ÁLLTAM SZERELMEM... MOST MI TÉVŐ LEGYEK?
TÖBBÉ SEMMIM SINCS... INKÁBB ÖNGYILKOS LESZEK."
KIUGROTT AZ ABLAKON, S MIKOR VÉGRE FÖLDET ÉRT
A KULCS SORSÁRA JUTOTT A SZERENCSETLÉN EGÉR.

EZ HÁT A TÖRTÉNET A SZERELMES PÁRRÓL:
A HŰSÉGES EGÉRRŐL ÉS AZ ARANYOZOTT KULCSRÓL.
A LÉLEKHARANGOK MOST CSAK ÉRTÜK SZÓLNAK,
SZOLGÁLJON HÁT TANULSÁGUL A JÖVŐDŐ KORNAK!

BALASSA GABRIELLA
HÁROMBEE

Kicsi Karsci kalandjai

Kicsi Karsci külleme konkrétan kirívott környezetéből.
Kopasz kobakján kalap, kezében konyak.
Környékük kocsiútjának közepén kocsiba ketrecelték,
Kegyetlen koncentrációs közösségbe költöztették.
Közismerten kemény kollégiumi körülményei között kínlódtott.
Könyörtelen kínzói kétnaponta kifeszítve korbácsolták.
Kicsi Karsci kipróbált két könnyelmű kiszabadulási kísérletet.
Kezdetben kukacalagutat kapart kifelé,
Keserű következményként kínszenvedés következett.
Későbbi kísérletében kisegítette korrupciós kakasa,
Kit könyháról kölcsönzött két kupica konyakért.
Koki kijátszotta kapuőreiket két király kukorékolással,
Közben Karsci kuncogva kilógott koncentrációs központjukból.
Kocsmái kultúrközösséghez közeledtek.
Közvetlen közelükben kupahegyek koccantak.
Kicsi Karscit kakasával két korsó konyak kiütötte.
Komoly kórság keveredett kapatosságukkal kapcsolatban.
Köznapni közlésformában: kinyiffantak!
Következtetés: kopasz koponyával könnyen kipurcansz.

Kukori és Kotkoda 11.a

Az élet írta

A lány ott ült az íróasztalnál, az előtte levő papír nedves volt. Levelet írt, és közben sírt. Egy pillanatra szégyellte magát a sok önsajnálát miatt. Próbált uralkodni érzésein, és végre abbahagyni a bögést, de nem ment. Mikor újra és újra tudatosult, hogy milyen helyzetben van, minden nagyon zavarosnak és kilátástalannak tűnt. Az édesanyjára gondolt, arra a napra, amikor utoljára látta, hallotta őt. Arra, hogy még elbúcsúzni sem tudtak, mert olyan váratlanul ragadta el a betegség az élők közül. Nem engedték az ágyhoz, amin utoljára feküdt. Ezen akkor nagyon felháborodott a lány, mert ő igenis látni akarta. Hiába volt élettelen, akkor is az ő anyukája volt. Ezeket mind tízévesen élte át. Mostanra, hat évvel később értette meg, miért ragaszkodott annyira mindenki ahhoz, hogy azon a bizonyos ajtón kívül maradjon. Mindenki sírt körülötte, de ő nem tudott. Nem is értett semmit. Akkor is úgy érezte, hogy önző, mert magára gondolt. Arra, hogy most mi lesz vele, hiszen édesapját három éves korában veszítette el.

Egy jelentéktelen ember, az egyik tanár az iskolában használta először azt a szót rá, hogy árva. Ez a szó a legvisszataszítóbb szó a világon. Mindig is utálta, ha kiejti valaki ezt a szóján. Ez csak azért lehetett, mert nem akarta elhinni.

Ezen a szörnyű napon megígérte neki nevelőapja, akit szinte édesapjának tekintett, hiszen hat éves kora óta nevelte, hogy ő nem engedi, hogy elvegyék tőle. Ezek a szavak jelentették akkor a kapaszkodót, a biztonságot.

Már nem félt, senki nem gondolná, hogy egy mondatnak milyen ereje van, hogy meg lehet nyugtatni vele egy embert, egy gyereket.

Aztán jött az örökbefogadás hivatalos része. Akivel még nem történt ilyen, annak fogalma sincs, milyen szörnyű ez az egész procedúra. Olyan emberek, akiket egy gyámhatóság nevű intézmény küld, úgy vélik, pár nap alatt el tudják dönteni egy ember sorsát. Nem törődnek azzal, hogy eddig hol, hogyan élt az illető, hogy nem akar elszakadni a barátaitól, meg egyáltalán, mit tudnak ők egy idegen életről. Számukra a legfontosabb, hogy ha valaki örökbe a kar fogadni egy gyereket, legyen megfelelő anyagi háttere, legyen nevelési tapasztalata, és szimpatikus legyen az ügyet tárgyaló bírónak. Így ítélik meg egy sors felett, szinte hangulatuktól függően.

Az akkor még kislány újra megremült. Nem értette, miért kérdezik, hogy :

- Szeretted-e az anyukád férjét, vagy inkább a nagymamáddhoz költöznél?

Furcsa volt, hogy nem azt mondták, apukádat, hanem csak úgy hivatalosan férjnek titulálták. Meg hogy jön ide a nagymama, az édesapja anyukája? Hisz őt nem is kedveli, évente kétszer járt hozzá, és akkor sem szeretett ott lenni. Félelmet keltett egy tíz éves gyerekben ez a komolyság, a sok ember, akik már túl felnőttek voltak és az a sok hatósági megbízott az idétlen kérdéseikkel. Kemény harc után megszületett az ítélet. A lány azzal az emberrel maradhatott, akivel eddig is élt. Már egy hivatalos papír volt a biz-

tosíték, hogy semmi nem választja el őket egymástól.

Ezzel persze nem szűntek meg a gondok. A kislány nőtt és először csak szülinapi zsúrokra menni meg biciklizni szeretett volna, majd később igazi házibuliba, de nem lehetett. Nem lehetett, mert vigyázni kellett. Folyton figyelni, hogy minden rendben menjen. Az iskolában csak ötöst lehetett kapni, és semmi feltűnést keltőt nem szabadott csinálni. Hiszen egy kis hiba és egy akadémikus szomszéd néni, aki úgy véli, hogy nem megfelelő nevelést kap a gyerek, mindent elronthat. Ha a néni bemegy az önkormányzathoz, és arról a dologról mesél, amihez nincs is köze, elvehetik a kislányt az apukájától. Sok veszedésbe került, amire a lány megértette, hogy miért nem csinálhat mindent úgy, ahogy a többiek.

Eljött a középiskola és természetesen a kollégiumi elhelyezés. Így legalább elszakadhat az otthontól és egyben a figyelő, szűrős szemektől. Itt legalább levegőhöz juthat. Persze minden be szeretett volna pótolni, amit eddig nem lehetett. Néha túlzásba is vitte. Rengeteg volt a félreértés, amiket nem tudott megmagyarázni, mert senki sem tudta, hogy ő miért ilyen vidám, néha felszabadult, és miért szeretne mindenkivel jóban lenni. Sokakban ellenszenvet váltott ki, mert tolakodónak tűnt ez a mindent akarás. Egy-két súlyos hiba után megnyugodott. Minden jól ment egészen addig a percig, amíg le nem ült az íróasztalhoz, tollal a kezében, és sírni nem kezdett. Édesanyja elvesztése óta eltelt már pár év, és az apukája megismerkedett egy nővel. Először persze örült, mert igazán meg-

érdemelte a harmincas éveit taposó férfi, hogy legyen egy igazi társa. Sokáig kibírhatatlan a magány, az apuka egész héten egyedül volt otthon, beletemetkezett a munkába, és hétvégén, amikor a lány haza jött, pár óras beszélgetés után tanulni vonult. Tényleg keveset voltak együtt.

A baj ott kezdődött, hogy a történetet tovább gondolva szóba jöhet egy új család. Egy nő, egy férfi és egy születő kisgyerek. Ekkor már kinek van szüksége egy negyedikre, aki nem is családtag. Megint jelentkezett ez a félelem, amit már rég nem érzett a lány. Megint féltette a saját életét, amit eddig "hajszál híján" sikerült megmenteni.

Hírtelen kopogtak az ajtón:

- Szia. Te sírsz? Mi a baj?

- Nem fontos.

- Ha sírsz, biztos az, ritkán szoktál.

- Telefonált az a nő?

- Melyik, amelyiktől az új kerti bútort rendeltük?

- Mit? Kerti bútort?

- Igen, a régi már tönkre ment. Csak nem azt hitted...?

- Nem is tudom.

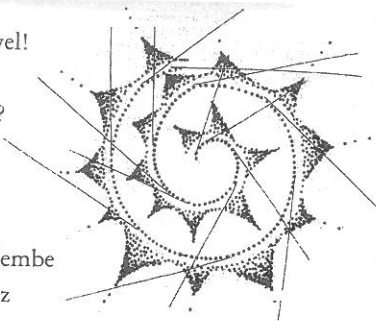
- Tudod, hogy téged szeretlek a legjobban?!

Istenem, hogy lehetett ilyen naiv, hogy egy percre is kételkedett abban az emberben, aki rászánta az életét és szinte a fiatalágát, aki nem járt el szórakozni, mert otthon mosni, vagy vasalni kellett. Megint önzőnek érezte magát. Összetépte a levelet, amit egyébként barátnőjének írt. A kukába akarta dobni, de aztán eltette a fiókba. Azért, hogy soha ne felejtse el, milyen szerencsés ember valójában.

Ein-Stein

Miért higgyem el?

Miért higgyem el,
Hogy az élet fájdalomra nevel!
Miért higgyem el,
Hogy senkit sem érhetek el?
Senkit sem érinthetek
Ha haragszanak az istenek
Senki sem néz a szemembe
Ha reménykedve esek szerelembe
Senki lelke nem ér lelkemhez
Senki keze nem ér kezemhez
tudom, te erről nem tehetsz
Hogy szíved nem fűz szerelemhez
De egyet ígérhetek
Hogy megbosszulom tetteted:
Egy más világon egyszer
Csak az enyém lesz
Nem vágy vagy szájalom
Ami összeköt minket ezen a világon
Hanem örök és hűség szeretet
Nem kell kérdeznünk, nem jön felelet
Hisz érezzük egymás gondolatát
Nem választ el minket ez a más világ
Ég bennem a reményvesztés félelme
De miért higgyem, hogy nincs értelme?!

Dömötör Orsolya

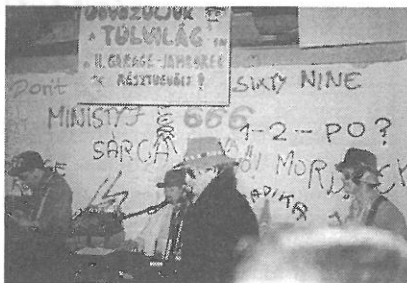
10. b

TÚLVILÁGON

Ha még nem tudátok, a Túlvilág egy paksi zenekar, ami egy elég érdekes zenei stílust varázsolt olyanná, hogy a Bulldogban, a bőrdzsekis hosszú hajúak, tarajosok és alterosok, sőt még diszkopatkányok is tolonganak, amikor Túlvilág koncertre kerül sor. Az említett stílust pedig a Csinibabából már ismert őskövületté vált slágerek jellemzik, valamint a legújabb feldolgozott irányzat, az olasz slágerek.

Azon a napon 1997. december 20-án is népes sereg gyűlt össze Pakson a Bulldog Café fekete falú, füsttel telített helyiségében. Az emberek agysejtjeiket nem kímélve készültek fel a remeknek ígérkező koncertre, valamint az azzal járó izgalmakra. Az idő telt-múlt, de a sztároknak valahogyan nem akaródzott megjelenni. Mint kiderült éppen utolsó simitásokat végeztek magukon. (Lám - lám milyen lelkiismeretesek.) A felkészülés utolsó, meghatározó szakasza a basszer Kurcsatov utcai lakosztályán volt. Volt ott minden, mi szem - szájnak ingere: paprikás krumpli (helyesebben kolbászos paprika), pia, pia, pia és nők.

A zenészek minden idegszállukat megfeszítve összpontosítottak a fellépésre. Sminkeltek, szépítkeztek, öltözködtek.

Aztán mi történt a Bulldog előtt megjelent a Millennium Falcon (Trabant 601) és kiszálltak belőle a művészek. A látvány lenyűgöző volt. Az öt úriember sorban lépett a Bulldogba:

Elsőként a ritmusszekció nagy királya, a The Houdinisből már ismert, a dobverők réme Gyula bácsi jelent meg az ajtóban, rajta szőrmesapka, kardigán, "hósentráger", szabadidőnci és szandál. Őt követte a sorban az öblöstorkú Hirczi "Pacsirta" Zoltán énekes aki talpig szívdöglesztő, Komár László ektönszettben. Aztán jött az Időablók húrvarázlója Zsolti bácsi, érettségiző öltönyben és halálfejmaszkban. Ki lehetne a következő, mint a menyasszony ruhában feszítő Pignon a billentyűk (Vermona-orgona, Made in DDR) koronázatlan királya. És végül, de nem utolsó sorban Giles fater a négy vastag húr mágusa a The Houdinisből. Ruházata egy elasztikus naciból (ró-

zsaszín), vaddisznóbőrből, mellközépig érő bajuszból és bakancsból állt. Igazán megható látvány az túlvilági. A kvintett feltolngott a színpadra, mert a Bulldog úgy tele volt, hogy a zenészek alig fértek fel a lépcsőn. Hiába a hírnév. Aztán egy hirtelen konyak után már szólt is "A jó a rossz és a csúf" Aztán egy néhány pillanat játék után már is félbeszakadt a koncert műszaki problémák miatt, szegény Vermona felmondta a szolgálatot. A gond csak az volt, hogy az egész Bulldog fény nélkül maradt, ennek öröme, a probléma még egy párszor felmerült a koncert folyamán, de végül sikerült kiküszöbölni. További hátráltató tényező volt, hogy Zsolti bácsi szólógitárja valami oknál fogva elhangolódott. A húrvarázsló nem tudott úrrá lenni ezen a problémán így gitár nélkül folytatódott a koncert. Hát ez volt. Azért özönlöttek a jobbnál jobb melódiák: Fogj egy sétapálcát, Megy a gőzös..., Ha lemegy a nap, Leesett a pap ágyról twist. Aztán egy megterhelő koncert után nemhogy megitták volna a kemény munkával kiharcolt jól megérdemelt sörüket, inkább felajánlották a közönségnek. Aztán kőkemény két óra után és egy csomó ráadást követően megszabadultak hangszereiktől, hazatértek átöltözni, majd agysejtjeiket nem kímélve buliztak a kitarató rajongókkal reggelig.

Ha kedvet kaptatok ezek után a Tűlvilághoz gyertek a Szigetre, vagy a Bulldogba és nézzétek meg ezt a remek együtttest!

Lénárt Gábor

10.a

FÁRADT VAGYOK

Mit is írhatnék, ha ilyen fáradt vagyok? Írjak szerelemről? Talán a világról?

Egy normális verset nem most írhatok, ha mindig csak magamra gondolok.

Na de tényleg! Mit csináljak? Talán...

Megvan! Nem, még mindig nem jó.

Segítséq, megőrülök!

Kezdem újra...

Mit búsulsz kenyeres?

Kell neked egy tenyeres?

Dörög az ég, villámlik,

Mindenki nagyon fázik.

Most már egész jó.

És hol a szótagszám?

Dörög az ég, villámlik,

Konyhás bácsi megfázik.

Ha ilyen hidegben megy haza.

Ez sem jó.

Dörög az ég, villámlik,

Konyhás bácsi megfázik.

Hülye vagyok, ha ilyenre gondolok,

De nem baj, mert

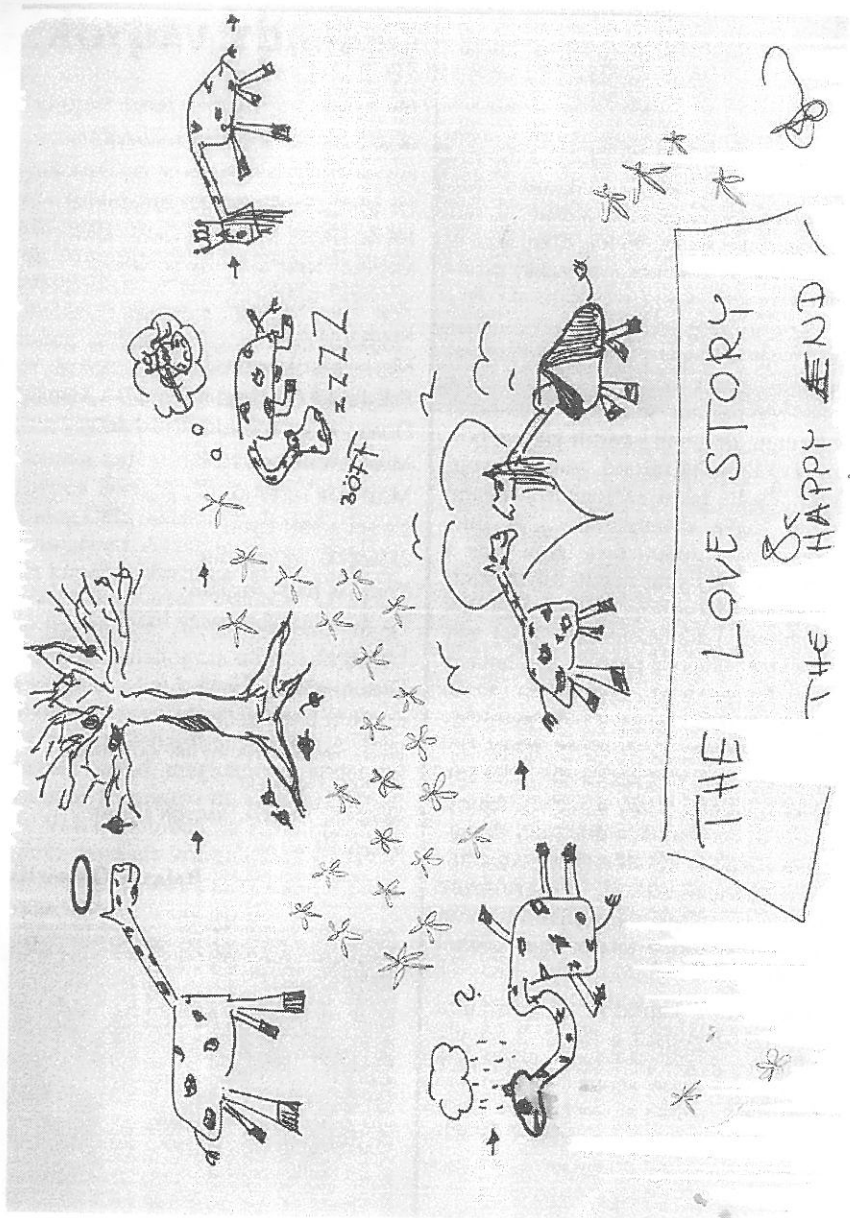
NAGYON, NAGYON, NAGYON FÁRADT

VAGYOK!!!

BALASSA GABRIELLA

HÁROMBEE

Nagykálló

Dieses Jahr fand das Landestreffen der zweisprachigen Gymnasien in Nagykálló vom 30. April bis 3. Mai statt.

Das Tolnai Lajos Gymnasium in Gyöngyös wurde von Szilvia Vili, Ágnes Könyv, Eszter Baranyai und Frau Ágnes Markó am Landestreffen vertreten.

Die Fahrt mit dem Zug nach Nagykálló war sehr lang. Um 18 Uhr sind wir angekommen und schon am Abend hatten wir als Abendprogramm den Auftritt eines Jugendchores aus Nyíregyháza. Nach der Begrüßung und der Vorstellung der Teilnehmer arbeiteten wir in verschiedenen Arbeitsgruppen unter dem Motto: "Macht Schule Spaß? Schule macht Spaß." In jeder Gruppe nahmen Schüler aus unterschiedlichen Gymnasien und Ländern teil. Ungarische (aus Miskolc, Szeged, Mezőberény, Nagykálló, Gyöngyös), slowakische, tschechische und polnische Schulen wurden vertreten.

Wir waren in drei Gruppen geteilt. Die erste beschäftigte sich mit möglichen Veränderungen am Schulgebäude. Wir waren der Meinung, daß die Bänke und Stühle bequemer, die Räume heller und freundlicher, die Einrichtungen moderner werden sollten.

Die zweite Gruppe diskutierte über die Beziehungen zwischen den Lehrern und Schülern. Alle waren einverstanden, daß die Lehrer die talentierten Schüler mehr unterstützen sollten, und sie dürften keine Vorurteile haben. Das dritte Thema war der Unterricht. Wir einigten uns, daß das ungarische Schulsystem verändert werden sollte. Viel wir mit überflüssigen Fächern belastet und zu vielen Streß ausgesetzt sind.

Am Nachmittag präsentierten wir die ganztägige Arbeit den prominenten Gästen, danach stellte uns eine österreichische Autorin, Jutta Treiber, ihre Bücher und andere Werke vor.

Da wir gerade den 1. Mai hatten, fuhren

wir zum Harangod - See, wo eine Volkstanzaufführung und andere Kulturprogramme stattfanden. Der Ort war wunderschön malerisch und wir konnten uns entspannen.

Am Abend fielen wir totmüde ins Bett. Wir hatten keine Schwierigkeiten mit dem Einschlafen.

Am nächsten Tag, am Samstag gab es genauso spannende Programme, wie vorher. Wir hatten die Möglichkeit an verschiedenen Workshops teilzunehmen. Die Jugendlichen äußerten ihre Meinung entweder über Ungarn, unter dem Titel: "Ungarn Subjektiv durchs Objektiv." Mit der Hilfe von Fotos über Sehenswürdigkeiten des Landes, oder arbeiteten in einer sog. Gecho - Art - Studio, d.h. sie inszenierten ein kurzes Schauspiel.

Wir drei aus Gyöngyös und noch ein Mädchen aus der Slowakei meldeten uns ins Moritat - Workshop, wo wir die Aufgabe hatten, einen kurzen Bericht über einen Moritat zu schreiben, ihren Text zu vertonen, zur Geschichte große Bilder zu malen und sie dem Publikum singend vorzuführen.

Am Nachmittag war die Präsentation unserer Arbeiten, wo wir den Vorstellungen der anderen beiwohnen konnten und auch unsere kleine Gruppe die selbstbeschriebene Moritat mit Gitarrenbegleitung vortrug.

Dem ausgiebigen Abendessen folgte der Abschiedsabend mit einem Disco in der Aula.

Es war schon Sonntag als wir endlich in unserem Zimmer kamen. Am Morgen sollten wir früh aufstehen, wir nahmen Abschied und fuhren ab. Von Nyíregyháza bis Gyöngyös hatten wir nichts anderes zu tun, als uns auszuschlafen. Trotzdem lohnte es sich 800 zu reisen, weil wir Einblick ins Leben anderer Zweisprachigen Gymnasien bekamen, und wir fanden auch neue Freunde. Wir möchten uns letzten Endes bei unserer Lehrerin Ágnes Markó, die uns immer Hilfe geleistet hat, und die immer zu uns gestanden hat, recht herzlich bedanken.

Szilvia Vili

11.a

Schüleraustausch '98

Am 25. April um ca. 9.30 sind wir, die Schüler/innen der 11.b Klasse bis auf acht Personen in Darmstadt angekommen. Nach 16(!) Stunden Fahrt wateten wir erschöpft, aber doch neugierig und froh auf die erste Begegnung mit unseren Gastgebern in der GBS. Nach der Begrüßung in der GBS stand der ganze Wochenende vor uns um Darmstadt mit Hilfe unserer neuen Freunden kennenzulernen. (Zum Glück konnten wir alle bei Familien untergebracht werden, mußte keiner in einem Hotel wohnen.) Wegen des 1. Maies, der auch in Deutschland ein Feiertag ist, konnten wir nur an drei Tagen (Montag, Dienstag, Donnerstag) am Unterricht teilnehmen. Wir konnten feststellen - wie wir das auch von anderen gehört haben -, daß die "Verhältnisse" in Deutschland anders sind, als in Ungarn. Montag Nachmittag lernten wir die Stadt durch ein Stadt - Rally auch von geschichtlicher Seite kennen. Am Dienstag wurden wir im Magistrat der Stadt im Luisencenter (ein Symbol Darmstadts, gleichzeitig Rat- und Geschäftshaus empfangen, und am diesen Tag Nachmittag besuchten wir auch die Ausstellung. Eines österreichischen Architekten und Malers Hundertwasser. Manchen gefiel dieser moderne, interessante Stil, manchen nicht so sehr.

Am Mittwoch waren wir im Holiday Park - Abendteuer auf dem Teufelsfässer, Superwirbel, Donnerfluß, Free Fall Tower... Muß ich dazu noch etwas sagen?

Donnerstag Abend: Festakt anlässlich des 10jährigen Jubiläums. Zwischen der GBS und dem TLG gibt es eine Schulpartnerschaft seit 10 Jahren. In 1988 fand der erste Schüleraustausch statt. Seitdem fahren gyönger Schüler jedes Jahr nach Darmstadt, und kommen dann die deutschen Schüler nach Gyöng Es überraschte mich, und wurde mir auch an diesem Abend klar, mit welcher Freude die deutsche Organisatoren - Frau Reuter und Herr Roßberg - an diese 10 Jahre mit Gyöng.

Im Rahmen einer Dia-Vorführung zeigten sie die "Dokumente" diese Jahre und erzählten über ihre Erinnerungen. Eine richtige Überraschung für uns war das Musical von Herrn Ulrich Pietch extra für dieses Fest geschrieben und geübt wurde.

Nach dem lange Wochenende, das wir mit den Familien kam der letzte Tag unseres Aufenthaltes. Wir fuhren nach dem schönen "typisch deutschen" Heidelberg.

Kaum haben wir uns in Darmstadt eingelehrt, schon waren die 10 Tage vorbei. Wir mußten am Abend Abschied von unseren Gastgebern nehmen. Trostbringend war, daß wir alle wußten: in sieben Wochen kommen die Deutschen nach Ungarn.

Wir alle bedanken uns für diese schöne, erlebnisvolle Tage, und freuen uns schon auf das Wiedersehen.

Gréta Muth

11.b

Aranyköpések 4.

Német óra 8.a.:

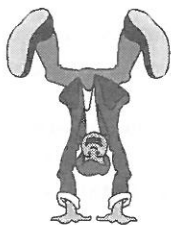
Dávid: Mit jelent az hogy Dörfer?

Mindenki: falvak!

Dávid: Ja, a múlt idő miatt nem tudtam!

Biológia óra 8.a.:

Dávid: Ha egy magyar kutyát kiviszünk Angliába és ott szeretkezik egy angol kutyával, akkor új populáció keletkezik?

Német óra 8.a.:

Dávid: Mit jelent az hogy gang?

Zsiga tanárnő: Hát előtér!

Dávid: Happy Gang!

Német óra 8.a.:

“Zirkus fül Cimpanelli ...”

Irodalom 8.a.:

Schmidt tanárnő: Kb. 10 évvel ezelőtt találkoztam Flóra asszonnyal ...

Erika: Te?!

Kémia 8.a.:

Benis tanárnő: Dávid! Hányszoros a kovalens kötés?

Dávid? Egyszeres.

Benis tanárnő: Miért?

Dávid: Mert a Gergő ezt mondta!

4. B

Vita a kollégiumról:

Benkő P.: Legyetek bejárósok.

Sokkal jobb.

Misi: Ja, 2,3-ra is kötetlenes vagy!

4.b

Kati néni az üres padok láttán:

Hiányérzetem van itt meg itt!

Hajni: Az nekem is van, de nem ott.

4.b

Kati néni: Mi a dada jelentése a magyarban?

Vatány E: Babysitter!

Kati néni magyarfakton: Pár év múlva Csehov is nagyot csinál!

11.b:

Kinek volt a felesége Déryné Széppataki Róza?

Rizsi felel: Bánk bán!

Aranyköpések 5.

Verselemzés a 11.b-ben:
Költészetében keveredik a Gyöngy
a Makkal!

Ja, akkor egyész nap makkolgattak,
mi? (Krisztike)

Na, látjátok a makk nem a
legtökéletesebb darab! (Pöckös)

*De nem az a lényeg, hogy jó-e a farka,
vagy nem! - Fekete Tanárnő a "Megy a
juhász a számaron" c. vers elemzése
közben.*

G. Lang: Ihr seid so furshtbar!

Máté: Mit mondott?

G. Lang: Was Máté?

**Máté: Ich verstehe nicht, was sie
sagen.**

G. Lang: Es ist nicht neu!

Feketéné irodalomórán szól Turós
Heneenek és Pöcz Vikinek:
Hallottátok amit mondtam, vagy
úgy el vagytok merülve egymásban?

*Feketéné: De te mai szemmel nézed a
dolgokat, másképp látod őket, mint
Kölcsey!*

*Henee: Hát igen, Kölcseynek egy
szeme volt!*

Feketéné péntek 5-ik órában: Jól
van, addig nem mentek ki, míg
Petőfi meg nem hal.

Zsuzsi és Lukácsi tanárnő beszélgetése
biosz órán: Én mindig köhögök, tanárnő!
Akkor elmész orvoshoz, és megállapítja,
hogy nem lehet krétaporos levegőben
ülni!

Lukácsiné bioszórán: 2 liter vizet
akkor is meg kell innod, ha
elviseled azt a traumát, hogy itt kell
lenned!

Lukácsiné:

Krisztián, ha alkoholt fogyasztasz,
akkor a májadat tornáztatod!

Zsiga tanárnő főciórán: Tanárnő,
Szakadátton volt árvíz!

Igen, és mi öntött ki, Mari néni
mosóteknője?

G. Lang szavai K. Andihoz: Schau
mir in die Augen, Kleines!

Feketéné Szokodi Józsihoz intézett
mondata: Szokodi Józsi úgy kivágglak,
hogy utánad megy a hideg!

EUROPAHAUS MARIENBERG

29. europäisches Redakteursseminar vom 04.05. - 09.05.98
Wir bauen Europa: "Deutsche und europäische Entwicklungszusammenarbeit"

Der Schengener Vertrag sichert für die EU-Bürger eine völlige Bewegungsfreiheit. Ungarn wird hoffentlich auch bald ein EU-Land, deshalb müssen wir uns, die ungarischen Jugendlichen damit beschäftigen.

Das Übereinkommen funktioniert seit 26. März 1995 mit der Teilnahme der Benelux-Staaten, Frankreich, Deutschland, Portugal und Spanien. Der Vertrag bekam seinen Namen über eine luxemburgische Kleinstadt. Später am 28. April 1995 schloß sich Österreich an und ab 1. Dezember 1997 trat es in Kraft. Am 18. April 1996 bekamen Dänemark, Finnland, Schweden und Norwegen und Island, die nicht EU-Mitglieder sind, den Beobachter-Status. Am 1. April 1998 trat es in der ganzen EU in Kraft.

Dieser Schritt war allerdings notwendig auf dem Weg ins einheitliches Europa.

Wer heute innerhalb des „Schengener Raums“, reist, hat sich seit langen daran gewöhnt, daß auf Flughäfen und Straßen keine Grenzkontrolle mehr durchgeführt werden.

Von unsere eigene Erfahrung erlebten wir die Strenge der äußere Grenze der EU. Die Wartezeit wurde nicht bedeutend

länger, aber unsere Reisepässe wurden durch ein internationales Computersystem kontrolliert. Mit dieser Methode können sich die EU-Mitglieder gegen die internationale Kriminalität wirksam verteidigen. Wenn Ungarn in die EU aufgenommen wird, wartet auf es die Aufgabe, dieses hochentwickelte Gesetzsystem auch auszubauen. Das wird eine große Belastung für Ungarn bedeuten. Wenn mit unsere Mitgliedschaft die Grenzen

ausgeschoben werden, werden wir auch eine große Verantwortung auf unseren Schultern tragen, weil wir auch verhindern müssen, daß die Kriminalität (z.B.: Drogenmafia) in der EU sich verbreitet. Dieses System ist sehr unangenehm für die Staatsbürger der nicht-EU-Mitgliedstaaten, weil sie ein Visum brauchen, wenn sie ihre Verwandten in der Union besuchen wollen.

Innerhalb der EU bedeutet der Schengener Vertrag eine große persönliche Freiheit, daß man ohne Grenzkontrolle die Schranken überschreiten kann. Wegen des Wegfalls der Grenzen wurde der Warentransport, also der Handel, viel schneller.

Der Schengener Vertrag hat sehr viele Vorteile, das werden die nicht-EU-Mitgliedstaaten nach ihrer Aufnahme spüren.

Wir, die ungarischen Jugendlichen, hoffen, daß infolge des Schengener Vertrages die Unterschiede in Europa nicht wachsen, sondern daß es ein erreichbares Ziel für die zukünftigen EU-Länder gibt, dessen Verwirklichung die Entstehung eines einheitlichen Europas ist.

Jerome Olasz, Istvan Farkas, Zoltan Patkos, Jozsef Szobodi
Gyöngy, 7. LG. Ein-Stein, Ungarn

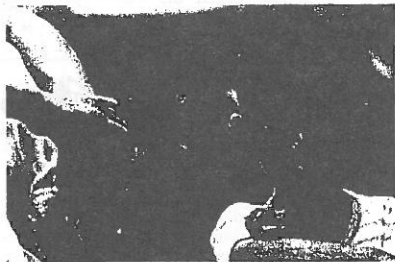
Die Entwicklungsländer brauchen unsere Hilfe

Bei der Lösung dem Problem der Entwicklungsländer müssen die entwickelter Nationen helfen, aber nicht nur aus moralischen Gründen, sondern wegen ihrer eigenen Zukunft. Wenn dieses Problem weiterwachsen würde, dann könnte es auf die ganze Welt auswirken. z.B.: Diese Völker entscheiden sich so, daß sie nach Europa wandern, oder die Urwälder werden abgeholzt.

Aus diesen zwei Gründen muß man das Problem schnell lösen. Die Quellen der Schwierigkeiten sind auch religiöse, geschichtliche, und traditionelle Gründe. Unter der Kolonisation wurden diese Länder ausgenutzt. Die Großmächte benutzten sie als billige Arbeitsquellen, billige und reiche Rohstoffquellen, und als neue Märkte, wo sie soviel verlangen konnten, wie es ihnen angenehm war. Wegen dieser Ausplünderung in den 50-er Jahren, wann sie wieder selbstständig wurden, hatten sie ein so großes Rückstand, daß sie es auch bis heute nicht ausgleichen konnten. In Indien herrscht seit vielen Jahrhunderten die Kastenordnung, die auch heute noch eine Hindernis der Entwicklung ist. z.B.: Als man die Infrastruktur verbesserte, und Brunnen baute, wollten die verschiedenen Kastenmitglieder nicht aus den gleichen trinken. In Afrika benutzen die Stämme Rinde und Ziegen als Wertmesser. Aus diesen Grund zuchten sie immer mehr. Die Biosphäre kann die viele Tiere nicht versorgen, deshalb hat die Desertifikation immer größere Bedeutung. Gegen die Seuchen können diese Menschen ohne Medikamenten und ohne Fachkenntnissen nur zu wenig tun. z.B.: AIDS, Pest, Ebola-Virus usw.. Ein Hauptgrund der Bevölkerungsexplosion ist, daß sie die Methoden der Empfängnisverhütung nicht kennen. Die afrikanischen Familien wollen ihren Lebensniveau so verbessern, daß sie immer mehr Kinder erziehen, aber damit wächst nur der Hungertot, weil das Land in diesen Position nicht mehr Einwohner ernähren kann. Es existiert also ein Teufelskreis: Sie werden immer mehr, um besser zu leben, und dadurch leben sie noch schlechter. Eine religiöse Schwierigkeit war in Indien mit der Kanalisation, als die ausländische Fachleute wegen der Klima Leder bei der Abdichtung benutzten, weil die Inder wegen der Seelenwanderung daraus nicht trinken wollten.

Unter diesen Umständen können diese Länder ihre Probleme nicht lösen, also auf die zentrale Länder wartet die Aufgabe ihnen zu helfen. Mit Hilfstransporten geht es nicht, es sind nur zeitweilige Lösungen. Eine gute Möglichkeit ist die sogenannte finanzielle Hilfe. Sie investieren Geld ins Land, damit es seine Infrastruktur, Industrie usw. entwickeln kann, damit es später auf seine eigene Beine steht. Eine weitere Möglichkeit ist die "Hilfe zur Selbsthilfe".

Man bringt die Methoden, das Wissen bei, damit sie mehr, besser, oder eigentlich produzieren können. z.B. in Etiopien zeigte man wie sie mit Dämmen Bewässerungswirtschaft treiben können. Die Entwicklungsländer brauchen unsere Hilfe, und müssen es-, und bekommen sie es auch heutzutage. Die Millionen von Kindern und Erwachsenen, die sterben, können durch Hilfsprogrammen, und internationale Zusammenarbeit gerettet werden.

Fonyó István und Zoltán Patkos
Ungarn. Gyöngy 7LG Ein-Stein

EUROPAHAUS MARIENBERG

29. europäisches Redakteursseminar vom 04.05. - 09.05.98
Wir bauen Europa: "Deutsche und europäische Entwicklungszusammenarbeit"

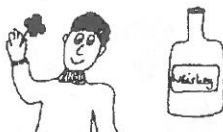
Was die europäischen Länder den Entwicklungsländern zusenden:

Die Franzosen...

... Baguette und Eiffelturm

Die Iren...

...Klee und Whiskey

Die Deutschen...

...Bier und Sauerkraut

Die Italiener...

Spaghetti und den Papst

Die Briten...

...Beefeaters und Tee

Die Holländer...

...Käse und Wohnwagen

Die Dänen...

...Smørre brød und Legosteine

Die Spanier...

...Flamenco und Kastagnetten

EUROPAHAUS MARIENBERG
29. europäisches Redakteursseminar vom 04.05. - 09.05.98
Wir bauen Europa: "Deutsche und europäische Entwicklungszusammenarbeit"

Die Finnen...

...Holz und Elche

Die Portugiesen...

...Rotwein und Musik

Die Belgier...

...Schokolade und Pommes Frites

Die Österreicher...

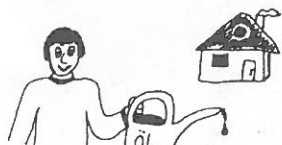
...Edelweiß und Gamsen

Die Griechen...

...Gyros und Stiere

Die Schweden...

...Öl und Ferienhäuser

Die Luxemburger...

...Finanztips und Lupen

EUROPAHAUS MARIENBERG

29. europäisches Redakteursseminar vom 04.05. - 09.05.98
Wir bauen Europa: "Deutsche und europäische Entwicklungszusammenarbeit"

WIESO IST ES IN DEN ÜBERGANGSLÄNDERN BESONDERS WICHTIG FREMDSPRACHEN ZU LERNEN?

Heutzutage, wenn viele Übergangsländer in die EU kommen wollen, ist es sehr wichtig, daß die Leute aus diesen Ländern mindestens eine Weltsprache beherrschen. Es ist wichtig, damit die verschiedenen Völker miteinander kommunizieren können. Eben deshalb wäre es gut, wenn es eine einheitliche Eurosprache geben würde. Außerdem: wie können wir ein Volk und ihre Kultur am besten kennenlernen? Durch ihre eigene Sprache natürlich. Das ist auch ein guter Grund dafür, daß man sich in einen Sprachkurs einschreibt.

Fremdsprachenkenntnisse machen den Ausbau politischer, wirtschaftlicher und diplomatischer Verbindungen leichter. Deshalb nehmen Firmen solche Arbeitskräfte auf, die neben ihrer Muttersprache noch Fremdsprachen beherrschen.

Aber man muß irgendwann auch anfangen zu lernen. Am besten ist es, wenn wir das in der Schule tun. Je früher man beginnt, desto sicherer ist es, daß er/sie diese Fremdsprache in ein paar Jahren beherrscht. Deshalb sollten Schulen, die einen sehr in-

tensiven Sprachunterricht bieten, nicht nur die Sprache, sondern auch die fremde Kultur den Schülern näherbringen. Aber diese Aufgabe können nicht irgendwelche Lehrer erfüllen. Am besten ist es, wenn ein ausländischer Gastlehrer seine Schüler mit der Kultur und Sprache sei-

lungen.

Wer heutzutage in Ungarn nicht mindestens ein Sprachdiplom besitzt, für den ist es sehr schwierig, einen guten Job zu finden. Es ist aber nicht egal, welche Sprache man als Fremdsprache beherrscht. Es ist zweckmäßig, Weltsprachen zu lernen, wie zum

Beispiel
Deutsch, Englisch oder Französisch. Aber es ist natürlich auch nicht schlecht, wenn wir ein paar nicht so verbreitete Sprachen sprechen. Hauptsache ist aber, daß wir Verbindungen mit Hilfe unserer Sprachkenntnisse machen können.

Das ist eine der vielen Grundbedingungen, womit die Übergangsländer sich die Aufnahme in die EU leichter machen können.

nes Volkes bekannt macht. Das ist natürlich ein Riesenvorteil bei den Aufnahmeprüfungen an Universitäten und Hochschulen. Zumindest in Ungarn.

In Ungarn sieht die Sache ungefähr so aus: In der Mittelschule, meistens in einem Gymnasium, können die Schüler am Ende der elften oder zwölften Klasse eine Sprachprüfung machen. Dieser Prüfung bedeutet wertvolle Punkte bei den Aufnahmeprü-

Jozsef Szokodi & Ferenc Olasz,
Gyöngy,
TLG, Ein-Stein, Ungarn

Amateurjournalisten in Bad Marienberg

„Entschuldigung!“ - so begann unsere Reise nach Bad Marienberg, als Herr Hum einen Jeep mit seiner Party-Mobil an der ungarischen-österreichischen Grenze getroffen hat. Danach begann die 3-Stunden-Fahrt in Österreich, wo eigentlich nichts passiert ist.

Unsere erste Station war Darmstadt, wo wir unsere Mitschüler beim Georg Büchner Schule getroffen haben. Wir haben viele interessante Geschichten von ihnen gehört.

Am Samstag Morgen sind wir von Darmstadt weitergefahren, und um 15.00 Uhr sind wir im Europahaus in Bad Marienberg angekommen.

Herr Siebert und seine Kollegen haben die ankommende Gäste empfangen und den Seminar eröffnet, nachdem haben wir unsere Bäuche mit dem Abendessen vollgefüllt.

Schon am ersten Tag haben wir uns natürlich mit dem ungarischen Mädels bekannt gemacht. Die Nächte verbrachten wir mit Kennenlernen, also schliefen wir nur sehr wenig.

Am Dienstag haben wir zwei Vorträge über den EU gehört, und schon am Abend schrieben wir zwei Artikeln über die Entwicklungsländer und über die Wichtigkeit der Fremdsprachkenntnisse.

Am Mittwoch Vormittag haben wir unsere Artikel schon fertiggemacht. Na ja, wir waren einfach zu schnell. Am Nachmittag sind wir zusammen mit den tschechischen, polischen, slovenischen und slowakischen Schülern nach Bonn gefahren, wo wir an einem Konferenz teilgenommen haben. Das Thema war

die Entwicklungshilfe für die Entwicklungsländer. Zuerst haben wir einen Vertrag von einen deutschen Minister gehört, danach könnten wir Fragen stellen. Als nächstes kam der Ministerpräsident von Bolivien zur Wort. Nach dem interessanten Konferenz haben wir ein kurzes Stadtbummel im Bonn gemacht. Am nächsten Tag hatten wir unseren dritten Artikel über den schengener Vertrag auch fertiggemacht, und es gleich im Werkstatt verarbeitet.

Am Freitag hat uns Herr Günzler besucht, wir haben einen angenehmen Gespräch mit ihm geführt. Am Nachmittag hatten wir schon keine Arbeit (zum Glück!), also könnten wir unsere Freizeit zum Stadtbummeln nutzen. Wir haben ein paar Süßigkeiten und andere Geschenke gekauft, aber es interessiert niemanden, also lassen wir es.

Am Abend bekamen wir die fertiggedruckte Zeitung, indem alle drei Artikeln von uns drinstanden. Nach dem Abendessen spielten wir noch ein bißchen Mini-Golf. Pista hat gewonnen, wir wissen es sogar bis heute noch nicht, wie er das geschafft hat.

Am nächsten Morgen sind wir losgefahren. Wir saßen zufrieden (und müde) im Auto, denn wir wußten, das wir auch im Projekt „Wir bauen Europa“ einen Grundstein gelegt haben.

Jozsef Szokodi 11.b

Ferenc Olasz 11.a

Istvan Fonyo 11.a

Zoltan Patkos 11.a

Täglich!

Wirkt ungemein

belebend.

Süddeutsche Zeitung

Deutschlands große Tageszeitung

Trabi der SZ-Klasse

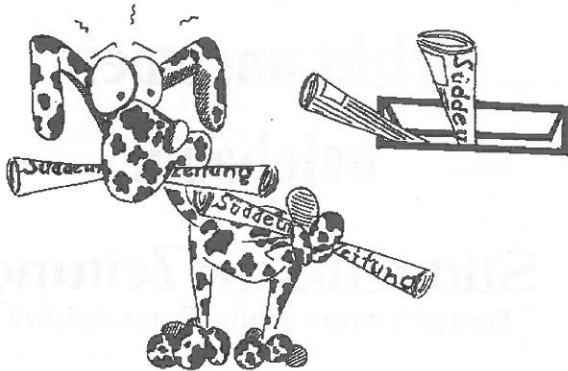
oder: Was man mit der SZ alles anrichten kann

Verehrte Leser, Sie halten gerade die SZ-Seite "Zeitung in der Schule (ZIS)" in der Hand! Legen Sie das Blatt nicht fort. Lesen Sie weiter! Lassen Sie sich hier einmal informieren, was man mit der SZ so alles machen kann.

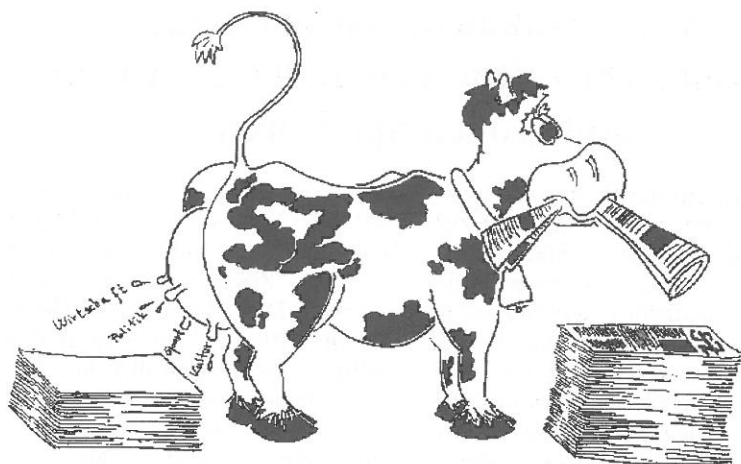
Selbstverständlich kann man sie lesen, was Sie gerade ja tun! Ja, kaum eine andere Zeitung wie die SZ verschafft so klaren Durchblick: Verschmutzte Fensterscheiben in Klassenzimmern werden wieder klar! In schlecht geheizten Internatsräumen, wie bei uns, können die dicken Wochenendausgaben hervorragend als warme Decke dienen. Auch aerodynamische Flugzeuge lassen sich daraus bauen, die exzellent fliegen. Unsere Lehrer können das bestäti-

gen! Fliegen also auch Sie mit der SZ! Nach einem Jahr ZIS-Projekt wird man hier zu einem richtigen Muskelprotz -, täglich 10-25 kg Zeitung von der Post abholen, das ist ein perfektes Powertraining (und kostenlos!). Als Packpapier ist die Süddeutsche übrigens erste Sahne! Zu große Füße? Kein Problem: Hier werden Schuhe damit ausgestopft -, so lassen sie sich jeder Fußgröße ideal anpassen. Probleme mit dem Trabi? Ein Loch in der Karosserie? Auch kein Problem mit der SZ! Die Rennpappe läßt sich hervorragend damit stopfen und gibt dem Trabi ein tolles Design: Trabi der SZ-Klasse!

Das reicht Ihnen nicht? Na: Man kann mit der SZ auch eine alte

Barta Tamás 10.a.

Freud, M. H. H. T. L. G. Gyönk

Turnhalle tapezieren und danach, wie wir, zu einer großen SZ-Party einladen! Und die wird dann, wie vergangenen November, sogar vom deutschen Botschafter in Ungarn besucht! Bringen Sie danach die SZ zum Recycling-Center, so erhalten Sie sogar noch Geld dafür und können sich eine neue Zeitung kaufen. So schließt sich der Kreis.

Selbstverständlich kann man die SZ aber auch vorher lesen und darüber sogar interessante Langzeitprojekte bearbeiten, die für uns bei ZIS eine Art Diplomarbeit sind. Wir Gyönker schreiben z.B. darüber, wie es am Golf in den letzten Monaten immer heißer wurde, warum es so viele Naturkatastrophen gibt, über die witzigen Fotos der Sport-Seite, den Wortschatz der Kulturberichte, Mord

und Totschlag. Und wenn das Projekt zu Ende ist, dann wissen wir uns schon zu helfen: Eine Klasse schreibt sich selbst ein "jetzt"-Heft (das Jugendmagazin der SZ), und eine Schülerin verfaßt zum Schluß auch noch eine "Letzte Seite". Und dann?

Last but not liest: man kann mit der SZ sogar eine neue Schulpartnerschaft gründen: Gyönk und Celle sind sich auf diesem Wege durch unsere Projektlehrer schon ziemlich nahe gekommen!

Lesen Sie also weiter. Es lohnt sich!

Gábor Lénárt/Károly Straub

Ag Zeitung in der Schule
Gymnasium Tolani Lajos:
Gyönk/Ungarn

Von Schakalen, Gänsefleisch, babylonischem Durcheinander, dem Föhn und großen Sponsoren

Das Zentrum der Welt: Wo Fuchs und Hase sich gute Nacht sagen, da liegt ein kleines Dorf in Südungarn: Auf kaum einer Landkarte zu finden, und trotzdem weltbekannt. Denn in Gyöngös liegt das kleine ungarisch-deutsche Gymnasium "Tolnai Lajos", schon im zweiten Jahr bei "Zeitung in der Schule (ZIS)" als Auslandsteilnehmer dabei. Weltbekannt?

Ja, denn dieses "ZIS"-Projekt hat auch eine attraktive außerschulische Seite, nämlich die Reportagen über große ZIS-Sponsoren, die nur darauf warten, daß wir endlich mal wieder über ihre Firmen und Aktivitäten in der weltweit gelesenen SZ berichten. Dazu gehören die Ruhrgas- und die Preussag AG. Oder auch die Siemens AG, die auch schon lange in ungarischer Sprache wirbt. Na ja, und McDonald's gibt's auch längst in der Puszta; auch hier ißt man nicht nur Schweinefleisch, sondern auch fast Food. Und das Geld liegt in Budapest z.B. auf der Hypo-Bank. Wußten Sie, daß dort Forintn lagern, die aber nichts mit Korinthen zu tun haben, mit denen der Zuckerbäcker spielt?

Also Leute: Wir sind keine Korinthen-Kacker und stellen deshalb

diese Sponsoren bald ganz groß raus! Wir haben dazu die Mittel! Denn natürlich haben wir nicht erst durch "ZIS" unseren guten Ruf erworben. Das "Tolnai Lajos Gymnasium" ist ein internationales Institut, ein multikultureller Schmelztiegel; die Lehrer strömen aus aller Welt herbei, nur um uns unterrichten zu dürfen. Aber wir Schüler verhalten uns zunächst schon etwas mißtrauisch, z.B. gegenüber Schotten mit Dudelsack oder "Habsburgern": Wir sind sie doch gerade erst (KuK; KuK) losgeworden, schon sickern sie wieder in Ungarn ein. Aber auch gegenüber Rheinländern, Sachsen, Amerikanern und Afrikanern sind wir vorsichtig, denn wie könnte man Leuten trauen, die auf so unverständliche Weise reden! Oder verstehen Sie etwa: "Schakal Föß!" oder "Gänsefleisch mo een Koferoom oofmachn!" oder "I used to be used to using used cars!"? Wenn zwischendrin dann auch noch Sätze aus Zimbabwe zu hören sind - "Handitauri ChiShona!" - wissen wir kaum noch, wohin wir aus diesem babylonischen Durcheinander fliehen könnten. (Aber unter uns: Spannend ist es schon! Und wir reden jetzt selbst mit vielen Zungen!)

Wie gesagt: Viele Leute kennen Gyönk, aber die Welt scheint doch so groß zu sein, daß es noch einige wenige gibt, die keine Ahnung von unserem Dorf oder Ungarn haben. Vor allem Jugendliche scheinen nicht zu wissen, wo unser Land liegt. Und wenn man schon mal einen Amerikaner danach fragt, will er gleich wissen, in welchem US-Bundestaat Ungarn zu finden ist! Aber in Europa ist die Lage schon viel besser. Man vermutet nämlich schon mal, daß Ungarn zu Bosnien gehört, bei uns Krieg herrscht und wir Russisch sprechen. Und spannend wird es oft, wenn wir deutsche

Gastschüler in Gyönk haben. Eine unserer Gyöinker Schülerinnen hatte mal gerade die Haare gewaschen und ließ sie in der Sonne trocknen. Eine Gastschülerin kam vorbei und holte gutmütig ihren Haartrockner, um zu zeigen, daß so was schon erfunden ist...

Es scheint also, daß wir uns noch mehr anstrengen müssen, wenn wir mit diesen falschen Vorstellungen aufräumen wollen. Noch einmal: Wir reiten wirklich nicht mit dem Pferd oder irgendeinem anderen Tier zur Schule; es gibt auch bei uns Joghurt in Kunststoffbechern. Auch wir wissen, daß eine Mikrowelle

keine Frisur ist und ein Föhn nicht nur ein warmer Fallwind (Hätten Sie's gewußt?), sondern auch ein Gerät zum Haare-trocknen.

Um unser Wissen und Können zu zeigen, brauchen wir aber scheinbar doch noch ein wenig Unterstützung. Also: Sponsoren aller Länder: Meldet Euch! Investiert im Zentrum der Welt!

Eszter Baranyai

Agi Könyv

Niki Taba

AG Zeitung
in der Schule
Gymnasium
Tolnai Lajos
Gyönk/Ungarn

**In der »Süddeutschen«
werden Sie täglich
etwas finden, was Sie
in der Schule und privat
zu Ihrem Vorteil
verwenden können.**

Süddeutsche Zeitung
Deutschlands große Tageszeitung

Évkönyv

1997-1998

TOLNAI NAPOK

Mint minden évben idén is megrendezte a gimnázium a Tolnai napokat.

Az első program a negyedikesek által megszervezett vetélkedő volt. Ezen a vetélkedőn az összes osztály, öregdiákok és tanárcsapat is részt vett. Ezek után a discoban mindenki jól érezhette magát, sőt néhányan túl jól. Reggeli után mindenki összemérhette az erejét a tanárok által kitalált és szervezett sportvetélkedőn. Bár a kötélhúzáson nem vett minden osztály részt de azért még így is élményekben dús volt. Ebéd után mindenki kedvére választhatott akülönböző előadásokból, volt politikai, történelmi és földrajzi témájú is. Pl a politikai előadáson a különböző rendszerváltásokkal foglalkoztunk: majd mikor az előadások véget értek elkezdődött az egyéni sportvetélkedő, ahol viszont már komolyabb feladatok vártak a sportolókra mint a tanári vetélkedőben. Este a vacsora után a tábortúznél melegedtünk, Sajnos a szalonnasütés elmaradt, de azért így is jó volt a hangulat. Énekeltünk, beszélgettünk és rengeteget nevetünk. A tábortűz után próbáltunk nyugovóra térni. Majd péntek reggel a gimnáziumban először aszépkiejtési versenyt halgathattuk meg. A verseny befejeztével lassan elkezdődött az emlékművek koszorúzása. Majd a koszorúk elhelyezése után a 10. Évfolyam műsorát tekinthettük meg. A műsor szervezésében mind a két osztály aktívan részt vett. Az előadás befejezése után Garai tanárúr átadta a legjobb tanulónak járó Tolnai díjat Palásti Gábor Györgynek. Felsorolta eddigi elért érdemeit, helyezéseit. Majd a harmadikos tanulónak átnyújtotta az osztrák nyelvi diplomát, melynek átvétele után a diákok felszabadulhattan indulhattak haza.

Szabó Balázs
Klippel Vilmos

TOLNAER TAGE

Wie jedes Jahr hat das Gymnasium auch dieses Jahr die sogenannten "Tolnaer Tage" veranstaltet. Das erste Programm waren lustiger Wettbewerb, der von der Abiturientenklasse veranstaltet wurde. An diesem Spiel nahmen alle Klassen, die alten Schüler des Gymnasiums und Lehrer teil. Nach dem schweren Wettbewerb konnten sich die Schüler (Lehrer) im Disco richtig austoben und tanzen (Na ja, manche zu sehr). Die Nacht verging schnell, vielleicht aber auch zu schnell. Die Schüler gingen am nächsten Tag müde (vielleicht mit einem kleinen Kater) frühstücken. Nach einer "ausgiebigen" Mahlzeit konnten die Schüler wieder ihre Stärke und Mut beweisen, in dem sie an einem Sportwettbewerb, die die Lehrer erfunden und zusammengestellt haben, teilnehmen. Es war ziemlich peinlich, wie die müden Schüler noch ihre letzte Kraft aufgebraucht haben. Eine kleine Freizeit gönnte man uns nach dem Wettbewerb. Wir stopften unseren Mittagessen mit letzter Kraft rein und dann, endlich... Vorträge! Keine Ruhe ließ man uns. Die Vorträge hatten verschiedene Themen: Politik, Geschichte, Literatur und Geographie. Man hat verschiedene Doktoren, Forscher, Lehrer... eingeladen, damit sie einen netten und interessanten Vortrag halten. Man konnte sich selbst für ein Thema entscheiden. Na ja, vielleicht haben wir ja nach diesem Programm Ruhe! Doch nicht jeder fand diese Ruhe. Denn ein neuer Sportwettbewerb begann, wo aber nur eine aus jeder Klasse teilnehmen mußte. Abends - nach dem Abendessen - konnten wir uns am Lagerfeuer wärmen. Wir sangen, unterhielten uns und haben mächtig viel gelacht. Nach dem Feuer endlich Ruhe und Erholung. Am Freitag morgen aßen wir unseren "leckeren" Frühstück. Anschließend gingen wir ins Gymnasium, wo wir einen Wettbewerb für schöne Sprache angesehen haben. Nach dem Wettbewerb ging die ganze Schule raus und der Direktor legte einen Kranz auf die Gedenktafel von Tolnai Lajos. Dann haben wir uns die Vorführung der 10. Klasse angesehen. Nach ihrem Programm hat der Direktor Garai László dem besten Schüler des Gymnasiums den Tolnaer - Preis übergeben. Den Preis bekam der Abiturient Palásti Gábor György. Anschließend überreichte er den 3. Klässlern das österreichische Sprachdiplom. Mit der Übergabe war auch die ganze Feier zu Ende und die Schüler konnten nach Hause gehen.

Ungarisch geschrieben: **Vilmos Klippel, Balázs Szabó**
Ins deutsche frei übersetzt: **Martin Tóth**

Napok..., Tolnaiak..., de máshogy

Egy gimnáziumi tanév során nem nyüzsögnek nagyon a bulik. Az olyan több napos rendezvények, sunyi programokkal dúsitott, igazi diáknapok. Ez lehet az oka annak, hogy mi mindig nagyon várjuk az ilyen rendezvényeket. (Gyönkön mind azt a kettőt.) Szóval ha Tolnai napok van, akkor az csak a miénk, csak Tolna megyében, csak Gyönkön, és csak a mi giminkben létezik. Szeretjük, mert visszajönnek az öregdiákok, mert van bál vagy disco, mert végre nem csak tanulni vagyunk itt, mert együtt vetélkedhetünk tanárainkkal (ha-ha), meg ugye az előadások. Na, de menjünk sorba.

Szerda délután van, pontosan negyed három. Nekem biológia órám van. Végül is ezzel nem sajnáltatni akarom magam, mert Te, akármelyik osztályba jársz is valószínűleg ugyancsak a hetedik órában szenvedsz. És mire gondolsz? Nem, nem arra, hogy vége legyen már, itt nem ez a lényeg. Az jár a fejében, hogy kezdődjön már a buli, a Tolnai napok. Órák után rohansz vetélkedni az egész osztályoddal. Jó fejek ezek a negyedikesek, megint hajlégetőek a feladatok. Kiröhögnek. Hát még szép. Különben mitől lennének negyedikesek? Nem baj a tanárok is égnek, ez természetfeletti örömkökhöz juttat minket. Vége a megmérettetésnek, teljesen mindegy ki nyert, ugyanis a discora gondolsz. Kicsit ki vagy akadva, mert a megszokott éjfélről eltérően tizenegyig tart majd. Mindegy, akkor előbb kezdjük.

Megy a disco. Úgy elég jó. A DJ elég érdekes emberke, kicsit obszcén, de jó fej. Ahogy sejtetted, az egésznek hamar vége szakad. Túl hamar. Mikor ágyba bújsz, egy dolog éltet. Holnap nem 3/4 7-kor, hanem egy bonusz órával később kelhetsz fel. Ép testben ép lélek. Folyománya: sportvetélkedő. Felvidulsz kicsit. Ezek jó versenyszámok, van evezés, úszás meg

kreativitást igénylő feladatok, mint az öltöztetés. Túl vagy rajta, látták sokan, hogy ott voltál, most már tuti mentesítve vagy a többi feladat alól. És mi lesz az előadásokkal? Azok fantasztikusak. Nem tudom rájöttetek-e már, hogy gondoskodó tanáraink így próbálják összekötni a kellemest a hasznossal, és teljesen szabadon választott politikai, irodalmi, vagy természeti előadásokat csempésznek be szürke délutánodba. Valld be, hogy a fizikai erőpróba után, jól esik egy kis szellemi kikapcsolódás.

Ha csak egy gyönki diák haverja vagy és azért jöttél, mert tavaly jól érezted magad a Tolnai napokon, most bizonyára eltévedsz. Ne menj már a kajáldába, nem lesz most bál. Állj meg a kajálda előtt és huppanj le a tűz mellé. Tudjuk, hogy fázol, állati hideg van. csak akkor éreznél kellemes klímát, ha beleülnél a tábortűzbe, na de ez ugye nem járja, nem sokáig bírod már ugye? Irány a pihe-puha ágyad.

Péntek van, tizenharmadika, pont megfelel egy március 15-i ünnepélyre. Olyan szerencsés dátum. A műsorról nem nyilatkozom, mert ugye ítélje meg az, aki nem szerepelt benne. A rendezvénysorozat lezárásaként átadják Gyurinak a Tolnai díjat. Jó nézni, milyen boldog. Azok a 11. évfolyamosok is, akiknek már kezükben van az ÖSD-jük, büszkék. Szerintem mindenki, aki ezelőtt a vizsga előtt áll kicsit irigykedik. Én is.

Ülsz a buszodon, mész haza, nem lehet mondani, hogy élénk vagy. Gyűrötten nézel ki. Fáradt vagy és csodálkozol, észre sem vetted hogy vége van. Újabb Tolnai napokon estél át. Vártad és most elmúlt. Ez kicsit nyomaszt, de mit nyafogsz magadban, jövőre is lesz.

Giber Bori 10. a

Iskolánk tanárai

Garai László igazgató	matematika-fizika-technika-ábrázoló geometria- számítástechnika szakos tanár
Humné Szentesi Katalin	igazgatóhelyettes német-országi szakos tanár
Petz Péter	címzetes igazgató
Hum János kollégiumigazgató	történelem-földrajz szakos tanár
Beke Mátyásné	német nyelv szakos tanár
Benis Erika	kémia-biológia szakos tanár
Berger Tímea	angol szakos tanár
Birta Gáborné	kollégiumi nevelőtanárnő
Daubner Zoltán	magyar nyelv és irodalom, spanyol szakos tanár, kollégiumi nevelőtanárnő
William F. Eichmann	angol szakos tanár
Farkas Attila	matematika-testnevelés szakos tanár
Feketéné Biró Katalin	magyar nyelv és irodalom, pedagógia szakos tanár
Genszlerné Fork Rózsa	német-történelem szakos tanár
Gulyás István	kollégiumi nevelőtanárnő
Horváth Tímea	történelem-földrajz-latin szakos tanár
Humné Szentesi Katalin	német-országi szakos tanár
Dr. Gerald Hühner	német tanár
János Zoltán	testnevelés szakos tanár
Kálmán Éva	kollégiumi nevelőtanárnő
Magister Gerald Lang	német-történelem-angol szakos tanár
Lukácsi István	országi-történelem szakos tanár, kollégiumi nevelőtanárnő
Lukácsi Istvánné	biológia-földrajz szakos tanár
Manhalt Andrea	matematika-rajz szakos tanár
Markó Ágnes	német szakos tanár
Moroio Gabriella	matematika-fizika szakos tanár
Muthné Simon Erika	matematika-fizika-technika szakos tanár
Sárosi Jánosné	kémia tanár, kollégiumi nevelőtanárnő
Schmidt Ibolya	magyar nyelv és irodalom, történelem szakos tanár
Dr. Tóth István	ének szakos tanár
Tuba Gyula	testnevelés szakos tanár
Dr. Günter Wackwitz	német-földrajz szakos tanár
Zsiga Mónika	földrajz-német szakos tanár

Iskolánk tanulói

12.a hat évfolyamos osztály

Volt osztályfőnök: Reimerné Csábi Zsuzsanna

Osztályfőnök: Farkas Attila

név	lakhely	továbbtanulás
Andraschek Kornél	Pápa	BME közlekedésmérnöki szak
Bankós Teréz	Paks	ELTE - BTK német szak
Erdei Krisztina	Kölesd	Külkereskedelmi Főiskola
Halász Roland	Szedres	BME villamosmérnöki szak
Harsányi Krisztina	Nagydorog	Idegenforgalmi Főiskola
Horváth Brigitta	Iregszemcse	BKE
Kapéter Eszter	Szekszárd	?
Kapitány Árpád	Kalocsa	Szentendre Katonatiszti Főiskola
Kaszás Szilvia	Madocsa	?
Kemler Viola	Gyönk	ELTE Jogi kar
Molnár Adrienn	Pusztahencse	?
Nagy Noémi	Nagydorog	Külkereskedelmi Főiskola
Palásti Gábor György	Nagydorog	Külkereskedelmi Főiskola
Régi Gabriella	Kölesd	Közgazdasági Főiskola
Schmidt Annamária	Iregszemcse	Közgazdasági Főiskola
Straub Judit	Györköny	Közgazdasági Főiskola
Szele Rita	Mohács	?
Tóth Balázs	Németkér	BME informatika
Ulbert Péter	Paks	Gödöllő Agrártudományi Főisk.
Vörös Zsuzsa	Bábolna	Külkereskedelmi Főiskola
Wilhelm Szilvia	Gyönk	Idegenforgalmi Főiskola

BÚCSÚZUNK!

12.b Magyar-német tanítási nyelvű és általános tantervű osztály

Volt osztályfőnök: Sikur Tamás

Osztályfőnök: Horváth Tímea

név:	lakhely:	továbbtanulás
Benedek Katalin	Kaposszekcső	JPTE - BTK német szak
Bósz Tímea	Györköny	tanítóképző
Doma Julianna	Paks	Közgazdaság Tud. Egyetem
Farkas Erzsébet	Bonyhád	JPTE - BTK német szak
Gaál Sylvia	Budapest	szociális munkás
Gáspár Gergely Imre	Szekszárd	Dunaújváros (gazdasági kar)
Göndöcs Sarolta	Tamási	JPTE - BTK művészettörténet
Horváth Endre	Paks	Műszaki Egyetem német képzés
Lubik Anita	Bölcske	tanítóképző
Lukács Ferenc	Paks	JPTE művelődésszervező
Pósa László	Enying	PSZF Zalaegerszeg
Puskás Péter	Paks	ELTE jogtudományi kar
Simon Zsuzsanna	Szekszárd	Székesfehérvár Kodolányi Főisk.
Szabó Szilvia	Szekszárd	Idegenforg. Főiskola Veszprém
Tóth Roland	Siófok	ELTE - BTK német
Benkő Péter	Vajta	Gábor Dénes Műszaki Főiskola
Budai Mihály	Százard	Rendőrtiszti Főiskola
Görcs Renáta	Kölesd	JPTE szociológia
Ignác Mónika	Váralja	Tanítóképző Kaposvár
Kiss Milán	Nagydorog	JPTE testnevelés
Kovács Krisztina	Százard	JATE szociológia
Kóhalmi Éva	Pálfa	JPTE szociológia
Leskó László	Paks	informatika
Lovász Gabriella	Varsád	?
Pozsik Kornél	Hógyész	EKTF magyar-biológia
Somogyi László	Paks	?
Szabó Ildikó	Gyöng	JPTE jogi kar
Tóth Hajnalka	Tamási	PPKE kommunikáció-magyar
Varga Krisztina	Sárszentlőrinc	Rendőrtiszti Főiskola
Varga Viktória	Kölesd	JPTE - BTK magyar
Vatány Erika	Gyöng	Rendőrtiszti Főiskola

11. a hat évfolyamos osztály

Volt osztályfőnök: Sikur Tamásné

Osztályfőnök: Muthné Simon Erika

név:	lakhely:	név:	lakhely:
Appelshoffer Regina	Paks	Könyv Ágnes	Simontornya
Baksa László	Kölesd	Olasz Ferenc	Siófok-Balatonkiliti
Baranyai Eszter	Kölesd	Patkós Zoltán	Pálfa
Dobstadt Linda	Nagydorog	Prantner Mária	Paks
Drinóczy Csilla	Sárszentlőrinc-Úzd	Straub Károly	Györköny
Farkas Krisztina	Nagydorog	Styaszny Emese	Paks
Fonyó István	Nagydorog	Szűcs Ivett	Hőgyész
Franz Zoltán	Hőgyész	Vili Szilvia	Székesfehérvár
Kondor Katalin	Györköny		

---

11. b magyar–német tanítási nyelvű osztály

Osztályfőnök: Feketéné Bíró Katalin

név:	lakhely:	név:	lakhely:
Andics Melinda	Nagydorog	Muth Gréta	Gyöng
Badics Beáta	Paks	Neumann Krisztina	Németkér
Balassa Gabriella	Siófok	Nosztics Katalin	Paks
Berg Barbara	Gyöng	Pinczehelyi Claudia	Kurd
Berg Szilvia	Gyöng	Pogrányi Annamária	Bábolna
Farkas Annamária	Gyöng	Pócz Viktória	Tamási
Fülöp Rózsa	Paks	Prémusz Viktória	Dunaújváros
Geisz Klára	Szekszárd	Ritterwald Ildikó	Szakadát
Hajdu Anita	Kéty	Szentesi Éva	Balatonalmádi
Henkei Viktória	Tamási	Szoboszlai Máté	Gyöng
Ikotics Anna	Dunaújváros	Szokodi József	Simontornya
Karszt Zsuzsanna	Paks	Taba Nikolett	Paks
Koleszár Ildikó	Paks	Tamás Krisztián	Bölcske
Kurcz Andrea	Tamási	Turós Henrietta	Tamási
Misek Gyöngyi	Kéty	Vass Éva	Paks
Molnár Katalin	Pincehely	Virág Annamária	Tengelic
Molnár Katrin	Tamási		

10. a hat évfolyamos osztály

Volt osztályfőnök: Daubnerné Pócsai Gabriella

Osztályfőnök: Moroiu Gabriella

név:	lakhely:	név:	lakhely:
Balogh Lúcia	Kölesd	Ladányi Nikoletta	Tamási
Barta Tamás	Németkér	Lénárt Gábor	Nagydorog
Benkő Dávid	Vajta	Lovász Johanna	Varsád
Bíró Melinda	Kölesd	Nyiresi Róbert	Kölesd
Fellinger József	Madocsa	Peák Lívia	Gyöng
Friedmann Péter	Szekszárd	Romsics Nóra	Kalocsa
Gaál Tibor	Vaskút	Schell Ferenc	Regőly
Horváth Ferenc	Németkér	Schönhardt Rita	Németkér
Klippel Ildikó	Nagydorog	Styaszny Endre	Paks
Klubecz Éva	Nagyszékely	Szabó László	Nagydorog
Kovács Andrea	Szárzsd	Szilágyi Gábor	Székesfehérvár

10. b magyar–német tanítási nyelvű osztály

Osztályfőnök: Lukácsi Istvánné

név:	lakhely:	név:	lakhely:
Békési Ágnes	Paks	Pánczél Gábor	Uzd
Buschmann József	Gyöng	Reining Mónika	Szekszárd
Dömötör Orsolya	Paks	Schnitta Mónika	Tolna
Fritz János	Paks	Szabó Nikoletta	Tolna
Fülöp Bernadett	Paks	Szakács Ildikó	Balatonföldvár
Giber Borbála	Balatonmáriafürdő	Szegletes Zsuzsa	Gyöng
Hesser Zoltán	Paks	Szokodi Andrea	Simontornya
Hingl Zsuzsanna	Paks	Szulai Edina	Pincehely
Horváth Klára	Simontornya	Trautman Attila	Gyöng
Kasza Adrienn	Sárszentlőrinc	Wiedemann János	Gyöng
Kácsor Boglárka	Gyöng	Wilhelm Péter	Diósberény
Kern Annamária	Bölcske	Winter Gábor	Paks
Kern László	Paks	Zsolnai Ildikó	Simontornya
Pablényi Attila	Mezőszilas		

9. a hat évfolyamos osztály

Volt osztályfőnök: Andódi Lászlóné

Osztályfőnök: János Zoltán

név:	lakhely:	név:	lakhely:
Ányos József	Simontornya	Hanol Gergely	Paks
Appelshoffer János	Paks	Hermann Diána	Udvari
Bán Edit	Hőgyész	Illés József	Németkér
Bankós Zsuzsanna	Paks	Kemler Beáta	Gyöng
Bezzegi Aliz	Nagydorog	Mayer Péter	Paks
Bodó Katalin	Keszőhidegkút	Szabó Péter	Kölesd
Both Veronika	Gyöng	Szántó Zita	Bábolna
Czechmeiszter Dávid	Udvari	Szűsz Judit	Sárszentlőrinc
Csendes Ágnes	Kölesd	Takács Norbert	Németkér
Drinóczi Réka	Sárszentlőrinc	Tóth Bálint	Pálfa
Farkas Bálint	Gyöng	Villányi Tamás	Paks
Gerbovits Zita	Hőgyész		

9.b Magyar-német tanítási nyelvű osztály

Osztályfőnök: Markó Ágnes

név:	lakhely:	név:	lakhely:
Bardom Milán	Györköny	Kovács Sándor	Gyöng
Batári Balázs	Gyöng	Merkl Nikolett	Gyöng
Bíró Gabriella	Paks	Miklós Katalin	Kéty
Büki Viktória	Zalaegerszeg	Riczik Anikó	Paks
Czier Melinda	Hőgyész	Schmidt Klára	Mösz
Csongrádi Ibolya	Tolna	Schmidt Zoltán	Szakadát
Forray Emőke	Hőgyész	Tornyai Eszter	Gyöng
Genszler Gábor	Gyöng	Tóth Martin	Siófok
Irmer Andreas	Alsószentivány	Varga Katalin	Enying
Katz Klaudia	Gyöng	Végh Edina	Paks
Koszorú Dóra	Lánycsók		

8. a hat évfolyamos osztály

Osztályfőnök: Genszlerné Fork Rózsa

név:	lakhely:	név:	lakhely:
Babarik Irén	Németkér	Palásti Vera	Nagydorog
Berta Erika	Gyöng	Pintér Edina	Gyöng
Fonyó Ádám	Nagydorog	Szabó Mariann	Iregszemcse
Frischkorn Ádám	Gyöng	Szabó Melinda	Pálfa
Gilián Annamária	Szedres	Takács Edina	Tengelic
Kálóczi Nóra	Kalocsa	Török Dávid Zoltán	Kalocsa
Kemler Hajnalka	Gyöng	Valkó Gergely	Bábolna
Kovács Judit	Cece	Varga Márton	Kalocsa
Klippel Vilmos	Nagydorog	Weisz Eszter	Siófok
Nagy Réka	Nagyszékely	Weisz Gábor	Siófok
Németh Zsolt	Pincehely	Zajtai Gábor	Pincehely

7. a hat évfolyamos osztály

Osztályfőnök: Zsiga Mónika

név:	lakhely:	név:	lakhely:
Agócs Adrienn	Iregszemcse	Mester Julianna	Kistormás
Berta Sándor	Kistormás	Simigh Mariann Éva	Gyöng
Berta Tibor	Kistormás	Szabó Balázs	Nagydorog
Borka József Richárd	Gyöng	Szabó Dalma	Iregszemcse
Bovier György	Dunapataj	Tóth Andrea	Diósberény
Franz Réka	Hőgyész	Vereczkei Éva	Gyöng
Hock Eszter	Siófok-Kiliti	Virág Virág	Tengelic
Kovács Andrea	Ozora		

Tartalomjegyzék

Bevezető cikk	3	Fontos a biztonság?	46
Elég szemét kis kölyök voltam	4	Antikrisztus szupersztár	47
Gyűlöllek	6	Szemfüles	49
Emlékkül	7	Az igazság ideát van	50
A világ, telefondróton keresztül	8	Az istenek kalapácsa	50
Internet egy kicsit másképp	9	Az egér és a kulcs szomorú esete	52
Egy igazi internetes üzenet....	9	Kicsi Karcsi kalandjai	52
A pénz szerepe Moliere művében és napjainkban (I.)	10	Az élet írta	53
A pénz szerepe Moliere művében és napjainkban (II.)	11	Miért higgyem el?	55
Aranyköpések 1.	12	Túlvilágon	56
A halálba nem szól bele a származás	13	Fáradt vagyok	57
AC/DC	15	Nagykálló	59
Ha én gazdag lennék...	17	Schüleraustausch '98	60
Üveggolyó találkozik	18	Aranyköpések 4.	61
Egy (balszerencsés) napom tíz év múlva	19	Aranyköpések 5.	62
Riport Sárosdy tanárnővel	20	Das Schengener Abkommen	63
Romló gyümölcs	22	Die Entwicklungsländer brauchen unsere Hilfe	64
Elvárások	23	Was die europäischen Länder den Entwicklungsländern zusenden	65
Gewalt in der Schule	24	Wieso ist es in den Übergangsländern besonders wichtig Fremdsprachen zu lernen?	67
Káros az egészségre	26	Amateurjournalisten in Bad Marienberg	68
Aranyköpések 2.	31	Trabi der SZ-Klasse	70
A disznó	32	Von Schakalen, Gänsefleisch, Babylonischem Durcheinsnder, dem Föhn und großen Sponsoren	72
Milyen legyen a jövő iskolája?	34	Évkönyv	75
A lélek börtöne	35	Tolnai napok	76
Mi teheti pesszimistává, illetve optimistává a mai fiatalokat?	36	Tolnaer Tage	77
Meleg	37	Napok... Tolnaiak... de máshogy	78
Kemler-riport	38	Iskolánk tanárai	79
A kinyomott kenőmájás igaz története	40	Iskolánk diákjai	80
Árulkodó érzelmek	42		
Nyuszika sétál az erdőben, és dózer	43		
Aranyköpések 3.	45		

